

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ

BÁT QUÁI ĐỒ THIÊN

Lưu Hành Nội Bộ

In Lại Theo Ấn Bản 2007

CHIẾU MINH VÔ VI TAM THANH

Đánh máy lại: **Trương Ngọc An**
Trình bày: **Hồng Lan & Tấn Hưng**
Xếp chữ: **H&L TypeSetter**
Đóng tập: **H&L eBooker**
Làm tại: **Chicago - U.S.A.**

Copyright © 2008 — Chiếu Minh Vô Vi Tam Thanh

BÁT QUÁI ĐỒ THIÊN
Di Sản Văn Hóa
Quốc Đạo Đại Đồng
Giai Đoạn II: Bính Tuất - Kỷ Sửu

CAO ĐÀI HUỖNH ĐẠO
CHIẾU MINH VÔ VI TAM THANH

NGỌC TIÊN ĐÀN,

Hội thời, ngày 13 tháng 2, Kỷ Sửu, 1949.

Pháp đàn: Liên Từ, Phò loan: Huệ Từ, Độc giả:
Huệ Minh, Điển ký: Chơn Tâm.

BÀI:

*Lý Đạo muôn năm vạn sử truyền,
THÔNG tình nghĩa vụ ý cần chuyên;
MINH tâm phát huệ tâm căn bốn,
TIÊN Phật ngày đêm luyện bí truyền.*

Lý Thông Minh Tiên, Bàn Đạo chào toàn chư
phận sự.

THI:

*Gãm đời chán ngán cảnh đời nay,
Sao thế lẩn chen chốn đọa đầy?
Đuốc huệ quang minh Trời dẫn dắt,
Con đường chơn chánh nào có hai...*

oOo

*Nào có hai nền Đại Đạo đâu,
Non sông đất Việt rạng hoàng Âu;
Thiên tai địa ách đều vượt khỏi,
Gắng cố cần chuyên vượt đến lâu,*

oOo

*Đến lâu bông cảnh vịnh Thiên Thai,
Đức trọng dù sao cũng chẳng nài;*

*Quý khốc thân sầu đời hỗn độn,
Cùng nhau chung kết tỏ tài trai.*

THI:

*Tài trai ứng dụng giữa thời nay,
Đạo đức, giang san, nợ sắc tài;
Tiến thủ qui mô cùng thế sự,
Con đường trụ lạc dẫm càng say.
Quốc hồn đạo đức vắng vắng gọi,
Nào ở người âu liệu sức mài;
Tên tuổi muôn đời xanh sử tạc,
Gánh gồng nặng triệu cả hai vai.*

Bình, Điển ký nghe kỹ, khoán thủ đầu: LÝ
THÔNG MINH TIÊN. Rất buồn đạo đệ lại viết sai
pháp danh Bàn Đạo.

- Kha bạch: Xin lỗi.

THI:

*Mời cả đàn trung lắng lắng nghe,
Tọa thân nghiêm chỉnh khá kiên dè;
Tiếng đồn giác ngộ thông tường rõ,
Muôn việc đạo đời liệu sức che.*

Người sanh ra trong cõi thế, điều quan trọng
nhứt là phải hiểu sự ứng dụng của xác thân. Trời ban
bố linh hồn thì linh hồn ấy nào phải dụng quanh
quẩn trong nỗi thường tình thế tục. Bốn phận người
là phải làm sao cho tròn nghĩa vụ để đem lại tinh thần

dững mảnh, để bù lại ơn Tạo Hóa đã dày công nung nấu khối tinh ba.

Phàm sanh ra ở thế, người không hiểu áp dụng đời sống đây là một kẻ vĩnh bất tự dụng của xã hội nhơn quần.. Nhưng đứng trước tình thế giựt giành phân phối, trước những sự manh tâm chia rẽ của loài người, nếu kẻ phàm cứ mãi đi theo "tiếng gọi của non sông" phù vân ấy, chẳng khác gì chác thêm nổi oan gia nghiệp chướng thêm thôi.

Đứng trước hoàn cảnh này người phải sáng suốt, nhứt định phải tầm phương tuyệt đối cao siêu để dẫn dắt toàn linh sớm tỉnh ngộ quay về nẻo chánh. Phương Pháp Tối Diệu Cao Siêu ấy Chính là Con Đường Tôn Giáo do Chính Đại Từ Phụ Chuyển Khai Ngày Nay Đó Vậy.

Dù Tôn Giáo nào cũng là Cơ Quan của Ông Trên phổ hóa nhưng chỉ khác thời kỳ và trình độ dân chúng đây thôi. Chư phận sự nên hiểu trình độ dân chúng ngày nay đã vượt ra ngoài vòng mê tín không còn ở trong phạm vi u ám ngày xưa. Bốn phận người truyền Đạo nên áp dụng phương pháp VÔ VI TRONG Ý NGHĨA HỮU HÌNH mới mong người từng phục được.

Kìa xem non sông dẫm lệ giữa tiếng ta thán của nhơn loài. Bốn phận người hiểu Đạo phải thế nào, không lẽ ẩn nhàn sát kỷ giữa lúc đồng loại lâm nguy!

Chư phận sự ôi! Càng nghĩ càng đau, càng trông càng khổ cho tình đời lắm thảm trạng thê lương.

Giữa lúc Quốc Gia điên bái, dân chúng sầu thảm, bốn phận là con dân đất nước, chư phận sự nên cầm đuốc chơn lý để soi đường cho toàn linh thức tỉnh.

Người muốn đoạt được nguyện vọng, chơn lý cao siêu ấy, tức là giống Bản Đại Đồng tử trong lần ngoài phải dẹp bỏ tất cả nổi vật chất ê chề, dẹp bỏ tinh thần ích kỷ, trau sửa cuộc đời vốn đã từ phong lưu bị tụt sang cảnh bần tiện, bên trong cũng như bên ngoài, phải tỏ vẻ bình đẳng để len lỏi vào nơi hắc ám mà rọi lẫn sáng quang minh.

Lần quang minh xán lạn ấy chính là chơn lý của Đạo tức là Đời phải được nâng cấp. Muốn hiểu rõ ý nghĩa tối diệu cao thâm ấy chư phận sự cần ôn trí lại những lời Thánh Giáo mà Ông Trên đã dạy từ lâu.

THI BÀI:

*Thối đời đường thế phù vân
Mượn tình ấm lạnh đại cân lơ làng.
Người ở thế lắm than đau khổ,
Cũng vì ham cao cổ ngóng tường;
Chác bao nhiêu nổi hận trường,
Than bao lời khổ trên đường hiển vinh.
Luận thế sự trường tình chua xót,
Khã giọng đờn bùi ngọt lắm phen;
Nào ai thấp đuốc rọi đèn!
Nào người tráng sĩ đôi phen giúp đời.
Khi mang cảnh lụy rơi là chả,
Nào nhớ khi sụp ngã tương lai;
Mãi mê chi cảnh đọa đây,
Non sông muôn bước dặm dài ử ê.
Quyết giúp đời cứu lẽ dân khổ,
Dắt chúng sanh hồi ngộ quay chơn;
Móc mưa chi nổi cô đờn,*

Chày kình vẳng tiếng đỉnh sơn phương Trời.
 Bốn phận kẻ hiểu thời hiểu thể,
 Nữ ngồi yên dẫu bể dân đen?
 Tiếc chi cái sáng củi đèn?
 Rồi quên yến dọi đòi phen trắng tà.
 Tròn thời vụ lòng ta man mác,
 Trọn tròn Tiên cõi hạc phi vân;
 Sao cho hai mối trang bằng,
 Sao cho hiểu rõ nền nhân sách đèn.
 Đòi sắp đổi màu đen hiển hiện,
 Cuộc thế trần lân chuyển huyền cơ;
 Tư nhơn giữa lúc hăng hờ,
 Tâm người lá ngọc cành tơ nhiệm màu.
 Con đường Đạo là cầu độ chúng,
 Dịu dặt nhau ứng dụng chơn tâm;
 Gánh gồng chác lầy đước hồng,
 Độ người thoát bể long đong của đời.
 Dù thời thế luân với chi nữa,
 Dù thói đời phát phường tà tâm;
 Đạo đức giữ lấy móng mầm,
 Mặc phường chánh trị long đong cùng đời.
 Non nước có cơ Trời định sẵn,
 Lòng dạn lòng cứ thẳng đường ngay;
 Muôn trùng sóng táp nhạt phai,
 Giữ tinh thần Đạo trường tài độ dân.
 Lời khuyên tiếng nhủ ân cần,
 Chư hiền gắng liệu lượng phân chánh tà.

THI:

Bao lời tâm sự tỏ vờn qua,

Khuyên cả nên tâm đoạt chí xa;
 Tiến bước giới mài đường đạo đức,
 Long Hoa sẽ khỏi sụp bể Hà.
 Cầm chèo rượt kẻ trần gian khổ,
 Được phỉ lòng vàng của kẻ xa;
 Non nước một màu còn đấng đấng,
 Nợ đời gánh vác phỉ lòng ta.

Bao nhiêu lời dạy vừa qua là những lời bí yếu để người cao kiến, đạo tâm tầm hiểu.

Hiền đệ Kha, đàn cơ hôm nay của Bàn Đạo là một đàn cơ trả lời ý nguyện của đệ trong bức mật khải vừa qua, đệ hiểu chăng? Sở dĩ hôm nay Bàn Đạo giáng cơ nơi đây vâng lệnh Đức Đông Phương Chưởng Quán, nhưng khi giáng đàn Bàn Đạo rất hài lòng chư phận sự.

Riêng phần Huệ Minh, Bàn Đạo khá khen cho lòng hiếu tử đã giữ tròn bốn phận thiêng liêng và vẫn bảo toàn trung nghĩa.

Huệ Minh bạch: Xin Ngài cho biết Ngài là ai?

Cười... Hiền đệ Kha giải thích để Huệ Minh hiểu ta là ai vậy.

Bàn Đạo khuyên Huệ Minh nhớ chí khí của giống dòng mà hăng hái theo đường Đại Đạo nghe.

Cơ bút là một quan tối trọng chưa phải lúc tỏ nỗi tình riêng. Bàn Đạo hiện nay đang nhận phận sự của Tòa Tam Giáo về ngành Hiệp Thiên Đài do Đức Đông Phương Chưởng Quán, lẽ tất nhiên còn nhiều kỳ tái ngộ.

Thăng.

CHƠN MINH KHAI KHẨU,
 Dậu thời, ngày 23 tháng 3, Kỷ Sửu, tại gia
 THẠNH.

THI:

*Thần Thánh vì ai phải lệ sâu!
 Hoàng Đồ chĩnh lại phải lo âu;
 Bốn nguyên xưa để ai tìm thấy?
 Cảnh quý ôi thôi chịu nã sâu!*

Thần Hoàng Bốn Cảnh, Bốn Thần chào phận sự Hiệp Thiên Đài, giờ nay Bốn Thần giáng lai có đôi lời cùng chư quý vị, tịnh tâm để nghe dạy sau đây:

Về huấn lệnh của Đức Lý Giáo Tông thì Bàn Đạo cho chư quý vị rõ Tý mai có đàn mà đàn ấy lập tại gia Phó Chương Quán Hiệp Thiên Đài (Cụ Điền). Những vị hầu đàn đầu là những tên sau đây:

1. Thạnh, Tố.
2. Đàn thứ nhì: Định, Kính, Chỉ, Nguru, Diệu Vân, Trang.
3. Còn về đàn thứ ba Ôn Trên sẽ sắp đặt chương trình về học vấn, chư phận sự nên châu đáo mọi phương tiện để tuân hành tròn mạng lệnh và cần phải sắp đặt đàn trung có phần nghiêm trang, không viện lẽ gì sơ sót và chư phận sự nên sắp đặt tinh thần trả lời những câu hỏi của Ôn Trên trong đàn trung.

Đồng loan phải tịnh nơi đây.

Khi ngồi đàn cần phải lập thế và đàn ấy điển ký

Bốn Thần nhờ hiền Chơn Tâm làm điển ký. Minh Trí phò loan, còn độc giả thì tùy nơi hai trò Chơn Minh và Huệ Linh. Nếu trò nào có mệt thì thay thế nhưng không ai được quyền lựa chọn vì sự mệt mỏi của các vị Hiệp Thiên Đài Ôn Trên rõ, chư phận sự nên hiểu chỗ đó.

Đây đôi lời vắng tắt của Đức Lý trao lại cùng vị Phó Chương Quán huấn luyện tinh thần đạo đức của đoàn thiếu niên. Từ lâu Ôn Trên giao phó nhưng cần phải khéo léo để huấn luyện tinh thần cứng rắn hầu chống vững trước những sự khảo đảo của trường hợp bất nhã đưa đến cho Hiệp Thiên Đài. Hiền đệ ráng quan sát kỹ những lời Lão dạy trong đây sẽ hiểu nghĩa ra sao. Trước những sự mắt không thấy nhưng tai chỉ nghe thì mọi điều chỉ là giả cuộc, nhưng cần phải sáng suốt nhận định để ủng hộ một cách hoàn toàn vè tinh thần đạo đức Hiệp Thiên Đài. Tuy rằng Hiệp Thiên Đài là một nền móng tối diệu cao siêu, nhưng những vị đồng loan vẫn còn thiếu trí. Đây Lão nhờ hiền đệ một phần. Vậy hiền đệ nên cố điển giải để hành xong.

Vậy những lời của Đức Lý Giáo Tông Tam Kỳ Phổ Độ vừa qua Bốn Thần nhờ hiền đệ Chơn Tâm chuyển giao cho Phó Chương Quán đây.

Bốn Thần vung lệnh để báo vậy, ước mong chư phận sự khá hành tròn nhiệm vụ

không vì lẽ gì sơ sót e có đại tội.

Bốn Thần ngã chào, xin kiếu.

**Dự Báo Cảnh Báo,
LONG HOA ĐẠI HỘI.**

THI:

*Đại Hội Long Hoa đã cận rồi,
Thánh Thần Tiên Phật sắp lìa ngôi;
Tề an bá tánh qui kim cổ,
Thiên mạng phụng hành chớ thả trôi.*

THI BÀI:

*Thương chẳng nở khoanh tay bỏ phế,
Nhưng tại người trí tuệ vô minh;
Rủ nhau vào chốn sụp sinh,
Kế tà mưu quỷ cũng tin theo đùa.
Cũng tự xưng mình chùa chánh giáo,
Nào dè đâu lâm lạc kế tà;
Thương ôi! gần đến Long Hoa,
Hành hình phạt tội thiết tha nhiều bề.
Nào thú dữ gần kề phân ngã,
Lớp đầu thương chẳng ngã ẩn nương;
Nạn tai sủng nổ khác thường,
Phi xa tẩu thạch nhiều phương hiểm nghèo.
Lạng Sơn Cấm hùm beo dậy ổ,
Phép Bàng Môn rần rộ đấu tranh;
Bốn phương tám hướng tung hoành,
Nhà tan đất lở lụy thành giữa nghiêng.
Chừng ấy mới cầu Tiên khẩn Phật,
Ngán cho đời vật chất phủ đầu;
Bình Dương sắp chiến Ngũ Châu,*

*Kinh Thiên động Địa hoàn cầu chuyển lay.
Chốn lâm sơn anh tài trở mặt,
Dụng phép mâu sừa tắt Năm Châu;
Thánh nhơn xuất thế hồi châu,
Ân ban phục Quốc chư hầu nghinh không.
Chừng ấy mới mây rồng doanh lộn,
Đời thái bình chốn chốn an ninh;
Nhà Nghiêu đất Thuấn hòa bình,
Nhìn xem chủng loại cốt tình như nhau.
Cửu Long Giang ba đào chuyển động,
Dậy Thần Cờn, Thần Sóng ghê thay;
Ruộng dâu hóa bể đến ngày,
Để gì cải số Cao Đài cho qua.
Thương những kẻ cửa nhà ruộng đất,
Thâm cho người vật chất đắm sa;
Bồng con dẫn vợ dắt cha,
Tiếng than dậy đất rên la bên Trời.
Vây mới rõ cuộc đời tận tuyệt,
Chừng ấy rồi mới biết ăn năn;
Đôi lời hơn thiệt khuyên răn,
Cùng ai rõ biết tầm phăng ngọn ngành.
Đời chiến quốc giựt giành cũng phải,
Đạo cạnh tranh mới trái lăm đầ,
Xây dựng một chúa hai cha,
Tiền Giang đục đẻo một nhà một ngôi.
Đạo như thế nở ngôi khoanh góc,
Nhốt nhơn sanh vào rọ làm môi;
Cũng vì lộc cả cao ngôi,
Hại nhơn sanh chịu đứng ngôi sao yên.*

THI:

Mười phần chọn được một phần ba,
Ba chọn phân ra có một hà;
Roi rớt vì sần thum quá lẽ,
Có vậy mới rõ Đạo Kỳ Ba.

THI BÀI:

Đấng Tạo Hóa hóa sanh nơn loại
Nhờ Ngũ Hành vận tải nắng mưa;
Trần gian hoa quả ngọt bùi,
Để cho nơn loại dùng nuôi thể hình.
Ân đức ấy Thiên Đình nào kể,
Cớ sao người bẻ tạc chẳng tu?
Thử xem cá nọ hóa cù,
Cũng nhờ yên tịnh luyện tu mà thành.
Sao không lo học hành cho sớm?
Để đời càng luy đóm điển quang;
Nói cho người biết rõ ràng,
Long Hoa thịt nát xương tan hồn lìa.
Chớ bàn luận nọ kia là sái,
Đề quyền Trời sấm cải định phân;
Tang thương đến hội khoa tràng,
Phong Thân đảng bång xa gần nêu tên.
Gia sản lớn đâu bên đâu vững,
Tiền của nhiều dễ đứng yên sao!
Một may bát loạn phong trào,
Thành nghiêng núi lở biển ào sóng to.
Ôi nhắc đến càng lo cho thế,
Vì có thương mới để yên tâm;
Giáng lâm phân cạn ráng tâm,

Nêu tên Thánh Phật nhờ tâm tu trì.

THI:

Tu trì chẳng quân tuyết cùng sương,
Lập quả bồi công đáo Phật đường;
Cố chí kiên tâm vui giúp Đạo,
Chẳng nài, nại khó ắt rõ phương.

TÂY THIÊN NGỌC ĐÀN,
Ngày 15 tháng 6, Ất Dậu, 1945.

THI:

Một dãy sông non cảnh cũ đây,
Mặc tình quân tử chí tung mây;
Đông Dương một dãy con Hồng Lạc,
Nam Bắc ba kỳ đất Việt đây.
Chí dốc rèn lòng tô điểm lại,
Quyết đem tài luyện dựng Đông Tây;
Cả kêu mấy triệu trong ba cõi,
Tỉnh giấc nam kha tỉnh mộng say.
Tả Quân Thượng Công Lê Văn Duyệt.

THI BÀI:

Việc quốc phòng là cơ yếu trọng,
Thời kỳ này cái sống lo sao?
Ta nên hiệp sức chung vào,

Lập thành đoàn thể phong trào phục hưng.
 Dãy giang san Đông Dương cầm tú,
 Nào mỏ kim phong phú nước nhà;
 Nào chì sắt kèm đồng pha,
 Hương nguyên liệu lấy làm ra vàng vào.
 Nào lúa gạo biết bao xiết kể,
 Nợ muối than đất Việt đôi dào;
 Cho dân cung cấp lấy nhau,
 Rồi đem xuất cảng hằng ngày còn thơm.
 Cơ đồ ấy ta nên gìn giữ,
 Đâu lưng nhau lấp chữ hiệp hòa;
 Một may quân nghịch đổ qua,
 Thì ta nên giữ nước nhà cho yên.
 Phe Đồng Minh một đoàn xâm loạn,
 Vì Đông Dương là mối hận cừu;
 Quyết cùng Nhựt trận huyết lưu,
 Dem tài cao thấp coi mưu ai tài.
 Cơ Trời khiến cho hai Anh Mỹ,
 Ý mình giàu khinh bỉ Á Châu;
 Vì luật hơn quâ đảo đầu,
 Phạt người vô đạo khơi máu xương.
 Đông Dương khó tránh phương chiến địa.
 Trùng Khánh tua xâm chiếm đất ta;
 Gieo truyền gián điệp gần xa,
 Trời đâu có để cơ đồ ngửa nghiêng.
 Lại đòi qua Triều Tiên Mông Cổ,
 Cửa Trung Hoa lãnh thổ bấy lâu;
 Nếu Nhựt phải chịu theo câu,
 Thì muôn việc ắt đâu đâu yên hòa.
 Chú làm đâu chịu ba điều kiện,
 Vì có Nga hiển hiện giúp vùa;

Nếu mà đồng ý hơn thua,
 Thì Nga ắt phải đánh xua binh hùng.
 Cơ Trời định sang thu lao khổ,
 Loạn chiến tranh máu đổ năm nơi;
 Ấy là cũng tại Cơ Trời,
 Theo cơ vận chuyển theo lời Thầy ban.
 Vậy chớ khá ta than là khổ,
 Có khổ rồi tới chỗ thành thời;
 Thân nay chút lộ Cơ Trời,
 Ngờ đâu Hồng Lạc có người cứu nguy.
 Lời Thầy nói khá suy khá xét,
 Rồi ngày sau mới biết là sao;
 Ta nên thương hết đồng bào,
 Đùng chia đây đó mà xao tất lòng.
 Cả kêu mấy triệu Lạc Hồng.

CHƠN MINH KHAI KHẨU,
 Ngày 30 tháng 3, Kỷ Sửu, 1949.

THI:

Thành bại cũng do chí nhiệt thành,
 Hoàng đồ dựng lập chí trần sanh;
 Bỏ mình chính đại Hoàng Thiên sử,
 Cảnh Đạo ráng tô để Đạo thành.

Thành Hoàng Bỏ Cảnh, Bàn Đạo mừng phận sự,
 giờ nay Bỏ Thần lai đàn để đôi lời cho chư phận sự
 hay:

Tý thời có đàn tại gia Phó Chương Quán, hầu đàn ngoại trừ... không một vị nào được hầu và sau đây Bốn Thần chỉ rõ chư phận sự không ai biết, nếu vị nào bất tuân sẽ bị phạt hữu hình:

- Phò loan: Minh Trí.

- Độc giả: Huệ Linh

Bàn Đạo ngã chào xin kiếu. Thăng.

Đàn Tý thời,

Đêm mừng 1 rạng mừng 2 tháng 4, Kỷ Sửu, 1949.

Pháp đàn: Phó Chương Quán, Phò loan: Minh Trí, Độc giả: Huệ Linh, Điển ký: Chơn Tâm.

THI:

*ĐÔNG chuông lý chơn nhứt luật Trời,
PHƯƠNG truyền xuống thế độ trần vơi;
CHƯỜNG tâm lãnh lệnh ngày chung hưởng,
QUẢN xuất cơ linh độ thế thời.
GIÁNG lúc canh thâm khuyên sĩ tử,
ĐIỂN lành bố rải khắp cùng nơi;
MỪNG vui toại nguyện lời trung nghĩa,
CHUNG cả đoàn viên với luật Trời.*

Bàn Đạo mừng Phó Chương Quán và mừng tất cả phận sự. Giờ nay Bàn Đạo giảng Đàn, hiền đệ Phó Chương Quán có biết để chi chăng?

- Phó Chương Quán bạch:...

Với sự nhận định trước giờ đánh lễ Chí Tôn vừa

qua, Bàn Đạo chi xiết vui lòng và khá khen hiền đệ bao giờ cũng lấy trí sáng suốt để dẫn dắt lẫn nhau trong bước Đạo, nhưng trái lại lời thành thật ấy mà chạm đến lòng tự ái của anh lớn, chị lớn của hiền song với luật Đạo ngày nay ta là tay lãnh tụ thì bao giờ cũng phải nhận định sáng suốt để tìm hiểu lẽ chánh chơn và điều quý nhứt của Cơ Đạo mà áp dụng. Vậy mới đáng người lãnh tụ miền Trung Giang và Tiền Giang khi THỐNG NHỨT.

Nhưng đây Bàn Đạo cũng khuyên hiền đệ nên sáng suốt hiểu lẽ chánh tà để áp dụng vào thời kỳ cho hợp lẽ. Nếu như vì lòng thành thật vì lý chánh chơn mà hiền đệ phải lo cho tròn nhiệm vụ, ấy là đáng khen đó. Nhưng ta phải tùy thời tùy thế mà làm cho khỏi chạm lòng lẫn nhau, khỏi phải buồn tủi của anh chị lớn, vì ngày giờ nay Bàn Đạo đảm nhận thấy sự chạm đến lòng tự ái của một chị lớn của hiền. Thế nên Bàn Đạo giảng để khuyên hiền nên vì lệnh của Bàn Đạo quyết đem lại sự hòa bình trong đôi phía, ước mong sao hiền đệ vui dạ để nghe lấy lời Bàn Đạo vì ta là đấng nam tử tu mi, đầu thời kỳ thống nhứt lấy trí sáng suốt dẫn dắt như sanh thì ta không bao giờ nại với những sự khó khăn khổ nhọc mới đem ta lên nấc thang thượng thừa cao quý, có hạ mình độ rỗi cùng nhau mới làm tròn sứ mạng Thiêng Liêng đã phó thác.

THI:

*Cơ Đạo giữa hồi phải khổ lao,
Khuyên hiền liệu tính chớ hề nao;*

Dầu cho muôn chuyện không vùi ý,
 Cố giữ nơi lòng chớ núng nao.
 Nam nhi giữa lúc Đạo bao trùm,
 Cố gắng giữ gìn vẹn hiếu trung;
 Giúp Đạo độ đời con bỉ ngạn,
 Hoát khai chánh lý vẹn toàn chung.

THI BÀI:

Bần nhìn thấy giữa hồi Cơ Đạo,
 Phải chia đôi lý giáo của đời;
 Nào vật chất mãi rã rời,
 Nào mê nơi chốn trần vơi ngục hình.
 Có ai là tâm linh sáng suốt,
 Có ai là cầm đuốc dẫn đường;
 Để cho đời khỏi tai ương,
 Độ cho đời được thanh bường đố đây.
 Luật Đại Đạo từ nay QUI NHỨT,
 Ta phải gìn nhứt Luật Trời ban;
 Mới sáng suốt dẫn dắt đàng,
 Cùng nhau chung bước chớ than khổ sầu.
 Dầu phải cảnh đến đâu đi nữa,
 Lòng dạn lòng cứu chữa được yên;
 Hoát khai tứ mối tứ giềng,
 Xong tròn bốn phận Thiêng Liêng chứng lòng.
 Khá khen đệ hiếu thông Luật Đạo,
 Ngày giờ nay hoài bão trí tài;
 Thoát ra khỏi nơi chông gai,
 Trường đời lao lý vì tài vì danh.

Vậy Bàn Đạo có bao nhiêu lời mong rằng hiền đệ

nên vui để tuân lấy hầu khỏi phải ngưng trệ đôi phần trong Cơ Đạo

Nghỉ 5 phút tái cầu. Có Đức Đại Tiên DIỆT TÂM PHONG giá ngự. Cho đôi Diệu Vân hầu lĩnh. Chon Minh chấp bút. Bàn Đạo ban ơn lành phận sự.

Lão Thăng.

(TÁI CẦU)

Đại Tiên Diệt Tâm Phong mừng vị Chương Quân, mừng phận sự Hiệp Thiên Đài và mừng đệ tử. Những giờ phút quý của toàn chư phận sự được hồng ân của Đấng Trời Lành gieo rải được vững tâm về bước trên đường chánh lý của NỀN ĐẠI ĐẠO ngày nay. Thế thì chư phận sự rất hữu duyên hữu hạnh với giờ phút ấy. Chư phận sự phải tỏ ra cứng rắn, những chí nhiệt huyết hy sinh để đền lại ơn Từ Phụ bố ban, từ cơ thể, chư phận sự có biết rằng cũng thời kỳ nay, cũng ngày giờ nay tại sao cả bao nhiêu vạn sanh linh cũng chung đứng dưới bầu Trời Tạo Hóa mà không được gần gũi điển quang của Từ Phụ và các Đấng Thiêng Liêng truyền dạy mà chư phận sự lại được như thế này vậy thì chư phận sự nên làm sao để đền lại những công trình của các vị Thần Tiên chẳng quản bao công khổ trí để giáng điển xuống trần để dẫn dắt chư phận sự được thoát khỏi vòng mê tín của trường đời. Ôn ấy khó mong chư phận sự quên ghi tạc vào lòng.

Thế thì hôm nay đây Bàn Đạo cũng nhìn kỹ với lòng sốt sắn của chư phận sự rất nhiệt thành, rất quan tâm từ cơ quan chỉ vẽ. Nhưng với thời kỳ chư phận sự

còn phải ở trong phạm vi u ẩn. Trong thời kỳ ấy ta phải hết lòng hết dạ, hết trí quyết hy sinh, hầu có đem lại cho Cơ Đạo được vẹn tròn sau trước, mới khỏi phụ lòng Từ Phụ đấy nghe.

Sau đây Bàn Đạo có đôi lời hiền đệ Chơn Tâm: Nhận thấy trí não tinh thần hiền đệ quá ư mệt nhọc. Đối với phận sự thì giờ nay đã là tay lãnh tụ của Ôn Trên thì dầu cho lao tâm khổ trí đến đâu Bàn Đạo cũng khuyên hiền đệ nên vui vẻ để làm gương cho đoàn hậu tấn và từ nay Bàn Đạo khuyên hiền đệ nên bớt những sự luận biện. Nếu như hiền đệ phí quá sức rồi Bàn Đạo sợ e với đường xa thẳng bước diệu vợi muôn trùng hiền đệ khó mong hành tròn đấy nghe.

Sau đây Tôn Sư có đôi lời cùng đệ tử. Trước những hồi khảo duyệt, trước những hành vi mắt thấy phải đau lòng, lẽ ấy Đức Diêu Cung cũng đã dặn đệ tử đôi phen rồi. Thì đây đệ tử nên vì bốn phận nên hết tâm cùng Cơ Đạo, vui vẻ lên, cương quyết để đền lại công trình của Tôn Sư chỉ bày đệ tử từ ấy chí nay khỏi hổ với chư Phật Tiên để khỏi mang nhàm tiếng là đệ tử không hết tâm cùng phận sự thì đệ tử nên vì Tôn Sư mà xóa bỏ bao nỗi ưu phiền, bao lời trái tai, bao điều gay mắt hầu có đền lại công trạng của Tôn Sư chỉ vẽ lúc canh chày, chẳng nệ xa xăm xuống trần thì đệ tử còn ngần ngại chi, sầu não chi mà không xóa bỏ thói quen để vâng lấy lời Tôn Sư đã phán thì đây trước Thiên Bàn đệ tử sẽ hứa cùng Tôn Sư đi: "Nếu đệ tử còn mãi trong ưu phiền thì phận sự lớn lao khó bề tròn được đệ tử có hiểu chăng?"

THI:

*Dù phải khổ đau tận cõi lòng,
Khuyên trò cố gắng đáp đền xong;
Thoát nơi lao lý lên đàng chánh,
Để khỏi Tôn Sư chịu nhọc lòng.*

oOo

*Nhọc lòng xa thăm giáng trần ai,
Khuyên khá bỏ đi những tánh rày;
Cương quyết vui vầy cùng phận sự,
Một đường tiến bước chớ lạt phai.*

oOo

*Lạt phai rồi phải trễ kỳ đò;
Cố gắng lo tròn để giúp cho;
Cơ Đạo ngày nay khuyên chớ trễ,
Bước đường trơn trượt cố công dò.*

THI BÀI:

*Giữa đêm thanh giáng trần dạy Đạo
Chư hiền ôi hoài bão nơi lòng;
Nước non kêu gọi giống dòng,
Sớm chiều lo lắng chớ trông thôi tà.
Giúp trọn vẹn lòng ta vui đẹp,
Những điều hư khá đẹp bỏ đi;
Bước ra đến chốn khoa kỳ,
Chung đoàn hiệp sức để thi buổi cùng.
Giữa cảnh đời nào nùng đôi ngã,
Quyết làm sao thoát họa trần ai;
Sớm chiều chớ lợt chớ phai,
Cơ đồ trông cậy nơi tay kẻ hiền.
Chơn Tâm đệ khá kiên chơn tánh,
Dưỡng tinh thần được mạnh được yên;*

Giúp vùa Học Vụ mới giềng,
 Tay cầm ngọn đuốc chình yên trẻ khờ.
 Dìu dẫn đến bến bờ chơn lý,
 Dắt dẫn đường lý trí hiểu thông,
 Chớ nên sâu nảo nơi lòng,
 Vui vầy tỏ với những công đáng thành.
 Diệu Vân trò nên canh cải sửa,
 Vui vẻ đồng lần lựa tiến lên;
 Chung nhau tạo sửa móng nền,
 Giúp nhau chớ ngại cố bên nơi tâm.
 Dù phải nổi buồn thăm nơi dạ,
 Dù phải hồi là chả dòng châu;
 Cương quyết là đứng làm đầu,
 Tròn xong nhiệm vụ có đâu lạt màu.
 Trên đường đời dù sao đi nữa,
 Lòng dạn lòng bữa bữa nên vui;
 Mới là trọn vẹn với người,
 Khởi điều bé trẻ chớ lười biếng nghe.
 Vâng lệnh Thầy khởi dè chi nữa,
 Giúp Ôn Trên gọi rửa tánh trần;
 Tánh ấy trò mãi quen thân,
 Bao hồi thoát khỏi bụi trần nhuốt nhơ.
 Từ nay khá chung bờ em chị,
 Đoạt diệu huyền hiểu lý cao thâm;
 Dẫn dắt đoàn trẻ sai lầm,
 Vui cười trong dạ trong tâm mới màu.
 Ngươi cũng phận dẫn đầu em chị,
 Nên giữ lòng chung thủy với nhau;
 Giúp vùa trọn vẹn trước sau,
 Vui cùng phận sự chớ nao núng lòng.
 Để khỏi phải nơi lòng tách tẻ,

Giúp vùa xong mọi lẽ đều nên;
 Giữ tròn những lệnh Ôn Trên,
 Hoát khai nhiệm vụ móng nền Hiệp Thiên.
 Tuyết Minh cố sửa yên mọi việc,
 Hầu chờ ngày hiểu biết lý cao;
 Quyết tâm giúp với đồng bào,
 Nơi lòng chớ ngã chớ nao mới là,
 Bỏ phận dù phải xa phải tách,
 Nơi gia đình kế hoạch hiểu thông;
 Yên tâm đi đến ĐẠI ĐỒNG,
 Đoạt cơ diệu lý bên trong mới màu.
 Nghe lời dạy đười đầu khá hiểu,
 Bỏ phận hay tìm hiểu chánh tà;
 Giữ tròn những lời thốt ra,
 Yên tâm trì chí xông pha đạo đời.

THI:

Lời dạy canh trường tiếng nỉ non,
 Khuyên ai trí sĩ ráng lo tròn;
 Trên đường nhiệm vụ dù cay đắng,
 Cố giữ nơi lòng giúp nước non.

Đây Bàn Đạo trao lời của Đức Đông Phương về Bàn Thờ nơi Hiệp Thiên Học Vụ. Lòng thành kính ấy đáng khen, nhưng trước sự thành kính ta nên tỏ ra cung kính cho nhiệt thành. Ôn Trên đâu phải dễ vui mà để cho thói đời tự hào, tự chường muốn đặt để nơi nào cũng được đấy ư? Bàn Đạo nhờ hiền đệ Phó Chường Quản đàn xếp nghe.

Diệu Vân đệ tử có vui để tuân lạy lời Tôn Sư vừa

chỉ bảo chẳng? Trước bước Đạo đấng cay đẽ tử nên tỏ hết lòng với phận sự. Tôn Sư cũng nhận thấy đẽ tử lắm nỗi ưu phiền muốn hỏi lại nơi xứ cũ, nhưng phận sự chưa mãn, đẽ tử cố yên tâm đợi. Vậy đẽ tử khá tuân lời Tôn Sư đấy nghe.

THI:

*Dù sao cũng ráng giúp tròn xong,
Vui vẻ chung lo hợp chí đồng;
Tỏ với phận mình cho trọn vẹn,
Thì ngày trở gót gần chớ mong.*

Có bao nhiêu lời chư phận sự khá y hành. Ban ơn lành tất cả phận sự.
Bần Đạo Thăng.

Đàn Tý Thời,
Đêm mừng 4 tháng 5, Kỷ Sửu, 1947.

THI:

*BÍCH hòa hào hạnh cảnh trần gian,
VÂN vũ phong ba Hội Niết Bàn;
TIÊN giới khoan hồng người hạ giới,
NỮ lưu sánh mặt giữa đời an.*

Thăng.

*HUỲNH đảo chuyển mê chốn hạ trần,
HOA màu điểm nguyệt tuyết sương ân;
TIÊN phạm hai giới nào xa cách,
NỮ kiệt ngày sau đắc quả phân.*

Giờ nay Tiên Nữ vâng lệnh cùng Bích Vân Tiên Nữ đến Mật Lý Tiên Đàn có phận sự tập đồng Bạch Liên - Tuyết Minh hiền muội cần chu đáo không nên sơ sót điển quang.

Kể từ nay đợc hành sự. Giò đã mãn. Vậy Tiên Nữ xin kiếu cả đàn trung.

Đàn Tập Sự,
Dậu thời ngày 5 tháng 5, Kỷ Sửu, 1949.

THI:

*HUỲNH hôn gác bóng tình non đoài,
HOA quả hồng trần phường phát bay;
TIÊN Đàn Mật Lý truyền ban lệnh,
NỮ phái cố công gắng sức mài.*

Tiên Nữ chào nhị vị Thiên Phong. Giờ nay Tiên Nữ giáng Mật Lý Tiên Đàn hầu có đôi lời dạy đạo đẽ Huệ Minh nghe lệnh:

Hiền đẽ hãy chỉ vẽ cùng P.C.Q. về kiếu mẫu sắc phục hành lễ do các nơi mà hiền đã trông thấy nghe hiền.

Hiền muội Tuyết Minh cần dưỡng thần không

nên vì chuyện buồn sâu chi mà phải xao diễn nghe
hiền muội.

Đồng Loan Bạch Liên cần phải tịnh dưỡng thêm
lên vì đồng mới quá. Vậy Tiên Nữ có đôi lời phân qua
phận sự nghe lịnh.

Ngọc Tuyết hiền muội cần bình tĩnh không nên
có những luồng điển quá ư mạnh mẽ. Hiền muội cần
tịnh dưỡng chớ nên xao động.

Hôm nay Tiên Nữ chúc mừng ban phận sự mới
hành tập.

Vậy Tiên Nữ xin kiếu. Thăng.

Đàn Tập Sự,

Đêm mừng 6 tháng 4, Kỷ Sửu, 1949.

THI:

*HUYỀNH Đạo phô khai cứu chủng loài,
HOA sâu thế sự lấm chông gai;
TIÊN ngôi vị cũ đã dành sẵn,
NỮ sĩ tài danh khá trở tài.*

oOo

*Trở tài độ thế buổi Kỳ Tam,
Nữ kiệt đương lo hội tước hàm;
Bao quân công dày vừa giúp Đạo,
Được vầy khỏi hổ gái nhà Nam.*

oOo

*Nhà Nam tài biểu cảnh vẫn còn,
Nữ kiệt tên đề tựa bảng son;*

*Quyết chí đem tài cùng độ sức,
Độ đời thoát khổ cảnh danh lam.*

Tiên Nữ chào nhị vị Thiên ân và mừng tân phận
sự Hiệp Thiên Đài. Gió nay Tiên Nữ giáng Mật Lý
Tiên Đàn có phận sự tập Đồng. Vậy Chơn Tâm, đạo
đệ hãy trực điển cho chí tâm chí nguyện nghe hiền.
Vậy kẻ từ đây trở đi trước giờ tập đàn cần cho bộ
phận tịnh hai mươi phút hầu những luồng điển thơ
ngay khỏi xông xao. Chơn Tâm đệ nghe rõ à?

Vậy Tiên Nữ có đôi lời chỉ dạy.

THI:

*Kiểu đàn Tiên Nữ phân hồi đây,
Chào cả nam nhi nữ trí tài;
Tiên cảnh phân hồi lòng nô nức,
Mừng thay nữ kiệt đáng anh tài.*

Thăng.

Đàn Tập Sự,

Đàn mừng 7 tháng 5, Kỷ Sửu, 1949.

THI:

*BÍCH đào bạch cú chốn Bồng Lai,
VÂN vũ kỹ phong cảnh non đài;
TIÊN tục đôi đàn nhìn thấy rõ,*

Nữ ban hồng huệ cảnh trần ai.

oOo

Trần ai khổ não cả trăm đàng,
Mới rõ cảnh nhàn chốn Tiên Bang;
Căn kiếp con người sao lắm thế,
Long đong mờ mịt khổ lan tràn.

oOo

Lan tràn bờ bến khắp Đông Tây,
Hoa cỏ sâu vơi phải đọa đây;
Số kiếp phải chăng đời tàn tạ,
Nữ lưu khuê cát xứng trai tài.

THI:

Giáng đàn cảnh cũ vẫn còn đây,
Người thọ lệnh thiếu vắng bóng chày;
Có phải vì tâm trần chưa diệt,
Khuyên nghe lời dạy chớ sâu tây.

Tiên Nữ xin chào cả đàn trung. Ban ân phận sự
Hiệp Thiên Đài.

THI:

Chơn Minh thế Huệ phải chững trò?
Lãnh lệnh anh truyền khá kiêu lo;
Gắng chí đôi mươi đường kinh sử,
Ngày sau công tạc sử để pho.

oOo

Chơn Tâm hỡi đẹp nổi ưu phiền,
Lặng lặng nghe lời chỉ dạy khuyên;

Bạch thủy âm nhuần dần tâm khổ,
Chờ ngày đắc lệnh phủ lòng riêng.

Hôm nay Tiên Nữ giáng Mật Lý Tiên Đàn với lần
điểm quang buồn le có phải vậy chăng? Các muội đệ
đã vì tâm xao xuyến bên ngoài thành ra đàn bất tịnh.
Vậy chư phận sự nghe rõ. Dầu bị bao chuyện khảo
đạo nặng nề đi nữa chư hiền đệ muội cần bình tĩnh để
vượt qua, hướng chí với sự khảo đượt không nhằm
đâu mà chư muội đệ có lần điểm quang quá buồn đến
thế.

Vậy hiền muội và chư hiền đệ khá bình tâm nghe.

THI:

Tuyết Minh gắng chí giữ phận này,
Lệnh của Phật Trời khá giải khuây;
Bao trận bão bùng đưa thuyền đến,
Đến bờ Bồng Cảnh vịnh Thiên Thai.

oOo

Ngọc Tuyết trẻ mau khá trở tài,
Nhẫn nhìn huynh đệ chớ buồn lây;
Tâm phạm diệt bỏ điều quan trọng,
Nữ sĩ này em liệu đức tài.

oOo

Đồng loan thơ ấu Bạch Liên trò,
Gắng chí tịnh thân chớ liệu lo;
Công phu trẻ khá gìn cho vẹn,
Bể Thánh rình Nhu gắng chí dò.

Chị có đôi lời dạy qua chư hiền đệ và chư hiền

muội cần để tâm nghe. Vậy chị xin kiếu đàn trung.

THI:

*Kiểu đàn xuất điển giả từ em,
Khuyên chí quân thoa ráng đúc rên;
Lần cả nam nhi tài trí hiểu,
Lời khuyên chị khá giữ đàng lem.*

Chị xin kiếu. Thăng.

Đàn Tập Sự,

Đàn đêm mừng 8 tháng 5, Kỷ Sửu, 1949.

THI:

*BÍCH hòa tâm địa kẻ hùng anh,
VÂN án nguyệt lu bởi thế trần;
TIÊN cảnh nhớ rày ai có nhớ?
NỮ nam Hồng Lạc sử đề danh.*

oOo

*Đề danh nam nữ đáng tu mi,
Rạng rỡ tuổi tên thuở thiếu thì;
Anh kiệt chớ nài cơn lao nhọc,
Vượt bao khảo nhọc đến đàn ni.*

THI:

Chào vị thiên ân đảo lai đàn,

*Với lòng trinh bạch hẳn hoàn toàn;
Anh hùng nào nệ cơn bão táp,
Bao quân thế đời sao lắm ngang.*

Tiên Nữ chào nhị đệ hôm nay Tiên Nữ giáng Mật Lý Tiên Đàn với nỗi vui không xiết kể. Đạo đệ Huệ Minh hẳn giờ nay hiền đệ đã cởi bỏ bao nhiêu lần không khí bất hòa đến đàn tiền với tấm lòng thành thật tha thứ đấy phải chăng hiền? Vậy Tiên Nữ có đôi lời khuyên hiền nên bình tâm trước những sự ngửa ngang của thế sự, không nên quá buồn tủi trước những sự nghịch lòng.

Kể từ đây hiền đệ có hứa với ta chăng? Bạch.

- Huệ Minh bạch:...

Đạo đệ sau khi bãi đàn nên xem kỹ những lời chỉ dạy hôm nay. Chị cũng dự biết rằng bao nhiêu buồn bực trong tâm đang đang chờ dịp để bùng nổ vì lòng buồn bực, vì cố ấy phải phát lộ bao nỗi chất chứa đầy lòng từ lâu. Chị chỉ khuyên hiền đệ nên nhớ tha thứ là tính cách của người quân tử thế thôi.

THI:

*Bao năm lận đận với phong trần,
Khổ não đủ điều khá cân phân;
Trước cảnh buồn lòng hiền đệ nhớ,
Công lao vĩ đại khá chuyên cần..*

THI BÀI:

Gió vi vu ngoài dòng biển cả,

Trong đàn tiền hồi hả khuyên em;
 Bao công tiêu tít đức rền,
 Ngày thành em sẽ đòi phen nhọc nhằn.
 Điền, tâm đệ trong ngàn đây rõ,
 Phận sự lo tỏ rõ đề danh;
 Trấn đàn toàn lĩnh phân tranh,
 Hơn tường phải thiết phận anh đã cùng.
 Chơn Tâm đệ ung dung huyền tú,
 Nhớ lời khuyên ý chí đã cùng;
 Dùng lời hơn thiết phê bình,
 Dùng nên riêng kỷ vị tình với nhau.
 Tuyết Minh muội phong trào nữ giới,
 Cây tay hiền phấn khởi đó đây;
 Bao năm nhọc trí bấy chầy,
 Dầu bao khổ nhọc vui đây kể chi.
 Ngọc Tuyết em nhớ ghi lời dạy,
 Phận nữ lưu canh cải thuần phong;
 Tập sao nét vẹn trong ngàn,
 Trên đường thiên lý để lân lân noi.
 Bạch Liên trò hầy noi dấu cũ,
 Cảnh thiên nhiên có đủ nhờ ai?
 Ai người chí sĩ anh tài?
 Rồi tô nét gấm chớ nài khổ thân.
 Khói trầm hương đầu còn gần đây,
 Phường phát đàn nay thấy lạnh teo;
 Em anh cùng khá trương lèo,
 Lướt thuyền sóng vỗ đừng neo đợi hoài.
 Cảnh mịt mờ non đài tẻ bóng,
 Mênh mông rừng núi thăm chờ kia;
 Bao năm vắng cảnh nhớ về,
 Hồi nơi Bát Quái đề huề vui tươi.

Vậy hôm nay Tiên Nữ lãnh lĩnh của Đông
 Phương Chương Quân cho chư phận sự và lĩnh đàn
 Tý Thời thập nhựt dời lại Dậu thời cửu nhựt.

Chấp bút: Minh Trí

Độc Giả: Chơn Minh

Hầu Đàn: Phận sự Ban Hành Sự.

Huệ Minh, Chơn Tâm nghe rõ à?

Vậy chị có đôi lời chỉ rõ cùng các em.

THI:

Kiếu đàn chị phản cảnh Tiên Bang,
 Nam nữ cùng chung liệu mọi đàng;
 Gắng chí này em qua bể khổ,
 Tiếng tâm bia tạc cảnh Nam Bang.

Vậy chị xuất cơ. Thăng.

(TÁI CẦU)

Nối gót trên đường đạo đức, thừa hiểu mọi việc
 chi chi, lúc khởi hành từ buổi sơ khai đều trắc trở. Vậy
 đệ nên họp tâm họp trí cùng đoàn anh trong Ban
 Hành Sự để lập nên căn bản Hiệp Thiên Học Vụ một
 cách thực tiễn rồi do theo chí nguyện của đệ một
 ngày gần đây sẽ nhập vào phận sự Hiệp Thiên Đài để
 tiến dần dần em trên bước đường trơn trượt. Trên
 đường Đạo mặc dầu yên tịnh, nhưng luồng sóng tinh
 thần vẫn trôi nổi luôn những là giữa những bộ óc ương
 ướn yếu ớt kia cần phải có người chỉ giáo chăm sóc.

- Thế bạch: Đệ tử xin vâng lời Ôn Trên chỉ dạy.

Lão rất toại chí trước những ý tưởng của đạo đệ, ước mong sao giữa khoản đường Đạo của đoàn em còn đang bước, đạo đệ ráng dẫn dắt cho đến ngày tuyệt mỹ đấy nghe, an tọa.

THI:

*Bao lời Lão dạy ráng tâm suy,
Bước Đạo ngày nay đã gặp kỳ;
Phát triển tinh thần vừa Thiên lực,
Đây là công đức đến trường thi.*

Nghỉ, giờ sau tái cầu... Lão kiếu. Thăng.

- Điền bạch: Ba Quyển để ứng dụng vào việc chi?

Đệ cần đọc lại lời vừa qua, lập thành ba bốn đã theo điều kiện Lão dạy rồi mới tiếp được những lệnh ứng dụng về ba bốn ấy.

(TÁI CẦU)

THI:

*ĐÔNG nam hieu hắc gió vờn xoay,
PHƯƠNG phát trầm hương đến tận đài;
CHƯỜNG đức đắp bồi nền Văn Hiến,
QUÁN bao nào nệ đáng danh tài.*

Lão chào chư phạm sự đàn trung, giờ nay Lão giáng cơ nơi đàn nhắc lại cho phạm sự trong Hiệp Thiên Học Vụ cần nhớ bốn phạm để y hành Thiên lệnh Ôn Trên đã dạy vừa qua.

Mọi việc chi chi chư phạm sự nên sắp đặt chu toàn không nên bê trễ.

Nhận thấy bốn phạm về Hiệp Thiên Học Vụ không cần phải dạy thêm chi nữa, chư phạm sự đã có những lĩnh vừa qua và xem những đàn cơ để tầm lý hầu tiến hành phạm sự. Nhân rồi thì giờ Lão lược luận đến tinh thần đạo đức của nữ phái. Nhận thấy nữ phái nơi địa phương có một tinh thần qua rời rạc, nên trên đường lập công bồi đức, nữ giới lại sút kém một phần rất lớn vì lẽ những vị nữ phái chất chứa một lòng tự ái quá cao, không nhẫn nhịn nhau, thì mong gì yêu thương, để chung vai đọ sức, gánh gồng phạm sự Ôn Trên ban bố.

Lão nhờ Điền, đạo đệ triệu tập một phần thiểu số nữ giới đẳng Tý thời thập nhị lục ngoạt hầu đàn được nghe giáo Đạo.

- Điền bạch: Phải có mặt phạm sự nam phái Ban Hành Sự chăng?

Tùy nhơn ý, nhớ rằng Lão nhờ đạo đệ thì đạo đệ có bốn phạm triệu tập nghe, cũng là một phương pháp hay để tránh những nổi trở lòng sau này hiểu lấy.

Về phạm sự Hội Trưởng Ban Hành Sự, các công văn và tờ Biên Bản đệ phải cất kỹ lưỡng nghe? Không nên sơ thất lạc loài, rồi ngày sau đệ cam thọt tội với Thiêng Liêng. Và về hữu hình đã phí mất công cán của những vị hảo tâm với Hiệp Thiên Học Vụ.

Bao lời vấn tắc chư phạm sự khá hiểu để hành. Nhận thấy lòng sốt sắng của Ngọc Định Hương và toàn chư phạm sự đàn trung có một tinh thần mỗi một.

Vậy đem bầu tửu đào đến được Lão bố diễn

phân phát nhau, ẩm sau khi bãi đàn. Đó cũng là một phần thưởng Thiên Liêng. Chơn Minh y hành và Lão cũng thưởng cho tất cả hoa quả các bàn, chư phận sự dụng gọi là đôi phần vui húng.

- Ngọc Định Hương bạch:...

Cười... Nhận thấy Cơ Quan Hiệp Thiên Đài một khi đắc lệnh, sự ủng hộ bao giờ cũng về phần Thiên Liêng chu đáo, khỏi cậy đến tay phàm.

Về việc gia đình, nếu hiện muội cần phải đến để thu xếp bên trong, Lão cũng y phê cho.

Ban điển lành chư phận sự trong đàn. Lão kiếu. Thăng.

Đàn Tý Thời,

Đêm 25 rạng 26 tháng Giêng, Kỷ Sửu.

THI:

BÍCH đào đang nở giữa Trời xanh,
VÂN phủ nhụy đơm cả lá nhành;
TIÊN Phật cả kêu người hạ giới,
NỮ lưu thương cấp bực tài danh.

Tiên Nữ chào chư Thiên mạng và mừng Nữ Phái Thanh Xuân. Giờ nay vâng lệnh Đức Diêu Trì Kim Mẫu giáng đàn với những hạt mưa tẩy trược. Vậy chư phận sự thành tâm tiếp lệnh Diêu Cung. Tiên Nữ kiếu.

(Tiếp điển)

THI:

DIÊU diêu gió thổi khắp Trời Nam,
TRÌ chí dạy con trẻ hạ phàm,
KIM cúc khác màu vườn thượng uyển,
MẪU tình vẹn vẻ mới đành cam.

Mẹ linh hồn mừng đoàn con nam nữ, ban hồng ân phận sự Hiệp Thiên Đài.

THI:

Vừa dứt hạt mưa đến điện tiên.
Chứng lòng trẻ ấu gắng tâm chuyên;
Lý mâu Đại Đạo kỳ cuối tận,
Khuyên trẻ nữ lưu đạo đức chuyên.
Giữ mối cang thường cùng vạn vật,
Hằng lo bồi đắp miếng tâm điền
Cả kêu ái nữ lần đờ bước
Quyết lấp bể Trời với dạ siêng.

oOo

Siêng lo đạo đức buổi Kỳ Ba,
Bát Nhã các con thoát ái hà;
Đạo đức rèn lòng cầu kinh kệ,
Mới là vui đẹp tấm lòng ta.

oOo

Tấm lòng ta khổ đã từ lâu,
Gọi các ấu nhi trở bước đầu;
Công đức tô bồi cùng Đại Đạo,
Sớm chiêu chuyên luyện cảnh sông nâu.

oOo

Sông nâu đậm bạc giữa đời suy,
Cuộc thế vẫn xoay tạ quốc kỳ;
Điên bái tâm hồn già lẫn trẻ,
Con đường Đại Đạo lắm khi suy.

oOo

Suy ra lý Đạo thấy chưa con?
Ngọn bút thân cơ vẽ nét son;
Tuổi trẻ khá mau hồi sớm tỉnh,
Ngày đêm vui hưởng chốn bông non.

oOo

Non bông tiên nữ tiếng vui ca,
Rượu cúc cờ tiên tận hưởng mà;
Sao trẻ phàm nhơn mê vật chất?
Nguyên căn lạc bước dần dần xa!

oOo

Xa dần linh khiêu của Trời ban,
Cho phép các con tọa hưởng nhàn;
Lặng lẽ nghe lời Già giáo hóa,
Kẻo lòng khổ sở lắm than van.

Đàn cơ hôm nay là một đàn Mẹ dạy riêng phần
nữ phái. Nhưng Mẹ không quên chấm công và đôi lời
khen các con Ban Hành Sự Hiệp Thiên Học Vụ đã giữ
tròn bổn phận thiêng liêng.

THI:

Bổn phận thiêng liêng tự gắng lo,
Hiệp Thiên Học Vụ Bát Thiên Đồ;
Độ người thoát nạn qua bể khổ,
Các trẻ nam nhi khá liệu lo.

oOo

Liệu lo vẹn vẻ Hiệp Thiên Đàn,
Bát Quái ngày kia tiếng vẻ vang;
Công đức các con nào phải nhỏ,
Anh em hòa thuận hiệp chung đoàn.

oOo

Chung đoàn để đến ngày thành công,
Rạng rỡ danh thơm giống Lạc Hồng;
Tiến bước lên đường Thầy đã định,
Để đền đáp lại tiếng non sông.

oOo

Non sông đợi khách hữu duyên trần,
Giông tố bão bùng mệt xác thân;
Bổn phận cho tròn vừa giúp Đạo,
Ngày kia sẽ được thưởng đai cân.

Đây Mẹ có những lời tâm huyết tỏ cùng đoàn nữ
phái, giáng điển quang linh đến địa phương này, Mẹ
rất đau lòng mà thấy các con không tâm đầu ý hợp.
Các con ôi! Nhớ lại khoảng thời dĩ vãng các trẻ đã
đào tạo bao nhiêu công quả dựng lập được nền tảng
vẻ vang của thời qua. Công lao vĩ đại ấy sao các con
đành bỏ dở. Sự bỏ dở ấy là sự không đồng tâm hiệp ý
của ngày nay, các con hiểu chăng? Mặc dầu đã tạo ra
những thành tích vẻ vang, những kỳ công đặc thắng
của thời xưa, mà nay các trẻ lại chắt chừa nơi lòng sự
buồn hận bên trong không siết tay chặt chẽ cùng
nhau để biểu dương một tinh thần đoàn kết thì mong
gì các con nâng đỡ được trào lưu nữ giới đến ngày
thành tựu được đâu. Các con ái nữ ôi! Các con cần
phải thương Đạo mến Thầy đã dày dạn bao nhiêu

thiên tư để bành trướng Cơ Quan Đại Đạo không quản ngày đêm, thăng giáng bút mồn nghiên cạn sao các trẻ không chuyên chú vào đấy để học đòi những lý thuyết cao siêu, lại manh tâm chia rẽ, thì đối với Thiêng Liêng các con phải thế nào? Có phải chẳng chấp chứa đầy đầy tội lỗi. Lời kêu gọi từ xưa đến nay chính Mẹ đây đã dụng biết bao nhiêu lực lượng tinh thần, kêu gọi nhắc nhở từng con, mà đến nay xem kỹ lại đường tiến hóa của các con càng ngày càng sứt gãy con. Bước đường các trẻ thuyên giảm một phần nào, thì lòng vàng của Mẹ càng khổ đau. Phần ấy lòng nhi nữ sao các con vẫn giữ lấy thường tình không tỏ ra cho đời biết tinh thần đạo đức nữ lưu vượt hẳn trí óc kẻ phàm thế, mong gì các con lãnh đạo một phong trào trí thức nữ lưu, mong gì hướng Đạo đoàn hậu tấn!

Hôm nay những tiếng gọi thiêng liêng của Mẹ linh hồn, ước mong sao các con nữ phái hiểu rõ đừng để duôi mà phụ lời Mẹ thì một ngày kia các con phải chịu cảnh sàu than. Chừng ấy mặc dầu những tiếng bi quan đến tai Mẹ, Mẹ cũng không phương nào cứu vãn các con.

Đến thế thì phải sớm liệu quày đầu để ngày sau hưởng ứng.

THI BÀI:

*Giữa canh khuya Mẹ già giáng bút,
Nhắc nữ lưu lãnh đực tâm trong;
Non sông đượm nét vẻ hồng
Tinh thần nữ phái liệu xong phận trò.*

*Con gắng chí lần dò học hỏi,
Đừng thấy đời mòn mỏi mà mê;
Dù cho vạn vật chung thê,
Nữ nhi gắng tránh đừng mê mẩn lòng.
Trước cảnh khổ long đong nào nại,
Chớ buổi bông phận gái liễu lo;
Đã mang thân phận dã trò,
Thân con hằng khổ sẵn lo đêm ngày.
Khuyên con gắng trở tài thi đức,
Đường con đi liễu lực nhơn tâm;
Dù cho muôn cảnh trở lòng,
Thì con phải nhớ bên trong Mẹ vùa.
Các trẻ gắng tranh đua bước Đạo,
Các con mau hoài bão nhơn tâm;
Tránh ngày sa đọa lạc lâm,
Trời buồn vô hạn cao thâm khổ sâu.
Đường con đi nhịp cầu Tây Vức,
Đời con xem lưu mực phơi màu;
Ai là những Việt anh hào,
Ai là những kẻ tương rau đờ lòng.
Nước dù chảy non bông dù sụp,
Đời dâu sao ấm lúc buồn vui;
Hồn non nước lấm bụi ngùi,
Đạo Thầy hưởng ứng chung vui Đại Đồng.
Các con hiểu bên trong lời dạy
Cát tiếng kêu thuyên lái Tiên Cơ;
Buồm xuôi theo gió hững hờ,
Cùng nhờ lái giỏi phát phơ cánh buồm.
Đời đã đến tuổi buồn cho trẻ,
Con quên rằng quân vệ yếm mang;
Cũng là một cảnh cơ hàn,*

Sanh ra phận gái sầu than sớm chiều..
 Con còn nhớ bóng thiều đã khuất,
 Liệu lo lòng bút mực sẵn đi;
 Để chờ dịp đến khoa kỳ,
 Trở tài tuấn kiệt nữ nhi thường tình.
 Để tiêu biểu công trình vĩ đại,
 Mới chờ che lẽ phải lý chơn;
 Đừng ham gây oán chát hờn,
 Phận con ái nữ keo sơn nơi lòng.
 Con nhớ rằng buổi bồng chi tá,
 Con đừng quên thân giả đời tàn;
 Liệu lo giấc mộng đã tràng,
 Thân con nào khỏi sầu than với đời.
 Lời Mẹ kêu con ơi con hỡi,
 Bớt sầu lo nhuần gọi lòng con;
 Lo cho bốn phận Đạo tròn,
 Thì con sẽ khỏi vẽ son hường nhàn.
 Dù lắm cảnh cơ hàn đi nữa,
 Dù gặp hội hết lửa đèn cơm;
 Nhưng còn nguy khốn tâm hồn,
 Con nên nhớ Mẹ Diêu Tôn trở về.
 Con còn nhớ lời thề buổi trước?
 Nguyên cùng Thầy tận lực bình sanh?
 Vui đời giúp Đạo trọn lành,
 Kỳ công con sẽ sử xanh tạc vào.
 Con đừng thấy phong trào điên bái,
 Rồi khổ sâu lẽ phải quên đi;
 Dù cho phép lạ đến kỳ,
 Nào qua lý chánh tâm suy nơi lòng.
 Trên bước đường viễn vong thâm thẳm,
 Đoàn kết nhau dù võng chia nhau;

Mới rằng ái nữ tâm hào,
 Mới là thương kẻ trước sau chung đàng.
 Kìa con xem bát thoàn Mẹ đợi,
 Sao không lo luyện cõi phàm tâm?
 Mãi mê mẫn thảng quanh năm,
 Cảnh trần ô uế tánh tâm đại khờ.
 Vừa Cơ Đạo hằng chờ chi nữa?
 Đã tin rằng ngọn lửa huê đặng;
 Dẫn đầu thoát cảnh khổ trần,
 Dầu cho lao lý muôn phần cũng vui.
 Lắm lúc nói vui cười hờn hờ,
 Lắm lúc buồn bực ngợ tâm riêng;
 Con ôi! đạo đức khá chuyên,
 Nỗi lòng đau khổ để riêng bên ngoài.
 Đừng có tưởng trí tài qua đức,
 Trí dẫu cho thông thuật bao nhiêu;
 Sao bằng tài khuyến nường chiều,
 Cái đời nghiêng ngửa đùng xiêu bên nào.
 Chắc hẳn rõ cái đời hiện tại,
 Là con đường dầu dãi tuyết sương;
 Liệu lo trên bước đoạn trường,
 Móng nền chơn lý khuếch trương Bát Đò.
 Con còn nhớ qui mô đồ sộ?
 Sừng giữa Trời khuyến đồ Tam Giang;
 Đông Hồ mặt nước vừng vàng,
 Tô Châu hai dãy bảo toàn đó con.
 Kỳ niệm kia nào mòn nơi trí,
 Thì liệu lo cho phủ lòng son;
 Hiệp Thiên Học Vụ lo tròn,
 Ấy là vận động ngời son Bát Đò.
 Nữ nhi gắng chí bồi tô,

*Tâm hồn đạo đức qui mô cứu đời.
Non sông lắm nét tuyệt vời,
Cũng nhờ nữ phái lệnh Trời chăm lo.*

THI:

*Lo sao cho vẹn cõi lòng con,
Phận sự nữ lưu giữ vẹn tròn;
Công đức đắp bồi nền căn bản,
Để ngày sau sẽ bằng đề son.*

oOo

*Son đề tên tuổi mấy ngàn năm,
Lưu thế truyền danh khỏi khóc thầm;
Cảnh ấy tình này đà tỏ rõ,
Khuyến đoàn ái nữ lý cao thâm.*

oOo

*Cao thâm lý thuyết Mẹ phô bày,
Khuyến các con mau đọ trí tài;
Quyết chí đời mài nền căn bản,
Thế rằng lời có một nào hai.*

Đàn cơ hôm nay là một đàn cơ Mẹ dạy riêng cho phần nữ phái nơi địa phương này. Các con nữ phái nghe rõ: Một ngày gần đây các con sẽ đảm nhận nhiều phận sự giúp nên Đại Đạo. Lẽ ra, hôm nay Mẹ ban phận sự các con nhưng nhận thấy một phần lớn nữ phái còn manh tâm không đoàn kết lại, thì dù có ban hành phận sự muôn lần thất bại đó con, và hơn nữa, các con muốn tròn nhiệm vụ thiêng liêng, thì gắng chí tâm thiên tha thứ nhau, đoàn kết nhau để nghe lệnh Già ban bố sau này. Chắc hẳn các con cũng

lấy làm lạ là, hèn lâu đến nay Mẹ mới giáng bút sao lại không kêu gọi từng con, các con rất lầm thời nay, không còn lối thời xưa nữa. Nếu mà được Ôn Trên nhắc nhở dạy bảo từng con thì trước hết các con phải dọn tâm trong sáng, cười... Những lời vắn tắt vừa qua, mong sao đoàn con nữ phái sưu tầm lý chánh.

Đàn cơ hôm nay là một đàn cơ riêng biệt vì nữ phái chẳng có lời chỉ dạy Đoàn Thanh Xuân cả. Tinh thần Thanh Xuân cùng trí óc nữ phái hai bực khác nhau. Vậy Tý thời mai là đàn cơ riêng biệt của Thanh Xuân. Muốn cho tai mắt khỏi lọt vào thì địa điểm lập đàn do Ban Hành Sự Hiệp Thiên Học Vụ định đoạt.

THI:

*Bao giờ dạy trẻ lắm chuyên lo,
Kẻo trễ kỳ thi trẻ Bát Đò;
Tạo Hóa vẫn xoay nào đợi được,
Khuyến đoàn nữ sĩ gắng chung lo.*

oOo

*Lo chung mối Đạo của Thầy Trời,
Non nước tô bồi gắng sức bồi;
Đạo đức khuếch trương chơn lý sáng,
Tâm thần nhi nữ chớ rã rời.*

oOo

*Rã rời con trẻ phải sâu than,
Cát tiếng kêu con hợp sức toàn;
Mẹ dạy vâng theo lời chánh lý,
Kiểu toàn nam nữ lại phạm gian.*

Thăng.

Đàn Tý Thời,

Đêm 26 rạng 27 tháng Giêng, Kỷ Sửu, 1949.

Pháp đàn: Điền, Phò loan: Minh Trí, Độc giả:

Huệ Minh, Điển ký: Chơn Tâm

THI:

BÍCH đào nhuộm khối tiết xuân sang,
 LIÊNG tự thành tâm chọn bước đàng;
 TIÊN Phật chọn người tua hiểu lấy,
 NỮ hiền sĩ tử khá tầm phang.

oOo

Tầm phang trở lại vị căn xưa,
 Lánh bả vinh hoa đến thượng thừa;
 Nữ giới noi gương trang tuấn kiệt,
 Khổ sâu nào nại buổi trời trưa.

oOo

Buổi Trời trưa ngã bóng về Tây,
 Đuộm vẻ giang san vết ngút mây;
 Đạo đức lo tròn trang nữ giới,
 Mau chơn bước lẹ kịp chơn Thầy.

oOo

Chơn Thầy giữ giới trở về ngôi,
 Công đức đắp bồi chớ bỏ lời;
 Đạo đức non sông vai nặng trĩu,
 Con thuyền Bát Nhã sẽ an ngôi.

oOo

Ngôi nhìn thấy thế thâm thương thay,
 Dâu bể tang điền chả có hay;

Tận diệt sanh linh kỳ cuối tận,
 Mau đoàn nữ giới tỏ tâm tài.

oOo

Tỏ tâm tài để cứu lê dân,
 Vạc áo nắm cơm ráng độ trần;
 Quyết chí noi theo gương tuấn kiệt,
 Đùng than dày dạn với phong trần.

oOo

Phong trần đắm lệ lắm ai ôi!
 Cuộc thế vùn xoay khó đứng ngồi;
 Chí quyết tầm sư đường chánh lý,
 Ngày Long Hoa Hội trở về ngôi.

oOo

Long Hoa Đại Hội trở về ngôi,
 Kinh sử gắng xem sửa khúc nôi;
 Kêu ở Thanh Xuân mau cất bước,
 Bách toàn Đại Đạo đến an ngôi.

Tiên Nữ chào Thiên mạng và Ban Điều Hành Bộ Phận Hiệp Thiên Đài. Chị mừng Đoàn Thanh Xuân, xin mời chư phận sự an tọa. Đàn nay Chi vâng lệnh Đức Diêu Cung có bốn phận đến đàn trung để dạy đoàn Thanh Xuân nữ phái. Vậy các em tịnh tâm lắng nghe những lời giáo hóa của Chị sau đây:

Các em ôi! phận làm gái chác bao nhiêu điều thống khổ đối với gia đình xã hội. Nhận thấy đoàn em, trình độ đạo đức có phần sút kém đối với đời, các em lại quên hẳn một người của núi sông, đứng giữa thời cuộc chinh nghiêng các em nhận thấy rằng: Thân phận quần thoa phải cam chịu muôn điều cay đắng. Đã sanh ra vào hạng quần thoa yếm mang một mối,

nào có rõ, để ung đúc tinh thần đạo đức hầu sau này giúp đạo độ đời. Các em hãy trông vào gương Chị đây, xưa kia trong khoảng đời dĩ vãng nơi trần, chị đã dày công tu niệm, giúp đời bao thành tích vẻ vang, nên thời kỳ ân xá, được trở về nơi vị cũ căn xưa. Ngày nay kẻ trần gian nguời thượng giới dùng huyền diệu bút cơ để nhắc nhở đoàn em nhớ bốn phận nữ nhi được đào tạo một tinh thần đạo đức để ứng dụng sau này. Đối với gia đình, các em là một người con trong khuôn mẫu. Vậy rất mừng, hầu hết các em lại sanh trong gia đình đạo đức, thế thì sự học Đạo đối với các em rất thuận lợi mọi điều, có chi là trở ngại.

Trong gia đình cũng như ngoài xã hội, các em là một đứa con của đôi bên. Nhưng nếu các em thấu rõ huyền cơ của Đạo thì các em sẽ thấy tinh thần đạo đức là một tinh hoa tuyệt mỹ cao gấp muôn phần đối với gia đình xã hội.

Sống giữa cảnh đời điên bái, bốn phận nữ nhi, các em cần lấy chí kiên gan để vượt qua luồng sóng vật chất văn minh, lấy trí óc tinh thần đạo đức để nhận định những phường chánh trị bất hợp tinh thần quần chúng. Một con đường xán lạn đã vạch sẵn ngoài hai mươi năm lẻ. Đó là một đường chơn chánh để cứu vớt từ xác thịt lẫn tinh thần của các em đấy.

THI BÀI:

*Đuốc chơn lý rọi đường độ chúng,
Thoát bể trần nhao rúng tâm nhơn;
Xa xăm tiếng gió khấy đờn,
Đầu gành sóng vỗ nguồn nhân nhiệm mầu.*

*Dầu cơ cuộc ăn sâu đời thế,
Dầu chinh nghiêng luật lệ nhân tâm;
Khuyên em đạo đức giữ tâm,
Con đường đời thế oái oăm lắm mà.
Phận nữ nhi đàn bà nơ nhóp,
Thân yếu mềm chịu lớp đắng cay;
Lỡ sanh trên trái đất này,
Thì toan lo liệu rước mây trở về.
Sóng giữa bể muôn bề ghê tởm,
Nhưng gặp thuyền trí đờm vượt qua;
Nương theo gió, uốn theo đà,
Ngọn buồm phơ phát tránh xa mũi gành.
Chí quyết định tâm thanh lóng trước,
Thanh Xuân ôi! mau bước noi theo;
Kìa đời đen bạc hiểm nghèo,
Ấy là nổi khổ bìm leo cõi tùng.
Trước những sức phi hùng thế tạo,
Trước tình đời hoai bão tâm siêng;
Gắng công học hỏi dạ thiên,
Gắng bù đắp lại tâm điền bên trong.
Nợ xã tắc đèo bông chi tá,
Thân liễu bề nhược mã thế nào?
Đờm đương sao được anh hào,
Thì lo cho đạo trước sau vẹn gìn.
Thanh Xuân khá định ninh lời dạy,
Hãy noi theo lẽ phải mà hành;
Dầu cho hy vọng Cao Xanh,
Cũng đừng bỏ xác theo hình đấy nghe.
Thân phận gái đặt dè cho lắm,
Tuyết sương sa như tấm cam lồ;
Đạo Thầy bồi đắp siêng lo,*

Công trình công quả lần dò đoàn anh.
 Đã biết rằng chim cần vỗ cánh,
 Hiểu rằng đời sức mạnh phi thường;
 Đừng ham dây gió dầm sương,
 Ngày kia em khổ trên đường đời nguy.
 Gắng tu đi tâm suy từng phút,
 Hãy trông vào hiểu đực hiểu trong,
 Lý chơn đạo đức Đại Đồng,
 Được ngày sau sẽ cõi rồng về nguyên.
 Các em ôi! Đời chuyên chế lắm,
 Gắng dẫn lòng dù võng lánh xa;
 Hễ mang vào nghiệp oan gia,
 Thì thân em phải theo đà khổ thân.
 Ân nhân đợ Trời trao hạnh phúc,
 Ngày thái bình sung túc sum xuê;
 Chừng ấy mọi sự đều huê,
 Thuần Nghiêu an hưởng tuân lẽ luật Tiên.
 Em cố gắng đắp nền âm đức,
 Với gia đình lẫn mực chớ sai;
 Ai là kẻ trí người tài,
 Gẫm vào lời Chị tâm ngay lý mâu.

Đàn cơ hôm nay là một đàn cơ lệnh của Đức Diêu Trì Kim Mẫu, ngưng một giờ để các em liệu tính, suy nghiệm đàn cơ và trước Thiên Bàn, Tiên Nữ nhờ Chánh Hội Trưởng Hiệp Thiên Học Vụ sắp đặt trang hoàng được các vị Thanh Xuân sau khi lướt qua đàn Thánh Giáo, quì trước Thiên Bàn tuyên thệ.

"Kể từ nay trở đi, đồng tâm hiệp chí phụng thờ chủ nghĩa cao thâm của Đạo lúc nào cũng giữ vững sự đoàn kết đạo đức, để một ngày kia ứng dụng, hoặc

đắc lệnh trong phẩm vị đạo đức".

Và Chị cho các em hiểu với Thiên lệnh đến đàn trung để ban Thánh Danh cho các em chưa có. Ước mong sao, sau khi đã đảm nhận những danh từ Đại Đạo thì cố giữ trọn tinh thần đạo đức. Nếu suy nghĩ không trọn thì đây là bốn phận riêng.

Thi bài vừa qua sẽ tiếp tục trong đàn tái cầu và Tiên Nữ nhờ Phó Chương Quản Hiệp Thiên Đài đọc lại đàn cơ và giải thích ý nghĩa của đàn, tạm ngưng bút. Kiếu.

(TÁI CẦU)

Tiên Nữ chào chư phận sự, Điển ký Kha cần biên rành rẽ từng vị Thanh Xuân lời lập thệ sau đây nghe.

Pháp đàn, Tiên Nữ nhờ hiền tuân tự dạy đoàn Thanh Xuân lập thệ từ lớn đến nhỏ và trước khi ra lệnh, mỗi vị Thanh Xuân, hiền đệ cần tiêu biểu tinh thần của vị Thanh Xuân ấy thế nào, nếu liệu sức không giữ trọn đường Đạo thì chớ lập thệ nghe.

Vì bốn tuyên thệ sẽ khai dâng đến Tam Giáo Tòa, cũng là vấn đề quan trọng.

1. Lê Thị Thận tự Ngọc Anh 24 tuổi quì trước Thiên Bàn xin lập thệ: "Kể từ đây đến sau, đồng tâm hiệp chí phụng sự chủ nghĩa cao thâm của Đạo, lúc nào cũng giữ vững sự đoàn kết, để ngày đắc lệnh trong phạm vi đạo đức".

Điển ký viết tiếp Thi Bài (nói theo đàn trước).

Ngọc Anh bước lên cầu đạo đức,
 Gắng chí phàm tận lục nữ nhi;

Ngày kia đoạt bằng khoa kỳ,
Con đường Đại Đạo tên ghi đời đời.

2. Lê Thị Hành tự Ngọc Nga 22 tuổi (minh thệ y như trước):

Ngọc Nga đã dời chân thiên lý,
Em gắng tròn lý trí thông minh;
Đạo Cao phấn khởi tâm tình,
Danh bia muôn thuở đức tin như nguyên.

3. Phạm Thị Khiếm 25 tuổi, minh thệ:

Ngọc Thu khá cần chuyên công quả,
Thiên đời tư xô ngã từ đây;
Non sông đượm lệ dầm dẫm,
Con đường chơn lý lo xong nợ trần.

4. Hà Thanh San 22 tuổi. Minh thệ:

Ngọc Bích khá đốn cân lo liệu,
Đường cao thâm nặng triệu oằn vai;
Nữ lưu độ sức thi tài,
Nguồn nhân xán lạn hoàng khai cơ đồ.

5. Hà Thị Bạch Tuyết tự Ngọc Tuyết 18 tuổi minh thệ:

Ngọc Tuyết đã bồi tô mành móng,
Hiểu cơ quan biển rộng Trời cao;
Thì lo đạo đức đời trau,
Non sông một nét một màu cho in.

6. Lý Ánh Nguyệt 17 tuổi minh thệ:

Ngọc Hoa đã là tình thế ấy,

Em ráng tâm phải quấy liệu xong;
Đạo Cao cứu vớt giống dòng,
Lạc Hồng muôn thuở ắt xong cơ đồ.

7. Phan Kim Triệu 17 tuổi minh thệ:

Ngọc Thủy khá qui mô tận sức,
Tuổi còn dài liệu lực nữ nhi;
Phô trương hạnh kiểm nghĩ suy,
Con đường đạo đức uy nghi đến cùng.

8. Hà Thị Hoa 17 tuổi minh thệ:

Ngọc Liên khá dò trong lóng đục,
Nói theo lời quỉ phục thần khâm;
Liệu lo trên bước đạo trần,
Công trình muôn thuở chỉ chăm giáo truyền.

(Tiếp tục thi bài đoạn trên)

Các em nhớ giữ mành chơn lý,
Đoàn kết nhau cho phi lòng Tiên;
Tuổi tên gắn chặt trước đèn,
Đài son Mẹ đợi khá lên vui vầy.
Em hãy nhớ lời đây tiếng đó,
Bia bảng nêu càng tỏ càng thông;
Hiệp tâm nhứt chí Đại Đồng,
Con đường thế sự móng mành Thiêng Liêng.
Gắng nghe lời Chị nhủ khuyên,
Cơ Quan Đại Đạo lòng siêng ngày ngày.

Những đoạn thi bài ấy hiện đệ nhập tiếp tục thi bài đàn vừa qua hiểu chăng?

Những danh Thiêng Liêng ban bố các em không nên dụng như danh, ngoại trừ trong phạm vi gia đình.

Tiên Nữ nhờ hiền đệ Chánh Hội Trưởng rót ly tửu đào. Hoặc bạch tửu tùy như ý, đặng Tiên Nữ bố điển Thiêng Liêng ban cho Đoàn Thanh Xuân âm và một ly thứ nhì để thưởng chư huynh đệ đã dày công với Ôn Trên.

Phó Chưởng Quản Hiệp Thiên Đài nghe kỹ, Ly tửu phía mặt của Thanh Xuân trao lập tức, ly tửu còn lại ban bố cho huynh đệ. Tiên Nữ rất hài lòng giờ nay chiếm được kỳ công đại thắng của Bát Tú, chư đệ vô ý không hiểu phải chăng?

THI:

*Bát Tú Thanh Xuân âm tửu đào,
Nhớ lời tuyên thệ trước cùng sau;
Lo tròn đạo đức trên giềng mối,
Tiên Nữ ban cho cốc tửu đào.*

oOo

*Tửu đào có được thì đừng cười,
Huyền diệu Thần Tiên chớ dễ duôi;
Công đức đắp bồi chung nhau hưởng,
Cho rồi phận sự mới an ngôi.*

Ước mong sao các em là đoàn Thanh Xuân Bát Tú đặc lực của Ôn Trên, đúng 10 giờ mai, các em đã điểm tên hội họp tại đây dưới quyền chủ tọa của Ban Hành Sự Hiệp Thiên Học Vụ. Tiên Nữ nhờ em Huệ Minh giải thích từ chi tiết trong đàn: hiện trạng, tương lai

thế nào? Bốn phận Thanh Xuân ra sao đối với Cơ Đồ Đại Đạo, hoạch định một chương trình đoàn kết của Thanh Xuân, giải thích tâm hồn nữ đối với đời đối với Đạo, phân tách rành rẽ từ giai đoạn trên bước đường Đạo cho đến ngày đoạt được chí nguyện cao siêu nghe em. Tiên đây, chị cho đoàn Thanh Xuân hay lần lượt, sẽ có những Thanh Xuân cao cấp đến địa phương này để huấn luyện tinh thần đạo đức cho các em đây. Chưởng Quản hiểu ư? Cười... Tý mai sẽ có đàn cơ nữ phái, cho đòi Trang, Chỉ, Ngưu, Định hầu lịnh, còn các vị nữ phái khác hầu lịnh sau.

Bốn phận ấy Tiên Nữ giao cho Phó Chưởng Quản triệu tập và phiên tiểu nhóm mai, Tiên Nữ nhờ Chánh Hội Trưởng sắp bàn ghế đôn trang. Đàn cơ Tý mai, địa điểm tùy chư phận sự Hiệp Thiên Học Vụ định đoạt, trừ Huỳnh Liên Phủ Tự nghe. Vì Cơ Quan cần phải luân chuyển, đó là một mảnh khoé tuyệt diệu của Thần Tiên hiểu chăng?

THI:

*Bao thời Tiên Nữ dạy đàn trung,
Gắng chí liệu lo tỏ sức hùng;
Cương quyết noi theo đàn chánh lý,
Kiểu đoàn phận sự tại đàn trung.*

Thăng.

Đàn Tý Thời,

Đêm 27 rạng 28 tháng Giêng, Kỷ Sửu, 1949.

Pháp đàn: Điền, Phò loan: Minh Trí, Độc giả:
Huệ Minh, Điển ký: Kha.

THI:

THẾ hà phong võ tựa thiền quang,
LIÊN tử chung vui dẫn dắt đoàn;
TIÊN Phật vì đời nên hạ giới,
NỮ lưu nhuần gội phước hồng ân.

Tiên Nữ chào chư phận sự, giờ nay Tiên Nữ vâng
lệnh đến đàn trung để báo tin cho chư phận sự hiểu
được sắp đặt nghi tiết trang hoàng tiếp lệnh Đức Đại
Nam Thánh Mẫu.

THI:

Thời gian thắm thoát bóng thoi đưa,
Nhạn bật cả tin cảnh tuyết trưa;
Sóng bể của đời đau khổ đầy,
Nguồn nhờn bồi đắp liệu cho vừa.
Vừa lòng Thầy Mẹ khổ vì con,
Hằng nhắc nhờ ai đạo đức tròn;
Công quả tô bồi nền chơn lý,
Đến ngày thành Đạo sử dề son.
Son đề tên tuổi trên bảng vàng,
Đạo đức giang san phải lưỡng toàn;
Thế sự dầu cho đau đến mấy,
Người đời chí dõm dạ nào than.
Than cùng em đại chốn trần gian,

Đẹp bỏ tư tâm kết nút đoàn;
Tự ái nữ nhi xem bất tiện,
Rồi ngày hậu hoạn phải lâm than.

Thành tâm nghinh tiếp Tiên Nữ kiếu. Thăng.

(Tiếp Điển)

THI:

ĐẠI thừa bốn tánh thấu huyền cơ,
NAM hảo hạnh duyên vượt trí mờ;
THÀNH đức phô bày nền giáo lý,
MẪU tình nhi nữ tấm lòng thơ.

oOo

Lòng thơ các trẻ có hay chăng?
Khổ nào vì con trẻ dưới trần;
Khuyên nhũ ngày đêm tâm lý Đạo,
Sao đành lơ lãng tiếng thanh âm!

oOo

Thanh âm vang dậy cõi bình minh,
Ái nữ tránh xa tiếng thường tình;
Công đức giúp vừa nền thể Đạo,
Con đường hạnh phúc khá hy sinh.

oOo

Hy sinh với Đạo buổi Kỳ Ba,
Son giá vẹn xong trẻ thoát hà;
Bể tục còn mê man chi nữa,
Thì lòng Mẹ khỏi vội sầu ra.

oOo

Vợ sầu cũng bởi tại vì con,

*Chẳng quản mưa sa gối đã mòn;
Gậy trúc nương chiều nhìn trẻ dại,
Lòng người nhi nữ chớ thon von.*

oOo

*Thon von vì cảnh tình chia ly,
Ái nữ đẹp tam kẻo trẻ kỳ;
Công đức mặc dù to đến mấy,
Mà nguồn nhân trẻ phải sâu bi.*

oOo

*Sâu bi cho thế lắm tai ương,
Nữ phái ngày sau giữ cột rường;
Sao nữ chia phối tình em chị?
Công thành danh tại chốn quan trường.*

oOo

*Trường tồn cũng bởi đức lòng tu,
Để phá Trời xanh tận ngút mù;
Vết nước thử coi sâu đến bấy,
Trời kia nước đó đám mây mù.*

oOo

*Mây mù lần lượt đến đàn trung,
Ban phước hồng ân chí cứu trùng;
Nam nữ tọa thiền hầu nghe dạy,
Những lời giáo hóa phước đàn trung.*

Mẹ linh hồn mừng các con nam nữ. Từ lâu đến giờ Mẹ vẫn bật tin giảng đàn viếng đoàn con dại. Hôm nay vâng lệnh Tam Giáo Tòa có bốn phận đến điện tiền vạch rõ đôi lời tâm huyết cho các trẻ tường tri.

Cơ đời lắm lúc thanh suy, đường Đạo lắm hồi bỉ thối, rất buồn lòng khi nhận thấy đoàn ái nữ phạm

gian vì lòng tự ái quá cao làm cho nhơn tâm chia rẽ. Các con nào biết đó là một đại tội với linh Công Tào. Tội ấy sẽ đốt dần công đức của các con mà các con nào hiểu được đâu. Tình em chị cố gắng dẹp lòng ích kỷ nhơn tâm để chung trí nâng đỡ giống dòng qua đường đời lao lý. Mỗi khi các con có điều chi phiền phức là mỗi lần bước đường Đạo ngưng trệ một phần đấy các con!

Mẹ linh hồn bao giờ cũng soi thấu lòng nhi nữ. Mỗi con đều tự cho mình phải, rồi chác oán bên trong. Mong sao ngày hội Hoa Long an toàn được trẻ! Thôi dẹp đi để phụng sự cho Đạo, dẹp đi để chuộc lỗi Thiêng Liêng.

THI:

*Đẹp lòng ích kỷ với tà tâm,
Ái nữ các con đỡ giống dòng;
Ngày Hội Hoa Long hầu tránh nạn,
Kẻo đời người chịu cảnh long đong.*

Giờ nay sở dĩ Mẹ cho đòi các con đến đây, các con hiểu tại sao chẳng? Cười...

Nhìn lại đoàn nữ phái nơi địa phương này, các con là đoàn tiên phong của Đạo trước bốn phận Thiêng Liêng đấy mà các con vội nữ quên trọng trách lớn lao để cho đoàn hậu tấn ngẫn ngờ với thời cuộc trên đường Đại Đạo, thì lòng Mẹ phiền tủi vô cùng.

Chút lời chơn lý của Mẹ thốt ra, các con còn buồn, huống chi lời phạm phải chẳng các trẻ? Các con làm rồi đấy! Huyền diệu bút cơ do Thiêng Liêng lãnh

đạo trong thời gian này không phải như thời gian trước đâu các trẻ! Nếu nghĩ làm thì cuộc đời mỗi con khổ não trăm chiều. Tóm tắt lại cũng lời nói vừa qua, con nào phạm thì chữa đấy nghe! Vì thương con trần nên Mẹ đem bao nhiêu lời tâm huyết để tỏ tường tự sự.

Giữa thời thế này Tam Giáo Tòa dựng lập Cơ Quan Hiệp Thiên Học Vụ là một cơ quan tối trọng cao siêu của nền thế Đạo. Các con là Đoàn Nữ Phái muốn sau này rạng rỡ danh thơm thì phải đem tất cả dạ hy sinh mà phụng hành chơn lý tưởng cao siêu nghe trẻ.

Do nơi công văn trên Tòa Tam Giáo thì Trang con đã có lời nguyện để tầm dụng gia con làm nơi trú ngụ của Hiệp Thiên Đài. Mẹ rất hài lòng lắm trẻ. Con ôi! Với thân người tàn tạ thì nay chỉ còn có bốn phận theo dõi cơ quan mới hầu vui vẻ trong đời người buồn tẻ đó con. Ước mong sao với đoàn em ngây thơ mà sau này trú ngụ nơi đây, phải lấy tất cả tình thương yêu, thay thế Ông Trên mà chu toàn các em đại và dạy bảo những điều sai suyển với một luồng không khí vui tươi.

Về phần Ngưu, con có trọng trách chu toàn, dạy bảo đoàn Nữ Thanh Xuân sau này đến trú ngụ gia con theo lệnh Đức Đông Phương Chương Quân dạy vừa qua. Bốn phận của chị đối với các em ngây thơ ấy cũng như bốn phận làm mẹ đối với con, thì con cố gắng lập công trong thời kỳ điên bái để khỏi phụ lòng các Đấng Thiêng Liêng tin tưởng. Sự sắp đặt nơi trú ngụ, con cần chu đáo nghe con!

Đoàn nữ Thanh Xuân ấy là những điểm linh

quang tối cao quan trọng sau này. Vì lòng tâm đạo của con, vì sự hy sinh đối với Đạo, nên Tòa Tam Giáo mới dụng đức tin nơi con. Vậy con gắng thừa hành thiên lệnh để khỏi phụ lòng Thiêng Liêng tin tưởng nơi con. Lúc nào cũng phải vui cười đối với đoàn em đại đang buồn tủi vì phải xa gia đình với sứ mệnh Thiêng Liêng trong thời kỳ niên thiếu.

Về phần Định, con nghe rõ lời Mẹ dạy đây: Từ lâu bật tin nhân cá cùng con chặt hẳn lòng con cũng buồn tủi đôi chút. Nhưng con là kẻ phạm gian mất thịt nào trông rõ bốn phận Thiêng Liêng của Mẹ già, giải tuyết dầm sương để độ rồi con trần hoàn hờn cự vị. Giờ nay Mẹ giảng bút nơi đây có đôi lời khuyên con đối với gia đình, phải diệt bỏ những sự khổ tâm để con được an nhàn trí não lúc trở về già. Hiện nay, Cơ quan Hiệp Thiên Học Vụ mà chính con đã nghe và hiểu ý nghĩa cao thâm ấy, thì giờ này là một giờ chót hăng hái lên, tâm đầu chung trí cùng chị em để lập công bồi đức, giúp vùa nền tảng Hiệp Thiên Học Vụ được vững chắc. Thói đời đen bạc làm cho con phải khổ sầu đó là sự gội rửa nhân tâm cho lòng con thêm sạch hầu noi dõi theo bước Đạo đến ngày tuyệt mỹ. Ngoài bốn phận nơi Huỳnh Liên Phủ Tự con lại còn có bốn phận để chăm nom thu xếp nơi học đường ấy, theo sự nhận định của Tòa Tam Giáo là một nơi để cho Hiệp Thiên Đài học hỏi căn bản ấy, con cần phải chu toàn sắp xếp mọi sự trang hoàng để đẹp lòng Thiêng Liêng tín nhiệm.

Chị, con ái nữ nghe: Mẹ có đôi lời giải tỏ cùng con đối với Bát Quái Đồ Thiên, con đã đem tất dạ hy sinh giúp vùa nền tảng ấy, mong rằng đem lại bao

nhieu kết quả vẻ vang cho cơ nguy nga đồ sộ ấy, nhưng bao phen vùa giúp là bao lần thất bại. Con ơi! Sự thất bại nơi hữu hình, mà sự đắc thắng nơi vô vi, Thiên Cơ tiền định, dù con có lấp bể đời non, thành binh hóa hải cũng nào thắng được ý Trời. Vì lẽ ấy, mà sự hy sinh của con chác nơi lòng những điều tủi hận, con chớ nên làm thế ấy nghe con! Công lao vĩ đại ấy một ngày kia sẽ rạng rỡ danh thơm khi Bát Đồ thành lập. À muốn cho Đồ Thiên sau này dựng lập, tiến triển thì các con ngày nay phải đem tận trí tận tâm để vùa giúp nền tảng Hiệp Thiên Hiệp Vụ.

Con nghe Mẹ chỉ rõ đây: Hiệp Thiên Học Vụ là một khối tinh thần dững mãnh của Bát Quái Đồ Thiên, nếu muốn khởi ngưng trệ sự lập công bồi đức, thì giờ nay con cần để hết tâm trí mà giúp vùa nền tảng Hiệp Thiên Hiệp Vụ nghe con! Lòng trung thành đối với Đạo của con, dạ hy sinh đối với đời của trẻ, Thiêng Liêng đã tường tri mọi nỗi. Giờ nay, con hãy hái vui tươi hiệp sức cùng chị em để giữ danh dự của đoàn nữ phái đối vời nền tảng Thiêng Liêng nghe trẻ!

Khi Hiệp Thiên Đài qui tựu thì con có bốn phận chăm nom các em từ miếng ăn, giấc ngủ, từ vẻ áo manh quần để kết lại cảm tình đối với tay sai đắc lực của Thầy. Một ngày khi chim đã thắp cánh tung mây thì danh con sẽ lừng lẫy bốn cõi.

Do theo lệnh của Tam Giáo Tòa, đàn cơ hôm nay các con phải tuyên thệ. Điền, con lập lại lời tuyên thệ của nam phái cho các em chị tường tri.

Kha, con hiểu rõ lời bạch nghe con.

Huệ Minh, lập lại lời minh thệ cho các chị nghe rõ.

1. Trang: Con là Nguyễn Thị Trang tuổi Tý (50 tuổi) qui trước Thiên Bàn xin thề rằng: "Kể từ nay trở đi con xin lấy nhiệt tâm đoàn kết cùng em chị, để phụng thờ lý tưởng cao siêu của Đạo. Nếu con vì cá nhân, mà chia rẽ chị em, xin bị Ngũ lôi đả tử trước ngày Long Hoa Đại Hội".

*Thiên Bàn Trang trẻ thệ lời đây,
Mẹ chứng tâm con trọn đức tài;
Nền tảng Hiệp Thiên hằng lo liệu,
Ngày sau sẽ hưởng gái anh tài.*

2. Định: Con tên là Vũ Thị Định 55 tuổi minh thệ (y theo trên).

*Lời thề Định trẻ khá tường tri,
Giúp Đạo độ đời những cảnh suy;
Công đức vô biên nào hiểu được,
Hiệp cùng em chị đến khoa kỳ.*

3. Ngưu: Con là Nguyễn Thị Ngưu 47 tuổi minh thệ (y theo trên).

*Lời nói thành tâm của nữ nhi,
Ngưu con liệu lượng đến khoa kỳ;
Công tròn viên mãn ngày sau hưởng,
Huyền diệu độ đời trẻ cố suy.*

4. Chỉ: Con là Tống Thị Chỉ 43 tuổi minh thệ (y theo trên).

*Chỉ truyền sắc lệnh lập lời thề,
Gắng chí kỳ Ba thoát bến mê;
Ơn ấy Trời trao cho ái nữ,
Công kia sẽ hưởng lúc quây về.*

Ngà, con rót bốn ly tửu đào để trước ngọc bút được Mẹ truyền linh điển cho các ái nhi ẩm. Y hành lập tức. Con châm thêm tửu đào. Từ mặt qua trái, những con nghe điểm tên tự ẩm. Điền, con xem đây, để trao tửu.

Trang, ly thứ nhứt bên phía mặt.

Định: Ly thứ nhì.

Ngư: Ly thứ ba.

Chỉ: Ly thứ tư.

THI BÀI:

Ẩm rượu ngọt Mẹ truyền cho trẻ,
 Lòng dặn lòng lời lẽ thật tâm;
 Thương nhau kết chặt nơi lòng,
 Chung tay chung trí gánh gồng cơ quan.
 Uống cho biết rượu tàn Mẹ chứng,
 Huyền diệu cơ ngờ ngưỡng chị con;
 Thương nhau em chị chịu tròn,
 Dắt nhau chung bước lầu son Mẹ chờ.
 Con ái nữ đừng mờ nơi trí,
 Hiệp Thiên Đài lo kỹ nơi tâm;
 Cơ Quan Bát Quái Đại Đồng,
 Ngày sau trẻ mới hiểu thông cơ mâu.
 Lời đuôi đầu sông nâu đạm bạc,
 Dìu dắt nhau chia bát cơm thừa;
 Được vầy trẻ khỏi sầu trưa,
 Được vầy Mẹ mới là vầy tâm con.
 Các ái nữ gắng bòn công quả,
 Hiệp Thiên lo để trả nợ xưa;
 Ngày sau lân đến Thượng thừa,

Cùng nhau em chị sớm trưa vui vầy.
 Lời Mẹ dạy khá khuây nơi dạ,
 Đoàn kết nhau nhờ cây cùng nhau;
 Chị em giữ lấy một màu,
 Như bầu ý được tịnh âu nơi lòng.
 Con ái nữ tình đồng tiếp giá,
 Phận đàn bà vất vả lắm con;
 Công phu công quả lo tròn,
 Là đàng đưa trẻ đài son trở về.
 Lời huyền cơ để huê phân phán,
 Hợp thức nhau cho hãn lời trên;
 Khuyến con giữ lấy tâm bền,
 Đài son tên trẻ vang rền khắp nơi.
 Nữ nhi tua khá tuân lời,
 Đại Nam khuyến trẻ âm hơi tỏ tường.

THI:

Tô tường tâm sự với đoàn con,
 Đạo đức quả công gắng chí bền.
 Em chị sớm trưa lo giúp Đạo,
 Ngày sau vui hưởng tại đài son.

Ngà! con châm thêm 5 ly tửu đào, y hành. Muốn cho thuận tiện, con đem bầu tửu, để trước ngọc bút, Mẹ truyền linh điển.

Từ mặt qua trái, Điền! Con phân phát ly thứ nhứt cho Thạnh, nghe:

Uống vào căn bình sẽ lần tiêu,
 Thạnh trẻ ngày đêm dạ quyết liều;

*Cùng Đạo của Thầy truyền độ chúng,
Ngày sau hồn trẻ được tiêu diêu.*

Ly thứ nhì Ngà nghe!
*Từu đào giải khát mát lòng con,
Ngà ngọc sửa trau dạ chó mồn;
Công đức gắng lo cùng Đạo cả,
Ngày về trẻ hưởng chốn đài son.*

Ly thứ ba Điền nghe!
*Ấm vào thần trí sẽ nung thêm,
Lãnh đạo cơ quan trí Hiệp Thiên;
Công đức giúp đời kỳ cuối tận,
Ngày kia trẻ sẽ bước lên thêm.*

Ly thứ tư Kha!
*Kha ẩm rượu ngon của Mẹ ban,
Lòng con quyết chí tiến lên đàng;
Giúp Thầy dìu trẻ Đồng Loan ấu,
Mạt sát tâm phàm dạ chó than.*

THI:

*Lỡ rót ra rồi phải rót luôn,
Châm thêm đôi chút hiểu thông tường;
Huỳnh con! ấm lấy trên bố điển,
Lỡ rót ra rồi phải uống luôn.*

Huệ Minh đem bầu từu đào đến ngọc cơ cho Mẹ
bố điển Thiêng liêng vào đấy.
Về phần còn lại, Mẹ thường cho Huệ Minh, Chon

Minh, Minh Trí sau khi bãi đàn ẩm nghe.

THI:

*Huê, Chon, Minh uống giải khuây cùng,
Mẹ thường Tử Đồng trí ung dung;
Giúp Đạo độ đời kỳ cuối tận,
Gần đây Thầy hiệp sẽ trùng phùng.*

oOo

*Trùng phùng anh lớn lẫn cùng em,
Để vẹn giang san giúp Đạo thêm;
Công của trẻ hiền ghi rõ bảng,
Ngày sau đắc lệnh vược cung thêm.*

Nghỉ giờ sau tái cầu, Mẹ hồi đài sen.

THI:

*Đài sen trở gót hương về Tây,
Chia rẽ nữ nam lướt thang mây;
Giọt lệ chia buồn cùng các trẻ,
Quày chon trở lại chốn đài Tây.*

Thăng.

(TÁI CẦU)

THI:

*LÝ đào bích nguyệt khứ vô biên,
ĐẠI thế cường thanh họa đức duyên;*

*TIÊN tình nhược hư hà lý Đạo,
TRƯỜNG phu bất diệt họa đơn nguyên.*

Lão chào chư phạm sự, chư phạm sự nghiêm chỉnh
đàn cơ, nếu bất tuân sẽ bị phạt hữu hình lập tức.

THI BÀI:

*Rượu không uống tâm người không rối,
Hễ uống vào nhiều nổi khác nhau;
Cười cho thế sự ba đào,
Sao không liệu lượng trước sau trọn tình?
Chư đệ thấy hiểu mình sức khoẻ,
Rượu nhẹ hơi sao lẹ thâm tâm?
Biết rằng huyền diệu cao thâm,
Hào quang chiếu xuống người trần khổ đau.
Hễ biết Đạo một màu giữ vẹn,
Biết Đạo Trời khá vén hơn tâm;
Trí cao thì họa ắt thâm,
Người cao gắng chí đến cầm đờn Tiên.
Cầm để khây bản truyền đạo đức,
Cầm đờn so đo sức phạm hơn;
Rượu Tiên chí Thánh nào sờn,
Đờn Tiên phải nhún nào hơn đua gì?
Chư hiền há tâm suy đạo ngồi,
Đờn thấy Tiên vội với phạm tâm,
Thiên Liêng từ bi là mầm,
Người trần phải hiểu chỉ chăm giáo truyền.
Muốn vào non của Tổ Tiên,
Thì mau tròn lĩnh phước duyên mới mau.*

Lão rất buồn cười cho chư phạm sự. Cười... Trước lòng từ bi của Ông Trên, lại có ý dễ dãi dưới đây. Nhân danh Giáo Tông Tam Kỳ Phộ Độ, là một bổn phạm giữ gìn luật lệ của Tôn Giáo, Lão không dung những vị nào có những tiếng phạm thượng Thiên Liêng, hiểu chẳng? Chư phạm sự là đoàn anh chị so với đoàn hậu tấn thì mọi việc chi chi phải là gương mẫu. Huỳnh, đem bầu bạch thủy, Lão bố điển giải tử cho chư huynh đệ, y hành. Chư phạm sự từ lớn chí nhỏ, từ nam chí nữ, ầm giọt bạch thủy, sẽ thấy thế nào là huyền diệu. Trước khi uống phải thành tâm nghe. Chư phạm sự tuân tự ầm bạch thủy. Lão ban đây.

THI:

*Trước lời gắt gỏng Đức Đại Tiên,
Chư đệ chớ tua chác oán phiền;
Không dạy dễ đuôi cùng Thiên ý,
Thì trò chớ khá dạ than phiền.*

Giờ nay Lão giáng điển nhận thấy chư phạm sự quá chén, sự thật không phải quá chén đâu chư phạm sự. Đó vì hơn điển yếu quá, nên Thiên Điều bao trùm làm cho tinh thần hơi xáo trộn. Sở dĩ Lão có lời nói vừa qua là vì Lão thấy có bổn phạm lãnh đạo một Tôn Giáo, cần phải khuyên răn chư phạm sự.

Hôm nay Lão đến đàn trung với sắc lệnh của Đức Đông Phương Chưởng Quân. Vậy Ban Hành Sự Hiệp Thiên Học Vụ nghe cho kỹ sau đây:

Kha, Chơn Minh, Minh Trí trong vòng thất nhựt phải khởi hành đến Ngọc Tiên Đàn.

Huệ Minh theo lời cầu nguyện của đệ, khi đến Minh Tân, đệ lại còn có nhiều bổn phận như sau đây:

Đến Tài, đến An, đến Hiền, đến Báo, và xuống thất tịnh "Chiếu Minh" rồi sau khi xong, đệ nên về Trước Mai, sẽ đặc lệnh quày bước Hiệp Thiên Học Vụ nghe. Y phục đệ nên thu xếp chuẩn thẳng.

Riêng phần Ban Hành Sự, chư đệ lo chu đáo cho đoàn em trong mọi nhiệm vụ. Đàn cơ hôm nay chỉ chú trọng riêng phần phận sự Hiệp Thiên Đài.

Tý mai lập đàn cơ tại gia Điền để Đức Đông Phương Chương Quán trả lời sớ khải của đệ Điền, nhớ chăng? Về phận sự mà đạo đệ đã cần hỏi Ở Trên đó và trong đàn cơ ấy, sẽ chỉ rõ phương áp dụng ba quyển sổ lệnh Ở Trên đã dạy. Trong đàn cơ lệnh, Ngà, hiền đệ phải có mặt.

Nhận thấy chư phận sự tinh thần mỗi mệt nên Lão tạm ngưng bút. Y kiến đàn nay sẽ tiếp tục đàn mai.

Ban ơn lành từ nam lẫn nữ được an giấc sau khi Lão kiếu.

Thăng.

CHƠN MINH KHAI KHẨU,

Đêm mừng 1 rạng 2 tháng 2, Kỷ Sửu, 1949, tại Huỳnh Liên Phủ Tự.

THI:

Giờ nay THẦN giáng để bày rành,

*Chỉ chiếu HOÀNG Thiên đã đình danh;
Sửa cảnh BỔN nguyện xưa còn để,
Lai đàn CẢNH khổ của trần sanh.*

Bổn Thần chào phận sự. Giờ nay Bổn Thần giáng có đôi lời tỏ cùng chư quý vị Ngọc mai có đàn cơ và đàn ấy cần sửa sửa nghiêm trang và có phần tinh khiết và sau Bổn Thần cho chư phận sự hiểu, cần phải dè dặt mọi sự, để tránh khỏi mất người.

THI:

*Quang cảnh đời nay thật khó mà,
Nhưng đầu sao cũng chẳng qua ta;
Bao năm xưa cũng bao hồi đấy,
Nhưng phải cần chuyên ráng hiểu mà.*

Và sau đây Bổn Thần có đôi lời cùng Ngọc Định Hương. Hiền muội chớ nên vì lẽ gì mà lại xuyên xao với tinh thần lo liệu muôn việc chi của đời giả tạm, nên dẹp bỏ để huấn luyện lại một tinh thần đạo đức tráng kiện hơn xưa để hành tròn thiên chức. Nếu hiền muội vẫn còn giữ những sự vật chất giả tạm e phải mất hết cả tinh thần đạo đức và hại đến sự nguy khốn cho tinh thần có mong gì đi đến mục đích của Thiêng Liêng ban bố.

Vậy từ đây trở đi hiền muội nên cố gắng tinh trí tinh tâm để huấn luyện một tinh thần vững hơn thì ngày kết quả gần đây sẽ được nêu cao một tinh thần nữ kiệt của nhà Nam thì mọi sự chi chi từ xưa đến nay cũng là những sự huấn luyện một tinh thần thì từ đây

nên dẹp bỏ và cần phải y theo lệnh của Đức Đại Từ Mẫu đã ban trong Bài Thập Tự Liên Hườn mà lo tròn nhiệm vụ. Vậy Bốn Thần có đôi lời cùng chư phận sự y hành và cần phải nhớ cho kỹ được Ôn Trên khỏi nặng lòng lo ngại.

THI BÀI:

*Phong thổi mạnh lòng người tua tởa,
Ráng làm sao bươn bả kíp mau;
Sanh linh còn hơi sầu đau,
Kiếp trần mau khá sửa trau tinh thần.
Đời loạn ly nhưng cần ráng sức,
Con khổ nần tận lực hùng anh;
Người tận sức cho thực hành,
Mới mong vượt khỏi trần sanh trở về.
Ráng bước mau cận kề thuyền Bát,
Đậu mé gành man mác chờ ai?
Thì mau trở sức anh tài,
Để sang qua khỏi trần ai lao sầu.
Đôi câu đã trước sau một nghĩa,
Ráng tâm suy bước lẹ lên đường;
Ngày khai hội đã biểu dương,
Kìa kìa gần đến khoa trường đấng nghe.
Kiếp trần sanh đặt dè cho kỹ,
Đời dầu sao cũng chỉ không tròn;
Thì mau lấy tấm lòng son,
Đắp nền thể Đạo đâu non cũng đời.
Vậy chư phận sự nhớ lời,
Bao nhiêu phút đấy vậy thời ráng suy.*

THI:

*Thần kiếu đàn trung để trở quây,
Lo tròn phận sự ở nơi đây;
Xa vời cảnh khác hầu lãnh lệnh,
Kiếu cả đàn rtrung ở kiếp vầy.*

Thăng.

HUỲNH LIÊN PHÚ TỰ,

Đàn Ngộ Thời mừng 2 tháng 2, Kỷ Sửu, 1949.

Pháp đàn: Điền, Phò loan: Minh Trí, Độc giả:
Huệ Minh, Điển ký: Kha.

THI:

*VẮN đàn khây nhạc khúc ca ngâm,
TUYÊN thệ cùng nhau đoạt móng mầm;
KHỔNG Giáo truyền ban ra độ thế,
THÁNH Thần dẫn dắt kẻ phong trần.*

Bàn Đạo chào chư phận sự nam nữ và ban ơn chư vị Hiệp Thiên Đài.

Giờ nay Bàn Đạo giảng cơ nơi đây với sứ mạng Tam Giáo Tòa, nhưng trước khi ban bố vấn đề Thiên linh Bàn Đạo có đôi lời ngõ cùng phận sự Hiệp Thiên Học Vụ.

Lão rất toại lòng nhìn thấy chư phận sự từ lớn chí nhỏ một dạ nhiệt thành phụng sự chí hướng cao

thâm. Chư phận sự nên hiểu Cơ Quan Đại Đạo lúc nào cũng tương đối với đời, mặc dù sao đi nữa, với ngọn đèn chơn lý, ta vẫn tiến bước đến cõi hư vô tuyệt đích. Trên đường phụng sự Bàn Đạo cấm nhắc không nên bàn đến những hành vi của Đại Đạo ở ngày mai. Chư phận sự là những kẻ đệ tử Thiêng Liêng, chỉ có bốn phận hành theo Thiên lệnh, không nên bàn đến sự tương lai của ngày mai, hiểu chăng? Sở dĩ phải có Thiên lệnh ấy chính Bàn Đạo nhận thấy sự tiên đoán ấy chỉ trúng vào muôn một đấy thôi. Từ xưa đến nay cũng vì sự tiên đoán của phàm mà làm cho bao nhiêu cơ quan thất lật. Một khi đã tiên đoán thì lòng háo thắng vượt đến cực điểm rồi vì do sự nóng của phàm làm cho hư hỏng cơ quan.

Vậy hôm nay chư phận sự có bốn phận trong Hiệp Thiên Học Vụ là một mầm móng vĩ đại của nền thể Đạo, nên hành trong Thiên lệnh và không nên tiên đoán trước hành trình của ngày mai. Ấy là lời Bàn Đạo nhắc lại, chư phận sự nên chú ý.

Kể từ nay trở đi, về Thánh Giáo sau khi bãi đàn, bộ phận Hiệp Thiên Đài kiểm duyệt, chỉnh đốn xong, chép lại bốn sách, ấn hành, đóng dấu truyền xuống Ban Hành Sự mới được phổ biến ra vì chính Bàn Đạo nhận thấy bao nhiêu Thánh Giáo vừa qua vì sự sai lộn làm mất cả ý nghĩa và giảm giá trị của lời Tiên tiếng Phật đó nghe!

Sự tập đàn, Phó Chương Quản nghe dạy, tất cả Hiệp Thiên Đài phải có giây Thiêng Liêng bạch sắc và y phục phải sạch sẽ tinh khiết.

Trước khi lập đàn, Hiệp Thiên Đài có bốn phận xếp xét Thiên Bàn cho nghiêm trang, mọi lễ vật đầy

đủ nghe.

Trước khi tạm ngừng bút nơi địa phương này Bàn Đạo rất hài lòng tinh thần của chư phận sự Hiệp Thiên Học Vụ và của Đàn Thanh Xuân cùng một phần của nữ phái. Ước mong sao trên đường đại lộ của Thiên lệnh, chư phận sự lúc nào cũng như lúc nào phải ráng đi theo tiếng gọi của bốn phận Thiêng Liêng.

Cho phép an tọa.

Kha, nghe dạy: Những bài đệ đã viết xong, cần phải đọc lại chín lượt. Mỗi lượt chữa sửa và thâm ngán những lời văn thuật mượt và dịch rõ phía dưới trong những chữ khó hiểu hầu sau này những người ít chữ dễ hiểu. Sau khi đọc lại chín lượt đệ phải chép lại bốn sách để trên Thiên Bàn được chờ một vị khác có bốn phận đến ấn tống nghe. Cũng sau khi đọc lại chín lượt, Lão sẽ kiểm duyệt từng câu, từng nghĩa trong 25 bài ấy trước khi phổ biến.

Mỗi khi có đàn, điển ký cần phải thủ lễ trong lúc bình. Sự bình Thánh Giáo cần phải nghiêm trang để được trọn điển đối với đời, với kẻ hầu đàn, không cho là việc nhỏ, phải chăng? Bao giờ Hiệp Thiên Đài cũng phải trọn lễ trước Cửu Trùng Đài, nếu mỗi cử chỉ nhỏ của chư phận sự không trang hoàng tất nhiên làm giảm một phần đức tin của chư vị hầu đàn thì tội ấy phận sự Hiệp Thiên Đài khó tránh vậy.

THI BÀI:

*Nguồn Đại Đạo khuếch trương cứu chúng,
Thoát bể trần dung tủng phạm tâm;*

Ai là kẻ trí sơu tâm,
 Cái nền chơn lý thâm thâm diệu huyền.
 Xét kỹ lại lời Tiên tiếng Phật,
 Rõ nguồn cơn duy vật duy tâm;
 Phương châm độ thế vớt trần,
 Là thuyền đưa khách hồng nhân trở về.
 Tiếng Thiêng Liêng giác mê phàm tục,
 Bước phàm trần ở tục hiểu thông;
 Biết bao lận đận phong trần,
 Còn mê chi nữa nguồn nhân của đời.
 Gắng liền bước hiện thời chỉ ngộ,
 Liệu lờm cho cạn tỏ hành vi;
 Cơ Quan Đại Đạo gặp kỳ,
 Hiệp Thiên Học Vụ khoa thi cuối cùng.
 Chư phận sự ung dung trí nã,
 Liệu lo toan hoài bão cơ quan;
 Tiếng chuông giác ngộ dẫn đàng,
 Thì chư Thiên Mạng tâm sang lý mâu.
 Trên nhịp cầu sông nâu Tây Vực,
 Đẹp lục trần thước mực chặt xong;
 Ngày kia dạo chơi Đại Đồng,
 Mới tường huyền bí mới thông Cơ Đồ.
 Ôi! non nước bồi tô nhiều vẻ,
 Gấm giang san lặng lẽ đau thương;
 Mê chi vật chất khoa trường,
 Mà đem thân khổ não nương với đời.
 Kìa Bách Thoàn Thây Trời để sẵn,
 Chư hiền lo lẳng lẳng kéo neo,
 Trương buồm kẻ lái người lèo,
 Độ trần thoát khỏi sào đeo khổ đời.
 Thuyền giữa biển ra khơi gặp sóng,

Kẻ lái lèo trí đồng tâm mưu;
 Đoan trang khuếch hận trừ cừu,
 Cộng đồng giáo lý tâm sơu hường nhân.
 Hễ mọi việc chu toàn khéo léo,
 Mọi lệnh hành trong trẻo khuếch trương;
 Non Nam tiếng gọi quốc hồn,
 Hồ Tây sĩ tử long đong nào nài.
 Ngưu xuất hiện oằn vai nặng nợ,
 Trí phong ba nâng đỡ cột rường
 Khuếch trương đạo đức mọi phương,
 Mới hầu tránh khỏi tai ương của đời.
 Dầu cơ Trời phò khơi đi nữa,
 Mà chư hiền không đỡ bên trong;
 Mong chi đến cõi Đại Đồng
 Trở về cảnh cũ là xong Cơ Đồ.
 Dầu non nước bồi tô đai ngọc,
 Dầu quyền cao bổng lộc càng cao;
 Đa mang chi cái phong trào,
 Phong trào điên bãi trẻ mau thoát vòng.
 Vì cộng đồng ban hồng ân phước,
 Nước Việt Nam mới được thành thời;
 Thì lo tu niệm giúp Trời,
 Thì lo dẹp bỏ những lời khào tâm.
 Chung trí lại quanh năm mãn tháng,
 Liệu lo tròn rời hãn lý sâu;
 Huyền cơ Thiêng Liêng nhiệm màu,
 Tà tâm không dẹp đi đâu đến đàng.
 Khuyên chư hiền liệu toan tính kỹ,
 Lờn thế kia nơi trí nhớ chẳng?
 Nếu rằng thời gian trì phảng,
 Phận hành không vẹn muôn phần khôn nguy.

*Những lời Bàn Đạo nghiêm suy,
Thốt ra cho cả gắng ghi tâm phạm.
Dù cho thân phải tiêu tan,
Mà lòng không màng trên đàng hưởng ngôi.*

THI:

*Trên đàng ngôi báu để chờ kia
Khuyên cả chư nhu liệu trở về;
Hưởng cảnh Bồng Lai xa cõi tục,
Phải cần phải đẹp cái tâm mê.*

Địa phương sở tại Huỳnh Liên Phủ Tự. Cơ quan Hiệp Thiên Học Vụ là một Cơ Quan quan trọng của địa phương này.

Nhận thấy nơi Huỳnh Liên Phủ Tự lúc nào cũng có một làn hắc khí xung Thiên lần lượt bao trùm đến những điểm linh quang xán lạn địa phương này. Vì lẽ ấy Lão vâng lệnh Trên đến đây để dàn xếp cho xong thì Cơ Đạo mới mong tiến tới.

Nhưng trước khi giải rõ nguồn cơn, Bàn Đạo nhờ chư phạm sự trả lời câu hỏi của Lão sau đây: Trong ván cờ đang chiếu, ta có nên thí xe để mong đoạt kết quả chẳng? Hay là dụng xe để cho ván cờ ngưng trệ?

- Ngà bạch: Theo ý đệ, nên thí xe cho kết thúc mau, chớ để xe cản đàng hoài làm cho ván cờ phải ngưng trệ mà hư hỏng cơ hội.

- Sứu bạch: Nếu gặp hoàn cảnh thuận lợi đầu phải thí 2 xe cũng nên thí.

- Tố bạch: Nên thí xe.

Đây về Hiệp Thiên Đài, Điền hiền đệ liệu sao

đây?

- Bạch: Nên thí xe.

Sau khi bãi đàn biên rõ ý nghĩa của Thạnh.

- Ý Thạnh: Nếu cờ nguy thì phải thí xe mới cứu chủ nước được.

- Kha bạch: Theo ý con nếu có thể tránh khỏi phải thí xe thì cũng là hay đặng dành lực lượng của xe nước sau hầu tìm cơ đắc thắng.

Lão rất tiếc giờ nay nữ phái thiếu sót nên không thể dụng phần đông ý kiến của nữ phái.

Giai đoạn trên ngăn ra, vẽ một lần gạch.

Đây Lão tiếp tục về vấn đề xáo trộn Huỳnh Liên Phủ Tự.

Muốn giải rõ nguồn cơn khỏi cần phải thí xe, khỏi cần chạm vào tướng, thì không gì hơn là phải chỉ có một đàn cơ chánh đại quang minh, không dung túng những quấy, không ngăn trở những lẽ phải của nhị đệ Nghi, Định.

Lão rất hiểu nhị đệ là những người lãnh đạo từ phong trào nào đến phong trào nào, tới nay mà cứ làm tương nhau, cứ đem lại sự khảo đảo cho nhau thì mong gì cơ quan phát triển.

Sự khảo đảo ấy chẳng những riêng phần nhị đệ lại còn làm lan rộng đến các tay lãnh tụ của Ôn Trên.

Giờ nay Lão chuyển tất cả chư phạm sự đến đây lập ra một phiên hội kiến giải rõ kẻ phải người quấy, mặc dầu có chạm lòng tự ái của một trong hai cũng không sao.

Nghỉ 2 giờ sau tái cầu. Chư phạm sự cả đàn trung phải chứng kiến phiên hội do thần cơ diệu bút của

Đức Lý Tiên Trường.

Nói cùng Nghi, Định, nhị đệ phải chuẩn bị ý kiến sẵn để trả lời trong đàn cơ ấy.

Bần Đạo nhờ chư phật sự Hiệp Thiên Học Vụ chúng kiến phiên hội và tán thành ai phải ai quấy nghe chẳng! Lão tạm ngưng bút. Kiếu.

(TÁI CẦU)

THI:

*Lý chánh phương chi trước cửu huyền,
ĐẠI thừa cố gắng bước triền miên;
TIÊN phạm đồng sức chung vai chịu,
TRƯỜNG báo hồi lai đắc cửu huyền.*

Lão chào chư Thiên Mạng nam nữ.

THI:

*Giáng đàn với lệnh của Trời ban,
Giữa tiếng xuyên xao khắp cả đàn;
Thấy thế buồn cười dùm cho thế,
Kiếp người có bấy khổ mà than.*

oOo

*Than chi cái kiếp đoạn trường kia,
Nhắm mắt bỏ qua để trở về;
Phủ sạch nợ trần tâm khảo biến,
Thế là người tục thoát sông mê.*

oOo

Sông mê muốn thoát để gì đâu!

*Diệt cả bản tâm lục dục sâu;
Tu dưỡng nguồn căn ra cội phúc,
Ấy là đức trọng quý thân sâu.*

oOo

*Sầu xa hơn nữa gắng tâm chuyên,
Lý chánh khuyên răn giữ mối giềng;
Công quả công trình công phu cố,
Thì lo thoát tục sẽ về Tiên.*

oOo

*Tiên truyền ban phước cả đàn trung,
An tọa lỏng nghe dạ não nùng;
Tiếng nhạc bản thanh Đông qua Á,
Rời ngày rối loạn thấy sâu nung.*

oOo

*Nung nấu đạo tâm để thoát nguy,
Gìn cho nổi khổ dạ sâu bi;
Ý cao thâm của lời Tiên dạy,
Không gắng tìm xem những diệu kỳ.*

oOo

*Diệu kỳ ẩn hiện ở lời Tiên,
Trẻ khá liệu lo cố gắng chuyên;
Đọc để tường tri lời Tiên Phật,
Đừng ham véo vát giọng đồn Tiên.*

oOo

*Đồn Tiên hể hiểu phải tìm xem,
Lý lẽ cao thâm vén bức rèm;
Ngày Hội Long Hoa hiền sẽ rõ,
Cái ngày vạn vật phải đòi phen.*

oOo

*Đòi phen khổ nào vì Hoa Long,
Đức trọng mới mong vượt khổ lòng;*

Cái bà tà tâm xua đuổi nó,
Thì người khoẻ được nổi lòng trong.

THI BÀI:

Lòng đạo đức nấu nung âm chất,
Dạ hy sinh thuộc mực giữ tròn;
Công kia sánh tợ đỉnh hòn,
Quả kia sánh tợ non mòn đáy nghe.
Đời phải cần đặt dè mọi nổi,
Muốn nên người phải gội bụi nhờ;
Chung nhau bám lấy cơ đồ,
Lời Cha truyền dạy chung qui Đạo vàng.
Chớ đừng tưởng rằng đàng Đại Đạo
Hễ lập công đào tạo nên căn,
Mà cho làm chẳng trang bằng,
Thì công kia mỗi lòng nhân kia sâu.
Người cần hiểu đuổi đầu tâm lý,
Phải tùy thời hủy trí hơn tâm;
Dù nhau tựa núi tựa sông,
Tựa bầu đào tầu bên trong bên ngoài.
Muốn mùi thơm bay ngay chất ngát,
Muốn người khen đổ tạt bỏ xa;
Thì là tránh khỏi chữ tà,
Chữ tà tránh đừng khỏi ma vương lòng.
Người lãnh đạo hiểu trong hiểu đục,
Mâm căn duyên phong tục Trời trao;
Tỏ rằng là đứng anh hào,
Thì bao khổ mộng trước sau bỏ lia.
Lòng quân tử danh bia đá tạc,
Dầu gió lay nào chác được đầu;

Cũng như Đạo đã ghi sâu,
Vào thiêng cổ thụ phai đầu được nào.
Người nhi nữ chùi lau liệu lượng,
Tùy thời cơ chí hướng trượng phu;
Liệu lo săn sóc công phu,
Với người quân tử như dù tựa thân.
Thân phải núp ân cần dưới bóng,
Để bóng che khỏi phòng da trần;
Nên người ái nữ đai cân,
Lòng son dạ sắc phong trần lâm nguy.
Phải hiểu chữ tu mi thiết thạch;
Phải hiểu lời đồn gác vạch tai;
Dù cho muôn bước dặm dài,
Nữ nhi khổ não đang cay cũng đành.
Đừng tưởng rằng Trời Xanh chẳng biết,
Không thuận chiều hào kiệt tề hu;
Nhớ rằng quân tử nào từ,
Nhưng lời thiết thạch nên hư tại người.
Công tròn quả mãn vui cười,
Mới mong thoát khỏi nộ cười trần lao.

Theo lời Đức Văn Tuyên Khổng Thánh, hôm nay Lão có bốn phạm đến để giải lãn hắc khí đang trú ẩn nơi Huỳnh Liên Phủ Tự. Nhưng muốn cho lẽ phải ra trắng, muốn sự làm lạc sửa chữa, đứng vào phương diện Giáo Tông Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ, bao giờ Lão cũng có đủ huyền diệu để thiên biến vạn hóa mọi vật dưới trần. Nhưng nghĩ vì Cơ Đạo là một Cơ Đồ độ rồi chúng sanh thoát trần ái khổ lụy. Cơ Đạo dùng huyền diệu cơ bút để thức tỉnh chúng sanh, thì mọi lẽ trắng đen của trần đứng trong bốn phạm các vị lãnh đạo các

cơ quan hệ trọng cần phải giải quyết được dẹp bỏ nỗi trở lòng. Nếu bất tuân cưỡng bách lời dạy Thiêng Liêng sẽ bị phạt một cách hữu hình. Đây chư đệ, đừng tưởng Lão nói dọa hăm chi đâu. Đó là vì quá thương kẻ trần nên Lão có đôi lời tâm huyết. Chư đệ muội nhớ rằng lòng nhơn Thiêng Liêng bao giờ cũng sẵn, nhưng Luật của Tam Giáo Tòa nào vị được ai, mặc dù kẻ ấy là Tiên đi nữa. Cười...

Cơ Quan Hiệp Thiên Học Vụ nảy sanh ra do Huỳnh Liên Phủ Tự. Người đã thế Thiên dựng lập Ngòi Tịnh Đường đây hầu đã dày công phu với Đạo, công phu mặc dầu kiên cố, nhưng phần chất phàm còn nặng nơi lòng thì là một cản trở của bước hành trình tiến hóa cho Hiệp Thiên Học Vụ vậy. Vì nơi Cơ Quan Hiệp Thiên Học Vụ nên Lão không quản chi, giáng đàn hôm nay để giải quyết cho xong. Chư phận sự Hiệp Thiên Học Vụ hãy lấy công tâm xét đoán đôi bên, nhưng không nên phân biện ra lời nói nghe. Đó là một sự chạm lòng tự ái hiểu chẳng?

Định, nghe Lão hỏi đây: Vì lý do gì hiền muội lại quì trước Thiên Bàn khóc lóc?

- Định bạch: Vì chồng của đệ tử cần đấng làm cho đệ tử khổ tâm, khó nỗi tâm đầu ý hiệp, nên bây giờ đệ tử chỉ muốn tự vận cho rồi để lập công bằng chơn linh mà thôi.

Tại sao điển ký không biên hết lời bạch?

- Kha bạch: Bạch Đức Tiên Trưởng, con không nghe ngài truyền dạy.

Hiền đệ nhớ ghi những đại cương lời bạch nghe.

Đây Lão hỏi Nghi, hiền đệ, trước những lời của Định đã bạch vừa qua, hiền đệ có phạm vào một chi

tiết chi chẳng?

- Nghi bạch: Bạch Đức Tiên Trưởng, tôi có khuyên Ngọc Định Hương lo tu hành, còn sự ngoài thế gian nên dẹp bỏ đi. Vì chạm lòng tự ái nên Định phiền lòng. Tội chí quyết dẫn dắt lên đường đạo đức, như lời đã hứa trước kia chớ không có sai quấy chi trong sự ấy.

Đứng về phương diện Giáo Tông của nền Đại Đạo, Lão chứng thật rằng lời nói thốt ra của hiền cũng như tâm vậy. Lão rất khen cho hiền đệ giữ tròn một tinh thần đạo đức. Lời cương quyết bao giờ cũng trọng lẽ phải. Nhưng có lẽ vì tuổi già chồng chất, tinh thần suy kém nên hiền đệ quên rằng: Đối với nhi nữ thường tình phải dụng lấy giọng du dương khuyên dạy. Bao giờ cũng lấy lời êm tiếng ngọt để dẫn dắt từ chỗ quấy đến chỗ phải, từ nơi tối đến nơi sáng. Đành rằng nơi kia là sáng rõ, hưởng được không khí thanh cao mà thiếu đi những lời ngon ngọt, chưa chặt gì dẫn dắt được hiểu chẳng?

Tóm tắt lại, Lão rất hài lòng lúc nào đến lúc nào, lòng chơn thật của đệ vẫn giữ nơi tâm của hiền đệ. Lão chứng chặt, an tọa.

Đàn cơ hôm nay đáng lẽ Lão rất đổi phiền phức chư vị, tại sao chư vị lại thốt những lời đau tâm thế ấy.

Chư nhị đệ định tâm để nghe Lão dạy đây. Riêng phần Định nghe: Muốn cho đời khỏi bảo ta là nhi nữ thường tình, trước những lời ngon ngọt ta phải cương quyết xô ngã, và trước những lời chơn lý thành thật dù gắt gỏng ta phải phụng sự vui vẻ thêm.

Hiền muội tự xưng là Nữ Kiệt của Thầy Mẹ, thì

trước cử chỉ ấy, hiền phải tiêu biểu thế nào cho xứng đáng con dòng cháu giống. Sự hy sinh của đời bằng cách tự quyền sinh là một tội vô cùng vô tận, sẽ trở lại côn trùng thảo mộc để đền tội. Đó là Luật Luân Hồi, đừng tưởng rằng muốn tránh đời là dễ đâu? Lão đứng về phương diện Ôn Trên, chỉ có bốn phận dạy dỗ, chớ không có bốn phận chỉ trích, nhưng Lão đoán cho kỹ, giữa thời niên thiếu, chính hiền muội đã làm khổ người thì giờ nay người làm khổ lại. Câu Tạo Hóa bao giờ cũng mắc mớ công bình. May mắn thay! Lúc tuổi già hiền muội lại gặp Đạo Thầy, nên mới được thế này, nhược bằng không thì từ tâm hồn lẫn xác thịt phải khổ não trăm chiều đấy. Hăng hái lên trên đường tu niệm, dẹp bỏ tất cả bụi hồng mà tiến bước trên đường đạo đức.

Chính Lão nhìn nhận lời của Nghi thốt ra là chơn chánh, tại sao hiền muội lại cho là mỉa mai? Có phải chăng tại lòng hiền muội đã chất chứa sẵn sự khổ lòng? Hăng hái, cương quyết xô đẩy những lòng lo khỏi cõi lòng. Nhìn nhận sáng suốt lời nói phải của người tất nhiên ta được bước lên nấc thang cao cấp đấy.

- Định bạch: Trước đệ tử có gây quả cho người thật, nhưng xin Ôn Trên cũng giải quyết dùm cho bốn phận ai nấy riêng lo vì đệ tử có lòng tự ái, vì không tâm đầu ý hiệp, nên không thể chịu nổi. Xin Ôn Trên rộng xét cho.

Nếu không ý đem lại hòa khí thì không bao giờ Lão dạy Nghi vừa qua là thế nào?

Ban Hành Sự Hiệp Thiên Học Vụ trước những tình thế, vậy chư phận sự liệu tính sao đây, bạch Lão

biết?

- Ngà bạch: Ngài phán xét vậy cũng đủ rồi, đệ tử chỉ yêu cầu sẵn có dịp, hiền huynh của đệ tử đi Kiên Giang để tom góp huynh đệ đạo đức nơi địa phương Kiên Giang, để cho luồng hắc khí lần lần tiêu tan đi.

Do theo lời bạch ấy, Lão ban bố chữ thuận tình giữa gia đình của Nghi.

Nếu muốn bên trong về chuyện gia đình mau xong thì Nghi và Sửu nên lai đáo Kiên Giang, và Định cần phải dưỡng trí nơi Huỳnh Liên Phủ Tự.

Nhược bằng cãi lời ấy thì chư đệ muội sẽ khổ tâm lắm đấy nghe!

Sở dĩ Lão muốn dò biết ý kiến của chư phận sự, nhưng tạm gọi là xong, vì càng thốt ra thì đó là phương chạm lòng tự ái.

Sửu, hiền đệ đem bầu tửu đào và hai chung đến trước đây Lão dạy.

Diễn Ký biên rõ lời thệ:

"Dưới làn điện quang của Đức Đại Tiên Trưởng Giáo Tông Tam Kỳ Phổ Độ và dưới sự chứng chiếu của Lôi Công Thần, đệ tử tên họ:.....,.... tuổi, xin thề rằng, kể từ đây trở đi, dẹp bỏ những sự tà tâm khảo đảo, yêu thương nhau, đoàn kết nhau, tin cậy nhau, để nghe dạy bảo trên con đường Đại Đạo. Nếu tôi còn chất chứa nơi lòng những sự ích kỷ cá nhân, thì chịu dưới sự hình phạt của Đức Lý Đại Tiên Trưởng và Lôi Công Thần, tôi xin chịu tội.

Huệ Minh, rót tửu đào. Lời thề ấy là tùy nơi lòng nhị đệ. Nghi, hiền đệ đủ can đảm để lập thề chẳng?

- Nghi bạch: Xin vâng và lập thề theo tuyên thệ vì bản tuyên thệ.

Thần Lô Công giữ để chờ ngày nào sai lệnh, sẽ bị dưới hình phạt ấy.

Định, cũng lập thệ y như vậy. (Định lập thệ y như vậy "...").

Lôi Công Thần có lời chào chư Thiên Mạng, trở lại với bốn phận thiêng liêng với hai tờ tuyên thệ.

Sửu, hiền đệ hãy đem hai ly tửu đào trước Nghi và Định ẩm để nhắc nhở nơi lòng lời tuyên thệ tối cao quan trọng kia. Tiếc vì Điển ký không viết đủ lời bạch để kỷ niệm.

Huệ Minh, đem bầu tửu đào đến trước Ngọc Cơ được Lão bố điển Thiêng Liêng cho chư phận sự Hiệp Thiên Học Vụ ẩm lần chót kể từ nay trở đi, sự ban thưởng tửu đào sẽ gián đoạn, vì nhận thấy tinh thần chư vị còn sút kém nên Lão mới bố điển chút huyền diệu Thiêng Liêng.

Vậy thì chư phận sự hãy xem giọt tửu đào đây là giọt tửu đào mà kể từ đây trở đi chặt gì còn uống được nếu không đoạt được những kỳ công đắc thắng huy hoàng.

Huệ Minh, đem bầu tửu đào để trước Ngọc Bút dạng Lão bố điển nghe.

Sau khi bãi đàn chư phận sự chia sót huyền diệu tửu đào để ẩm và dặn lòng lúc nào cũng nhớ bốn phận Thiêng Liêng và lời thề vừa qua của chư phận sự.

Tiện đây, khi Hiệp Thiên Đài cất bước hành trình có Đại Tiên Diệt Tâm Phong ủng hộ, nghe: Trước khi cất bước hành trình, chư phận sự Hiệp Thiên Đài làm lễ trước Thiên Bàn. Bầu tửu đào, Lão nhờ Sửu phân phát cho các anh em huynh đệ sau khi bãi đàn và

trước khi ẩm phải quì trước Thiên Bàn "Thành Tâm Cảm Tạ Thiêng Liêng".

Giờ nay để dứt những chuyện riêng và phận sự trước khi gát bút Lão có đôi lời chúc chư phận sự Hiệp Thiên Đài đoạt được kỳ công đắc thắng vẻ vang và xin chào cả đàn trung nam nữ. Lão kiếu.

Thăng.

BÁT QUÁI ĐỒ THIÊN,

Đêm 14 rạng 15 tháng 2 Nhuận, Đinh Hợi, 1947.

Mô Phật, Bàn Đạo hỷ hỷ chư Thiên Mạng.

THI:

*QUAN niệm trần ai thấy não nâng,
ÂM dương còn phải cảnh bản dân;
NHƯ nhiên thuở định tâm người tỉnh,
LAI đảo cựu ngôi thoát bể trần.*

Quan Âm Như Lai, Bàn Đạo ngày hôm nay vâng lệnh Đại Từ Bi hầu tá cơ phân trần một vài câu đôi điều đạo đức.

Vậy chư hiền nam nữ đồng an tọa. Nay chư chúng sanh ôi! Ngửa mặt xem trong bầu vũ trụ bao la thì chỉ thấy mênh mông trời nước, nhìn thấy hàng triệu triệu sanh linh đang lao xao rộn rục, chịu lầm than khổ sở dưới bể trần, kể thì đi đường này, kể chạy đường kia, người bước tới, người bước lui. Với cái

hoàn cảnh khói đạn dập dồn trước mắt thoảng như là bóng thoảng, tâm hồn sanh linh phiêu phưởng, dường như không có một chủ tâm định rõ thời cơ hỗn độn.

Chúng sanh ôi! Phải cần quan niệm gấp rút vào hai chữ Ngôi xưa Vị cũ hầu để tu giải thoát trở về, sống một cảnh ương hèn giả tạm, đã biết rằng sống giả tạm thì tâm người phải chuyên chú việc trở gót vào QUI HỒI CỰU VỊ. Với lẽ hiểu như thế thì cần kiến trúc với sự tu niệm hằng ngày với Lễ Bí Yếu này. Đây Bản Đạo luận sơ qua với tình thế hiện tại với Cảnh Bát Quái Đồ, Bản Đạo nhắm xem thì còn phải nhiều cảnh trạng vui buồn lắm, nhưng lòng chừ chúng sanh còn đang trầm ngâm dưới cảnh mơ hồ đối với con đường đạo đức thì Bản Đạo đây có đôi lời cùng người đạo tâm hãy làm làm sao cho cái vẻ người tu trở lại như lúc tự nhiên Bản Đạo sẽ hứa chặt chắn rằng: Một khi người tâm đạo lo cho Đạo thì người ấy trở nên của người Vô Vi bảo trợ, mà còn chi chi mà phải nghi ngại rồi phải làm cho mất cái vẻ liên hoan mật thiết đối với tình huynh nghĩa đệ! Vậy thì chừ chúng sanh! Ai người hiểu biết mong để lời này trong tâm tâm hầu khỏi phải Bản Đạo nặng lòng.

THI:

*Cả tiếng kêu vang khá tỉnh về,
Đồ Thiên rành rạch sẽ sum xuê;
Bát Quái hãy còn người Thiên Đạo,
Nhưng tường tâm thành một cảnh quê.*

THI BÀI:

*Đêm thanh vắng để lời chỉ bảo,
Chúng sanh ôi! Vì Đạo vì Thầy;
Sá chi cái cảnh khổ này,
Có bao mà phải dạn dầy sâu ru!
Còn thấy nữa càng tu càng thấy,
Nạn chiến tranh sẽ dậy khắp cùng;
Chẳng là Nam Bắc hay Trung,
Bên ngoài chầm dứt nổ tung hơn nhiều.
Sự hỗn loạn lòng chiêu của chúng,
Bên trong đành chạm đụng cùng nhau,
Màu da có khác chi nào,
Than ôi! nhắc đến tâm bào xót xa.
Đâu bằng giữ ôn hòa đạo đức,
Thương yêu đồng thường thức tình huynh;
Nghĩa em cũng thể thân mình,
Một Thầy học Đạo biết nhìn MỘT thôi.
Kêu sanh chúng về Ngôi Bát Quái,
Tâm định thiền trở lại như xưa;
Đồng chung có sớm có trưa,
Để chia sót gánh đong đưa trễ kỳ.
Ai làm Đạo nệ gì thân xác,
Ai vì Thầy dầu nát hồn tan;
Cũng chưng phú có Ngọc Hoàng,
Nhưng mà hộ vệ bên đàng Thần Tiên.
Nếu tâm đạo, chuyện hiền cũng bớt,
Hà hướng chi dữ dợt khảo cuồng;
Mạnh bằng cái luật trong khuôn,
Hòa thân do bởi một luồng điển quang.
Muốn có đặng nhẹ nhàng ráng bước,*

Rồi thấy sau mực thước rành rành;
 Thần Tiên độ tận kẻ lành,
 Người tu nhưng phải nhọc nhàn ít thôi.
 Lời sơ dạy cho rồi mới phải,
 Đừng nản lòng e sái Thiên Cơ;
 Than ôi ngày tháng đâu chờ,
 Năm qua nào có hẹn giờ với ai.
 Học đạo đức Cao Đài rất khổ,
 Tập trung vào một chỗ cội nguồn;
 Đạo đâu nhắc nhứt in tuồng,
 Rồi đời biếm nhẽ then thùng lòng đây.
 Cơ Đạo chuyển vung vậy mai một,
 Sắp rành phân rường cột nghiêm trang;
 Để cho nhận thấy rõ ràng,
 Đứng đâu theo đấy, theo hàng minh quang.

Vậy Bàn Đạo có đôi lời mong chư chúng sanh rõ biết, rồi kỳ đàn lệ tới Ôn Trên sẽ điểm danh tên mỗi người. Nhưng Bàn Đạo ước ao sao được những người hiểu biết mà lo tròn với nhiệm vụ và bốn phận đừng để cho lúc nào cũng phải rời chỗ cội nguồn thì quý hóa quá.

Vậy thì mọi sự sau đàn lệ sẽ dạy, chư hiền Thiên Phong nam nữ an tâm. Bàn Đạo ban ơn, Bàn Đạo kiếu.

Thăng.

BÁT QUÁI ĐỒ THIÊN,

Đêm 14 rạng 15 tháng 11, Đỉnh Hội, 1947.

THI:

LÝ chánh hay tà cũng tại tâm,
 ĐẠI nhân là phải biết suy tầm;
 TIÊN phạm thế tục do nhân tạo,
 TRƯỜNG ấn nữ nam sót sấn làm.
 THÁI độ tử quân trong quang đại,
 BẠCH cân đạo đức thế là vàng;
 KIM tiên rồi phải tiêu tan rã,
 TINH tường có Trời mới được an.

Lý Đại Tiên Trường Thái Bạch Kim Tinh, Lão chào chư hiền đàn trung nam nữ, đồng đẳng an tịnh để nghe đôi lời của Lão phân trần cùng chư nhơn sanh những điều cần yếu của Đạo và mục đích của người tu hành ăn ở ra thế nào đặng tránh những luồng hắc khí tai ương trong khi có cuộc khủng khiếp hãi hùng của dân chúng nơi địa phương đang bị trong vòng binh đao khói lửa thoát mất thoát còn không biết ngày giờ nào giã từ nơi chốn trần gian, nhưng sự giã từ ấy, dầu mạng số có trường miên cũng không ra khỏi ngoài vòng trăm năm của Thiên Đình nhứt định, vì có hình thể thì tất phải có hư hoại, nhưng sau khi sự hoại hư ấy, lúc hồn không biết thăng hay giáng, bổng hoặc trầm là do còn sanh tiền nơi cõi thế làm chi hay lành thiện ác hay không tự mình tạo lấy. Sự giáng thăng ấy thì có hai phương diện là hữu hoại và vô hoại tức là thiện ác.

Muốn cho linh hồn được thanh thoi trong sạch nhẹ nhàng, khỏi phải trước trần chận đi chôn lấp thì trước hết phải làm tròn với ba chữ CÔNG BÌNH -

BÁC ÁI - TỬ BI và tập tánh cho được thiện từ, nhẫn nhục để khoan dung tha thứ cho nhau được cùng chung sống trong cảnh thuận hòa kết giây liên ái, hầu tạo gầy hạnh phúc tốt đẹp minh quang. Như vậy mới có thể đến Cảnh Bồng Lai hoặc là Niết Bàn Cực Lạc mà an hưởng nghìn thu ấy tức là "SIÊU THĂNG" mà cũng kêu là "VÔ HOẠI" đó vậy.

Than ôi! Lão nói đến những người tâm thiện từ hiền lương thì ít, chớ những kẻ lòng dạ gian xảo kiêu căng ác độc trược trần thì ôi thôi hằng hà sa số, từ sáng tới chiều chỉ việc ích kỷ tổn nhơn, cứ lo tìm phương giết hại người lấy của cải sản vật gia tài thật là tán tận lương tâm không chút gì là hiền lương đạo đức. Những kẻ ấy rồi một ngày kia sẽ bị tiêu tan ra luồng gió cụm mây phưởng phất vờ vào chỗ dơ dáy tanh hôi không biết ngày nào trở lại kiếp sống như hồi xưa kia trên cõi thế gian này nữa.

Than ôi! Rất uổng cho bao nhiêu công trình được tạo gầy trên một hình thể con người mà tới ngày sảng sẩy xác hồn phải tiêu tan ra tro bụi. Ấy là hữu hoại mà phải tan nát cả thân hình đó cũng vì không nghe và hành theo những gì Tiên Phật dạy, từng đây công bao đêm ngày từ cử chỉ đến hành vi phải ăn ở thương yêu nhau như ruột thịt tay chân, thì còn gì có những cuộc binh đao hay chiến tranh tàn khốc mà gầy khổ cho nhau nữa. Thật đáng tiếc đường bao.

Lão nhìn xem chư đạo hữu nơi này cũng đáng nực cười cho quá thể, những lúc bình thường cảnh vật an nhiên thì không lo ăn chay làm lành lánh dữ tích thi ân, đến khi có việc kéo chạy khóc la chạy vào nơi tịnh đường niệm niệm Nam Mô không dứt tiếng.

Không những vậy mà còn chưa chịu nghe lời Tiên tiếng Phật cũng vẫn chứa lòng gian tham xảo mị. Lão rất đáng buồn cho nhơn sanh nơi này tuy cảnh Bát Quái Đồ đồ sộ lớn lao, nhưng đạo tâm thì ít cho nên mới có tai nạn đưa tới mãi hoài mà nhơn sanh chưa chịu thức tỉnh.

Này chư hiền ôi! Chớ nên tưởng rằng lời của Lão dạy từ bấy lâu nay cùng Phật Thánh Tiên huấn luyện là vô ích, sợ e một ngày kia khó tránh những tai họa đau thương dập dòn đưa đến.

Này dân Đạo ôi! Cũng nên hiểu cho xa thêm một tý, không phải tá trú nơi thất chùa là bình yên, vì nếu chư đạo hữu biết học theo tánh Phật lòng Tiên để làm lành lánh dữ thì sự tá túc ấy mới được như ý nguyện và Ôn Trên cũng bảo hộ cho. Vậy Lão khuyên chư môn sanh nên ráng bước lên một nấc thang tinh thần đạo đức đượm nhuần để cho bớt những tai nạn khốn khổ tai ương thành linh từ đâu đem đến. Tuy vậy, trong ba tháng nay Lão cũng vì lòng nhơn sanh được chút ít đạo đức nên bảo hộ cũng được bình yên, còn bắt đầu từ đây sắp đến nếu không nghe những lời của Lão khuyên răn ngày sau sợ e khó tránh.

THI BÀI:

*Nhìn nhơn loại mãi còn đau khổ
Cũng bởi vì ham chỗ lợi danh;
Cho nên mới có chiến tranh,
Mạnh còn yếu mất miễn giành phần hơn.
Ấy là đời tới cơn mạt kiếp,
Khiến người đời tiêu diệt rã tan;*

Tại vì chưa bỏ tánh tham,
 Đeo đai trong trí tương tàn lẫn nhau.
 Tính kế tà xuyên xao dân chúng,
 Để mưu cầu lợi dụng tổn nhơn;
 Làm cho gây oán chác hờn,
 Nước nhà loạn lạc giang sơn suy đồi.
 Tánh ác độc dụng lời ngon ngọt,
 Lòng gian tham để rót chén đường;
 Dắt người đến chỗ đau thương,
 Sa vào phải bị mũi thương tà thần.
 Dụng tiền tài không cần nhơn nghĩa,
 Miễn ám no mặc kệ đến ai;
 Phủ phê đây đủ trong ngoài,
 Nhơn sanh đói rách lấp tai lãng lòng.
 Chẳng đẹp dạ Đại Đông thương xót,
 Mà còn làm những thói hại nhơn;
 Ngày đêm nghĩ việc thua hơn,
 Trừ mưu tính kế thâm sơn hiểm nàn.
 Ô i! khác chi là đàn mãnh thú,
 Vì miếng mồi nuôi đủ tám thân;
 Yếu thua thì mạnh được phân,
 Chớ không có chút lương tâm nhượng nhìn.
 Đừng làm người khôn hơn vạn vật,
 Sao không suy cho thật mọi điều!
 Tham chi rồi phải tiêu điều,
 Thà rằng hiểu biết bất kiêu đưa nhơn.
 Giúp sanh chúng bớt cơn đau khổ,
 Kiếm tìm phương ủng hộ nhơn sanh;
 Đại Đồng ta khá bước gần,
 Để làm những việc đỡ thân tay người.
 Vậy mới đáng nụ cười quân tử,

Miễn sao cho lê thứ bớt sâu;
 Thân ta đâu có đến đâu,
 Cũng vui với phận ngộ hầu giúp dân.
 Dụng đạo đức cân phân mực thước,
 Lấy tinh thần rèn bước nấc thang;
 Diệt sao hết tánh tham lam,
 Mới mong bước đến khoa tràng Kỳ Ba.
 Chữ Vô Vi thì ta nên lãnh,
 Câu gian tà ráng tránh nó xa;
 Phật ma vốn tại tâm ta,
 Nếu mà phân biệt mới là thông minh.
 Đừng mê muối hổ ghênh phải mắc,
 Phá ám mù rèn đức tinh thân;
 Diệt trừ ích kỷ tư tâm,
 Để cho linh tánh được gần Thần Tiên.
 Đùng ý sức dụng quyền ép lý,
 Chớ đảng phe đổ kị gổ ganh;
 Đồng thuyền đồng Đạo tu hành,
 Anh em hòa thuận nhiệt thành mến yêu.
 Hãy cùng nhau dắt dìu đến chốn,
 Đùng rẽ chia e khốn khổ cùng;
 Lạc đường sải nẻo khó chung,
 Dầu cho ngôi vị Tiên Cung chưa thành.
 Lại Nhơn Đạo còn hành chưa trọn,
 Rồi sao mong sửa dọn Đạo Trời;
 Khuyên ai nên nhớ những lời,
 Chớ đùng nhặc thúc, khi hồi buông lời.
 Bước đường tu tùy thời gian khổ,
 Đến an nhàn chọn chỗ lựa nơi;
 Chớ sải tiết, chớ trái thời,
 Công phu tu luyện vào nơi sông dòng.

Đang thời kỳ non sông chinh đở,
 Phận nam nhi chẳng hổ hay sao?
 Nước nhà đang lúc lao đao,
 Quốc gia suy sụp lẽ nào ngồi yên.
 Đến thái bình tạo Tiên tác Phật,
 Tự nơi mình muốn đắc vị ngôi;
 Ngày đêm tu luyện tô bồi,
 Mới là được trở vị ngôi hường nhàn.
 Nhưng giúp nước hoàn toàn đạo đức,
 Lấy tinh thần tổ chức Văn Minh;
 Đến khi công cuộc thái bình,
 Âu ca lạc nghiệp đời mình tự do.
 Sống cảnh thế âm no vui thú,
 Mặc ngao du tìm hiểu cuộc đời;
 Nếu người biết phận luân vơi,
 Tìm phương giải thoát gặp hồi thuyền đưa.

Vậy đàn hôm nay Lão có đôi lời cùng chư hiền đạo tâm và nhơn sanh chưa thức tỉnh mục đích tu hành.

Còn Ban Cai Quản Cự phải nắm tay chặt chẽ làm việc như xưa. Còn hiền Kha, hiền nên tưởng rằng chi chi cũng có Ôn Trên ủng hộ mà gắng chí tu hành. Lão vẫn biết cuộc đời của hiền lắm dầy dạn đa đoan (truân chuyên) với bao cảnh điêu đứng thế gian nên mới đem hết chí tu mi nam tử vào nơi cửa chùa để lập công bồi đức hầu tránh những tai nạn đau thương. Vậy hiền hãy ở lại nơi đây giúp việc đôi chút bên Ban Chấp Hành của các anh hiền. Nếu tâm của hiền muốn ra giúp việc cho non sông thì trước kia Lão cũng theo ý hiền mà làm việc. Vậy hiền an tâm, thời gian kia sẽ

trả lời cho hiền rõ biết.

Còn Tôn, hiền đệ muốn chọn trò Minh Thông để đi học trường Huấn Luyện Cao Đài Trung Ương thì Lão cũng cho phép.

Nghĩ vì đang thời kỳ Quốc Gia kiến thiết, nếu nhơn tâm dùng quyền sức để kháng chiến chớ không tưởng đến cơ bút vì nếu cơ bút thì nhơn sanh mỗi chi chi cũng cậy nơi Thiêng Liêng hết cả rồi làm sao đắc thành công việc trong Đạo, nếu hữu hình tận lực thì Vô Vi mới ủng hộ trợ giúp, chớ cậy Vô Vi thì cũng không làm gì hoạt động được.

Muốn thiết lập đàn cơ chi gấp rút hữu sự hiểm nàn mới được cầu, còn ngoài ra không được lập đàn lệ nữa đặng để cho nhơn sanh hết chí làm việc được kết quả thành công.

Nhưng dù sao Thiêng Liêng cũng trợ giúp, vì lập đàn cơ đang hiện giờ hoặc hồi xưa kia thường có những kẻ lòng ác độc mưu sâu mượn lấy cơ bút mà làm nhơn cơ để lợi dụng thật đáng nguy hiểm vì nếu những người biết hiểu rõ thời vụ và những lời của Thiêng Liêng dạy dỗ thì không lạc nẻo sai đường, chớ những kẻ chưa thấu rõ mục đích của Đạo, nếu trí óc chưa mở mang vẫn còn mê muội nếu không có đức tin mạnh mẽ thời sẽ bị nhơn cơ hoặc tà cơ nó dẫn dắt vào nơi thành sào biển khổ.

Còn hiền muội Tuyết (Tiết) sở vọng của hiền trông mong rằng, để Ôn Trên phán đoán rõ ràng việc oan ức. Hiền muội nên hiểu đầu nhơn gian ai có làm lỗi bao nhiêu hoặc không tội tình thì Ôn Trên cũng không bao giờ giải rõ cho được. Nhưng thử hỏi hiền muội tu với nhơn sanh hay tu với Thầy, nếu tu với

Thầy thì phải lo làm phước đức nghe lời Thiêng Liêng dạy bảo mà tu tâm dưỡng tánh để rũ sạch tội tình oan khiên hầu về nơi Bạch Ngọc, chớ nhờn sanh biết sao chiều lòng cho được nay vậy mai khác, khi khác lại khác nữa có khi nào in. Vậy hiền muội hãy yên tâm công quả với Đạo nơi này hầu ngày sau có việc hữu dụng.

Vậy giờ đã mãn chư hiền được chút ân huệ phước lành bố rải cho tâm tánh bớt nóng nảy để rảnh làm việc cho được ngày một sốt sắn thêm đến ngày tương lai sáng rõ của Đạo.

Lão ban ơn đàn trung. Lão kiếu.
Thăng.

BÁT QUÁI ĐỒ THIÊN,

Đêm 29 rạng 1 tháng 2, Đinh Hợi, 1947.

THI:

*THÁI hòa huynh đệ hiệp chung lo,
BẠCH sắc cùng nhau bước xuống đò;
KIM bâng đê danh người hữu vị,
TINH tà nội loạn khó lường đo.
TRƯỜNG thi là chỗ nơi sàng sậy,
CANH cải rồi đây phải dẫn đo;
THIÊN Địa vô tư người ác báo,
TỬ sanh do tại Phật Trời cho.*

Thái Bạch Kim Tinh Trường Canh Thiên Tử, Lão

chào chư thiện nam tín nữ, tịnh tâm tịnh đàn nghe lời chỉ dạy. Vì thời cuộc hiện giờ rất là nghiêm trọng ghê gớm, nhưng chư hiền biết thấu rõ nguồn cội của bước đường tương lai và trong cơn tranh đấu sẽ đi đến chỗ tồn vong, thiệt hại cho nhờn loại đang chịu đau đớn, chịu xô xác đắng cay khổ sở trăm phần, ấy là vì thiếu đạo đức, thiếu Công Bình - Bác Ái - Từ Bi. Lại nữa vì mồi danh bã lợi mà tương sát tương tàn không còn chi là tình huynh nghĩa đệ, đã quên lời của Đấng Cha Lành nhủ khuyên. Vì lẽ ấy nên mới mở ra một cuộc sàng sậy để lựa lọc những người biết tu hành, biết thương yêu lẫn nhau, biết thờ Trời kính Phật thì còn sống sót lại để mà an hưởng cuộc đời âu ca lạc thú, Đất Thuần Trời Nghiêu. Còn gần đây thời cuộc sẽ đem lại một nguyện vọng cho toàn nhờn sanh từ lâu nay đã mơ ước.

THI BÀI:

*Cơ Đại Đạo gặp hồi giông tố,
Gánh giang san phải đổ nát tan;
Nhưng lòng anh dũng đầu than,
Chỉ lo tâm lối kiếm đường tiến lên.
Ráng xây móng đắp nền vững chắc,
Tô điểm thêm sắp đặt kỹ càng;
Cuộc đời nhiều lúc gian nan,
Đón đau ruột thắt gan tràng héo von.
Hồi tưởng lại Đạo còn bành trường,
Thì nhờn sanh cố tưởng nhứt nguyên;
Đến khi Cơ Đạo đảo điên,
Lão nhìn xem lại thì thêm chạnh lòng.*

Kẻ cuốn tượng dựa song từ giả,
 Người chối Thầy từ giả đời chơn;
 Quên câu nghĩa vụ giang sơn
 Quên lời Từ Phụ khuyên lơn dạy bày.
 Đang thời cuộc đấng cay đau đớn,
 Tâm của người nay Hồn mai Hồ;
 Mặc cho lời kéo đẩy xô,
 Không còn nghị lực điểm tô tinh thần.
 Cơ dĩ định lần lần tiêu diệt,
 Chọn những người hiền triết quả công;
 Chờ khi đến Hội Hoa Long,
 Dem ra thi thố bằng rồng tên nêu.
 Lời nhắn nhủ gọi kêu mau tỉnh,
 Không hỏi đâu khó tính liệu toan;
 Thuyền linh sẵn chực bên đàng,
 Hãy mau bước xuống được toàn tâm thân.
 Nếu say đắm trẻ chần khó gặp,
 Phải luân hồi bồi đắp quả công;
 Quần quanh trong biển trần hồng,
 Biết bao cay đắng nẻo nẻo thâm thê.
 Mà con người cứ mê đắm đuối,
 Đường tử sanh may rủi không ngờ;
 Nhưng lòng cứ mãi thờ ơ,
 Đến khi giông tố bơ vơ giữa vời.
 Vì chẳng nghe những lời dạy bảo,
 Phải chịu cam khổ nào đón đau,
 Có nguy mới biết ra sao,
 Có nguy mới biết là cao hay hèn.
 Lúc bình thường lẩn chẹn công quả,
 Hiệp đệ huynh hỡi hã lo lường;
 Đến khi Cơ Đạo nguy đương,

Thì toan vội bỏ tâm đường lợi danh.
 Cuối hạ ngươn phân rành tội phước,
 Luật Thiên Đình phán trước Giáo Tòa;
 Xử phân thiện ác chánh tà,
 Đặng mà lập lại âu ca thái bình.
 Kẻ giữ trọn nghĩa tình Nhơn Đạo,
 Lập quả công với Đạo Kỳ Ba;
 Công Bình Bác Ái đem ra,
 Giúp dân trợ chúng bớt ra tai nạn.
 Được như vậy bảo toàn thân sống,
 Cả nhân sanh đồng giống in nhau;
 Thì đâu có cuộc binh đao,
 Đón đau khóc liệt đón đau như vầy.
 Lòng xúi giục tạo gây oan trái,
 Rồi làm điều bất phải thiên lương;
 Tranh giành chém giết tan thương,
 Đã xa Đạo, đến lạc đường lý chơn.
 Còn thời cuộc dập dờn đưa tới,
 Sự đắng cay khó nổi ngăn ngừa;
 Rủ nhau dưa muối chiều trưa,
 Quả công bồi đắp cho vừa phận tu.
 Rồi sẽ coi sang Thu thấy khổ,
 Cuộc đao binh tỏ mở ầm vang;
 Người thì lạc nẻo chánh đàng,
 Kẻ thì xâm phá cho tan nước nhà.
 Lão nhìn thấy xót xa buồn thảm,
 Hỡi tranh vương dấy loạn giành ngôi;
 Bàn môn Tả Đạo ra đời,
 Phép bùa dũ đội tâm người vô căn.
 Hỡi các người đồng tâm hành sự,
 Đùng rẽ chia lương lực việc làm;

*Tô bồi công quả hoàn toàn,
 Đẹp lòng ích kỷ bước sang Đại Đồng.
 Vậy mới đáng con Hồng cháu Lạc,
 Phải là người gánh vác giang san;
 Mới mong bước đến khoa tràng,
 Tên đề rành rạnh bảng vàng Thiên Thu.*

Lão ban ơn chư hiền đàn trung. Lão Thăng.

BÁT QUÁI ĐỒ THIÊN,
 LINH TIÊU CỰC, Huệ Linh Thủ Cơ.
 SẮC LỊNH ĐỨC MẸ BAN HÀNH THAY CHO
 THẦY.

THI:

*NGUYỄN tâm hạnh ngộ gặp chơn truyền,
 KIM ngọc trau giới đáng vị Tiên;
 ĐÍNH chút hương hoa dâng lễ Phật,
 THI văn vịnh khúc hội Đào Nguyên.*

Nguyễn Kim Đính, Em chào chư Thiên Mạng. Mừng anh chị nội đàn. Giờ nay em đặng lệnh giáng chính đàn và đem một cái tin lành cùng hai anh, vắn tắt đôi lời chớ không đặng nhập cơ lâu. Vậy xin anh chị nội đàn an tọa để em cạm tỏ cùng hai anh một đôi lời tâm sự.

Thưa cùng hai anh, từ khi em đặng bước vào con đường đạo đức, em chỉ nguyện vọng cho mẫu thân

đặng về cảnh thanh nhàn. Ngày nay em đã thoát ly cảnh khổ thì em thấy nguyện vọng của em đã kết cuộc.

Vậy hai anh ráng sao cho phụ thân đặng như mẫu thân thì em mới an lòng nơi cảnh tiêu điều tự tại.

THI:

*Sống sót đời mê cảnh khổ nài,
 Kiếp xuân mới thấy vội cùng tan;
 Mân mây gió cuốn vàng trắng khuất,
 Giọt nước Trời ngăn cụm tước tàn.
 Bóng hạc tan tành quyên khóc thảm,
 Sắc tông ử rữ, liễu sâu than;
 Chiều trông rặng núi lặn sương phủ,
 Ruột thắt đời con nhớ phụ đường.*

oOo

Nhìn anh càn chạnh lá gan vàng,
 Một khối sàu này lụy chứa chan;
 Anh ở tục phạm trăm mối khổ,
 Em về Tiên vị một mình an.
 Cảnh buồn nhắc đến lòng đau đớn,
 Khối thảm bày ra lệ ứa tràn;
 Anh hơi có hay hoàn cảnh thế,
 Khiến nên em phải cách xa phang.

Giờ nay em không đặng ở lâu. Vậy tịnh đàn tiếp giá. Kiếu.

(Tiếp Diễn)

DIÊU TRÌ KIM MÃU

Mẹ mừng các con. Các con an tọa nghe sắc lệnh của Đức Ngọc Đế. Giờ nay Mẹ thay mặt đem lời của Thầy để cho các con nghe. Tịnh tâm nghe Sắc Lệnh:

THI:

*Ngọc quý Thầy cho ái nữ cầm,
Hoàng công chánh trực quỉ tà khâm;
Thượng khai nhứt vị diu đời tận,
Đế hoát Tam Kỳ chỉ đạo thâm.
Giáng bút dạy truyền con mở trí,
Linh thần ban bố trẻ trâu tâm;
Tiêu điều kiếng vật nhìn thêm chạnh,
Cực khổ con ôi! Đạo chí tâm.*

Ngọc Hoàng Thượng Đế Giáng Linh Tiêu Cực. Các con ôi! Các con đã đứng vào hàng nữ nhi, cái hoàn cảnh khó khăn của các con từ buổi đầu xanh cho đến ngày tóc bạc, các con phải chịu trăm cay ngàn đắng mà các con không hề ngán ngẩm. Các con mãi đua chen theo tình đời để mua vui trong hội xuân mộng, nào có suy nghĩ đến buổi tương lai. Nếu các con muốn biết được buổi tương lai thì các con hãy dựng một gương tinh thần trông vào một khoản đường xa xăm muôn dặm, thì các con sẽ thấy một đạo binh hăm hở vạm vỡ cầm khí giới toan đuổi riết theo con, ngày hiện tại con còn hăng hái đi trên con đường đời, đạo binh ấy không phóng theo kịp, sợ ngày tương lai con đi mỗi gối mòn chơn, hao hơi kém sức, đạo binh ấy kéo đến toan vây phủ quyết thắng, lúc

này bộ máy con đã hư hỏng, không phương xoay trở, đây là cảnh làm than của kiếp người, con phải chịu trăm thảm ngàn sầu đau cay đủ cách.

Các con ôi! Chùng ấy các con đâu có tài ba thao lược đến đâu đi nữa con cũng khó thoát khỏi những cảnh bão bùng, những cơn sóng gió, những trận giặc vô tình, những lưỡi gươm độc ác, đến việc con có an nản thì cái quyền con đã giao lại cho một hoàn cảnh khó khăn rồi, lúc đó nó mới có đủ mọi lẽ hành hạ con, không phương cãi lại đặng. Nếu con muốn cãi đặng thì phải sắm trước một tất lưỡi tinh thần, một trái tim đạo đức, một khối óc hiền lương, một bộ thiết giáp cang trực, chùng con luyện thành những vật ấy thay vào khí giới mà đương cự những cảnh hiểm nguy, lúc ấy con mới biết lẽ Đạo của Cha là màu vi cao thượng.

Kỳ Ba Thầy lập Đạo, Thầy dạy các con chuyên về mặt tinh thần để tầm đàng siêu việt mà thoát ra cảnh khổ trần ai, dẹp tan thành vật chất, đập phá cả nẻo lợi danh, xa nơi cảnh tình ô trược, đặng bước đến nấc thang Trung Thiên mà tầm lẽ Huyền Linh Tạo Hóa. Các con muốn học Lý Đạo của Thầy, thì các con phải trau mình từ việc nhỏ cho đến việc lớn, mỗi mỗi phải cho hoàn toàn mới gọi là đạo đức:

Trước hết các con phải thờ lạy Lương Tâm. Lương Tâm con tức là Thầy. Con kính Lương Tâm con tức là con kính Thầy. Bởi Lương Tâm nó biết trước mọi lẽ nên hư, từ việc phải cho tới việc quấy, nếu con đè nén nó thì kiếp người con phải hư hỏng, kiếp người con hư hỏng thì Thầy lắm đau đớn vô cùng.

Các con ôi! Các con phải sửa cái ý con cho hoàn

mỹ, cho nhuần nhã việc lành, khi ý con hoàn toàn con lo sửa tâm con cho chánh định. Tâm con chánh định con lo sửa thân con cho trong sạch, thân con đặng trong sạch, con lo cư xử trong gia đình con cho đầm ấm. Cái gia đình cần phải chứa phước đức, khi phước đức đủ đầy, con bước ra mặt xã hội, đối với xã hội con cần phải có tư cách cần phải học hỏi để giúp đời. Khi xã hội được hoàn toàn con bước ra giúp Quốc Gia. Quốc Gia con cư xử trọn, con cần bước đến tình nhân loại. Tình nhân loại là phải thương yêu tất cả trong ngoài. Khi con biết thương người nhuần nhã, con phải trọng sinh mạng của loài vật. Bởi loài vật là của Thầy sanh hóa. Thầy không đành đứng trước hoàn cảnh hấp hối của chúng nó. Nên Thầy mới lập Đạo để ân xá cho các con, thì các con hãy niệm tình mà tha thứ cho nó, nếu các con cứ phá hại nó hoài thì Thầy lắm vô ngần đau khổ. Tất cả lời Thầy dạy trên đây, ngày nào con được hoàn toàn là ngày con bước lên địa vị Thần Tiên. Địa vị Thần Tiên con muốn đặng, thì con kiên tâm trì chí ở chỗ Lý Đạo.

Các con ôi! Các con hãy tạo ra hoàn cảnh cho mỗi con, con đừng để cho hoàn cảnh từ đâu đem đến, bởi cái hoàn cảnh của con tạo ra thì con làm chủ và đặng quyền sai khiến nó, còn hoàn cảnh thịnh không đem đến thì nó đặng quyền sai khiến con, nó đủ lực lượng mạnh bạo thâm cả tâm hồn con vào khuôn khổ của nó, khi con vào rồi thì nó uốn nắn con cách nào thì con phải ép mình chiều theo cách nấy là bởi con không rên khí giới để đương cự, nay đã đến việc rồi con ôi! Ân nãn thì đã quá muộn. Thầy lắm thương tâm, lời Thầy dạy đây Thầy muốn sao cho mỗi trẻ

hành tròn, Thầy mới vui lòng đẹp ý.

THI:

*Phận gái con ôi! khổ lắm mà,
Có thân sao trẻ chẳng lo xa!
Sớm không tỉnh ngộ niên còn trẻ,
Muộn biết ăn năn tuổi đã già.
Bình vỡ gương tan phai nét ngọc,
Hương tàn nhụy rã mất màu hoa;
Đời con sống đáng bao xuân đó,
Mà phải chôn thân chốn ái hà?*

oOo

*Hữu duyên con mới gặp Tam Kỳ,
Lời dạy của Thầy trẻ gắng ghi;
Thuốc ngọc không nên vùi cát bụi,
Thân vàng đừng để lộn thao chi.
Đường Tiên Thầy chỉ con lần bước,
Nẻo tục ma trì trẻ chớ đi;
Biển cả muôn trùng con sóng lượn,
Thuyền đây lướt dặm lại lâm nguy.*

oOo

*Bóng nguyệt đêm khuya đã khuyết mòn,
Dầu mòn trẻ mãi giữ lòng son;
Chí hùng oanh liệt vun bờ cõi,
Sức cả cang thường tạo nước non.
Cảnh tục dâu cho thân phận mất,
Miền Tiên vẫn tạc tuổi tên còn;
Màn trần liễu rủ đời xa khuất,
Mà được người tôn đạo đức tròn.*

oOo

Hạ nương đời khổ lắm con ôi!
 Cực nhọc đường tu trẻ luyện đời;
 Mây bạc muôn trùng nắng gót Đạo,
 Bụi hồng một cảnh lấp chôn đời.
 Gió vàng dậy khởi Trời lay động,
 Khói xám tung ra thế rặng rời;
 Non nước đông sâu cho cảnh ngộ,
 Thầy nhìn thấy trẻ lụy tuông rơi.

THI BÀI:

Đêm xuân cung nguyệt khuất hình,
 Gió vi vu thổi động cành lá rung.
 Sương sa lát đất lạnh lòng,
 Véo von tiếng vượn trên rừng ru con.
 Chuông chùa giục khởi bong bong,
 Trong đêm tiếng động đầu non hổ rên.
 Cú sấu, đế khóc, ma rên,
 Đau lòng cho trẻ ngủ quên trần hồng.
 Cả đời phải chịu nảo nong,
 Cảm thương thân nhận mắc vòng lao lung.
 Tội vì phận gái ngoại tông,
 Phụng sự bên chồng thất hiếu mẹ cha.
 Màng lo nội trợ tề gia,
 Bỏ quên nghĩa nặng mẹ cha sanh thành.
 Tiếc gì mình hạc mỏng manh,
 Để cho nam tử giứt giành vào tay.
 Rồi con phải chịu đọa đày,
 Uổng cho một kiếp hoa mai rã rời.
 Lời Thầy tạc nhớ con ôi!
 Giá trong năm giữ đờng rời không nên.

Làm sao sử tạc tuổi tên,
 Kia gương Diệu Thiện con nên tập lần.
 Phật Tiên trước cũng ở trần,
 Nhờ công tu luyện mới lần tiến lên.
 Con mà đạo đức giữ bền,
 Thì Thầy độ trẻ đứng lên đảo bông.
 Thương con chẳng nệ cực lòng,
 Phế ngôi ngự chốn trần hồng dạy con.
 Nghiên khô mực ráo, bút mòn,
 Dạy hoài con lại cũng còn tánh mê.
 Lòng hằng ưa chuộng vinh huê,
 Đành quên một tiếng nguyện thề khi xưa.
 Phấn son là vật thái thừa,
 Cùng đem tô lấp cho vờn ý riêng.
 Tuổi xuân bán ngọc mua duyên,
 Phụng hoàng đem đổi đồ quyền sao đành.
 Thân hoa chớ để lia cành,
 Cành là cội rễ vóc hình tạo ra.
 Làm sao xử trọn phận hoa?
 Hiếu đền nghĩa trả mới ra con hiền.
 Sớm thì học tập hạnh Tiên,
 Chiếu lo niệm Phật kiên thiền đường tu.
 Ngày giờ giục thúc bóng cu,
 Thiều quang thấm thoát công phu lỗ vờ.
 Súc con đặng mấy lắm hơi?
 Mà toan vùi vấy cõi đời đó con?
 Một mình bạn với nước non,
 Gương trong thành ngọc còn hơn bạc vàng.
 Con ôi! đạo đức là nhân,
 Màng chi cõi tục nay than mai sầu!
 Phải cam nắng lửa mưa dẫu,

Vong thân liễu yếu cành đào biển mê.
 Tác xuân nếm đủ mùi huê,
 Tuổi già phải chịu nẻo nề đau thương.
 Sanh ra đứng giữa trần dương,
 Cái thân bồ liễu trăm đường đắng cay.
 Sống thì tiền của tạo gây,
 Thác rồi còn nắm trong tay vật gì?
 Than ôi! cho cảnh biệt ly,
 Sao đời vật đổi trông gì gặp nhau!
 Gió lồng biển động sóng xao,
 Tang thương biến cảnh chạnh đau lòng già.
 Rừng tòng lấp ngọc vùi hoa,
 Xương tan thịt rã nghĩ ra thêm buồn.
 Giữa Trời nắng đổ mưa tuôn,
 Thôi rồi bình vỡ gương tan kiếp này.
 Đành rằng đá nát vàng phai,
 Non xanh cỏ rậm cốt hài vùi chôn.
 Thương tâm cho mảnh thư hồn,
 Lành siêu dữ đọa dập dờn đau cay.
 Con ôi! con ráng nghe Thầy,
 Thì Thầy đâu nệ thân này với con,
 Phải bồi đắp biển xây non,
 Cũng cam cực khổ dạy con cho thành.
 Sống thì con độ đời mê,
 Thác đi về cảnh một bề theo Cha.
 Màng chi cảnh tạm phù ba,
 Nay còn mai mất như hoa xũ tàn.
 Chi bằng tâm cõi thanh nhân,
 Sớm vui rừng trước chiều an cuộc cờ.
 Cội tùng ngâm vịnh thi thơ,
 Quyên tương rượi quý sẵn chờ đôi ly.

Một bầu phép nhiệm huyền vi,
 Muốn chi có nấy chẳng chi cực lòng.
 Cảnh này do lẽ Thiên Công,
 Tạo ra huê kiểng bá tông xinh xuê.
 Nào là bích thủy sơn khê
 Đèn đài châu ngọc pha lê hiệp thành.
 Phụng châu, hạt mùa, rồng đoanh,
 Thung reo, chim vịnh, chuyền hành liễu lãn.
 Mây lành năm sắc phủ giăng,
 Nâng đũa gót ngọc băng ngàn ngoạ du.
 Khi thì đạo cảnh Ngọc Hư,
 Khi qua Cực Lạc, khi về Bồng Lai.
 Bàn Đào Hội Yến vui say,
 Linh đơn thuốc báu của Thầy thường ban.
 Miên Tiên cực điểm thanh nhân,
 Huỳnh Đình luyện phép thông quang cõi Trời.
 Ba ngàn thế giới vơi vơi,
 Xem qua thì biết chẳng lời mây hào.
 Kiên Khôn luật định trong bầu,
 Vị lai quá khứ, đến đâu hiểu thông.
 Vòng Trời Ba Sáu mệnh mông,
 Muốn đi thì tới huyền công diệu kỳ.
 Cảnh tiên vốn Cảnh Vô Vi,
 Cảnh Tiên còn ở chẳng khi nào già.
 Ấy là một cõi của Cha,
 Sấm cho con ở, sao con không về?
 Màng đưa chen chốn trần mê,
 Quên nơi cực vị nhân quê Lai Bồng.
 Nay Thầy chiếu Luật Công Đồng,
 Dắt dìu trẻ dại thoát vòng mê tân.
 Sớm lo kết nghĩa hiệp quần,

Chị em nương náo dạy lẫn cho nhau.
 Chị dẫu chẳng hiểu trước sau,
 Em đem diệu lý cao sâu chỉ bày.
 Em còn khờ dại thơ ngây,
 Chị khôn thì phải dạy bày cho em.
 Nương nhau trong cảnh không đèn,
 Đèn lòng trọng phú phụ hèn con ôi!
 Đỡ nưng những lúc dập nhồi,
 Tình nồng nghĩa nặng muôn đời đừng phân.
 Chị trên dạy bảo em vâng,
 Em khuyên nhủ chị phải cần nghe theo.
 Dầu khi lên đảnh xuống đèo,
 Nắm tay nương vịn chạy theo một đường.
 Kết tình cốt nhục yêu thương,
 Sớm khuya một dạ dưa tương theo Thầy.
 Em đừng thấy chị đơn sai,
 Ý mình thông hiểu kiếm bài khinh khi.
 Không gìn nét hạnh nhu mì,
 Sái điều lễ nghĩa lỗi nghi con ôi.
 Thương con Thầy tỏ cặn lời.
 Phận làm chị lớn đừng rời nét na.
 Một câu nói phải khiêm hòa,
 Dùng lời nhỏ nhẹ dạy mà em thơ.
 Đèn rằng đây vải đó tơ,
 Vải tơ một loại con khờ chó phân.
 Dầu em gặp cảnh nào nằng,
 Chị vô nâng đỡ mới ân nghĩa nồng.
 Ăn thì chia đủ sót đồng,
 Có em có chị tấm lòng mới vui.
 Đèn vì chức cả cao ngời,
 Bỏ em lẫn lóc đâu vui lòng Thầy.

Hiệp hòa chị đó em đây,
 Nương chung một cảnh đừng bày tư riêng.
 Đèn hờn, đèn giận, đèn phiền,
 Đèn phân đẳng cấp đèn quyền không nên.
 Con ôi! Giữ dạ từ hiền,
 Em có lẽ dại chị liền khoan dung.
 Nhầm khi gặp cảnh lao lung,
 Buồn chia thâm sót gánh cùng với em.
 Đèn vậy Thầy mới ngợi khen,
 Đèn vậy Bạch Ngọc mới yên lòng già.
 Mừng là con biết nghe Cha,
 Mừng là con đừng chung hòa cùng nhau.
 Con ôi! Thầy dạy trước sau,
 Ráng lo học tập giới trau cho tròn.
 Ban ơn cả thầy các con,
 Đồ Thiên công quả mau bòn ở con.

Thầy Thăng.

(Tiếp Điển)

KIM ĐÍNH

Chị mừng mấy em đồng tử, mấy em ôi! Chị
 những tưởng chị em ta sẽ lâu dài để dắt dẫn cùng
 nhau học đạo, chẳng dè hôm nay mấy em thơ thần
 mà không thấy chị nữa. Vậy mấy em ráng tu hành
 giúp Đạo rồi ngày kia sẽ hiểu, chị biết em ở Đạo chị
 mừng hết quý em nhỏ, chị về đàn nay không được
 một lời nào với quý anh quý chị. Bởi Phật Mẫu có dạy
 chị không được với bề trên hơn chị mà chào hỏi hay
 than vãn lời nào. Vậy Phụng, em hãy xin lỗi đó cho

chị nghe em. Nãy giờ Đức Đông Phương hộ thần cho chị, đến đây chị có thể trọn điển vào khiếu của hai em. Vậy chị xin quý em bình thân kéo chị có lỗi với quý em. Phụng em hãy nghe lời chị dứt hết khối sầu, vì chị em kể ở người đi, chị cũng nhớ lời hứa, chị em mình một ngày kia sẽ vui một cảnh vắng vẻ để tu tâm luyện tánh. Không dè cái nguyện vọng đó nó phải chịu dưới quyền của Thầy, thành ra em phải chác lầy mối sầu đeo đai ngày tháng. Chị về đây cốt để đem tin cho em biết chút đó thôi chớ chị không dặng tỏ qua công chuyện đời ngày trước được, bởi bây giờ chị đã vào ảnh Đạo.

Vậy em biết thương giùm cho chị, với chị một bài này để lại cho em.

THI BÀI:

*Đêm Đông vật vất đèn Trời,
Nhìn em lặn lội với đời chị thương.
Từ chị bước lên đường thiên lý,
Nghĩa với tình em chị phân hai;
Em ôi! Sanh ở hoàn đài,
Đổi đời trước định một bài thiên nhiên.
Chị nhớ lại lời nguyện khi trước,
Sẽ cùng nhau trở bước non Tiên;
Dè đâu chưa toại chí nguyện,
Vội quay góc biển người riêng chân Trời.
Tuy lời hứa rã rồi tan nát,
Song tâm đồng đường đất còn đây;
Khuyên em ráng núm chơn Thầy,
Bền lòng đạo đức có ngày gặp nhau.*

*Thấy phụ đường lúc đau lúc mạnh,
Trái tim vàng biển cảnh sầu tư;
Trách con sao vội già từ,
Nặng lòng chất chứa sầu dư muôn trùng.
Ba đừng thế lạnh lòng thêm nữa,
Cuộc ở trần nhà cửa chi đây;
Ăn đây thì phải ở đây,
Rời đây thì phải theo Thầy về quê.
Thuyền Đại Đạo sẵn kê chực rước,
Con xin Ba để bước đi lên;
Ngày xuân tuy ở cõi trần.
Biết đâu ngày hạ đem thân Đào Bồng.
Phụng nghe Chín (Đỉnh) phân trần một đoạn,
Dứt lòng sầu ngày tháng lo tu;
Em ôi! kìa bóng phù du,
Sớm còn chiều mất công phu khá bền.
Đối với Đạo hai bên vẫn nặng,
Chớ vì đời quên hẳn Đạo tâm;
Công danh lúc bỏ lúc cầm,
Đạo tâm dầu mấy muôn năm vẫn còn.
Kìa ngọc thố đâu non gát bóng,
Mấy nhiều đời vẫn trống lỗng không;
Thế mà chức thủ gương trong,
Đứng trên thi sĩ giúp vòng văn chương.
Bướm tha thuốc trên vườn xuân cúc,
Rảnh ngày giờ muốn hút nhụy hoa;
Làm cho chưa kịp tuổi già,
Nghien mình chích cuống rời ra chiết cành.
Ngày đưa đẩy mỏng manh với phận,
Dờ dang rồi hối hận ăn năn;
Thành biển cả, lấp sao bằng?*

Chi bằng thấy trước phải cần liệu lo.
 Nhưng dầu được thơm tho tươi tấn,
 Bởi chưa từng sợ nắng kiếng mưa;
 Ví dầu chan chác Trời trua,
 Lập thêm chi nữa sóng đưa qua ngày!
 Dẫn lòng rày tương lai chiếu cố,
 Hạnh hữu kỳ được trở hoa nhung;
 Đền ơn Tạo Hóa dày công,
 Dùng đôi sắc thắm tỏ lòng ân sâu.
 Chị cũng biết vạn sầu phi điều,
 Song nơi Trời biết liệu làm sao;
 Khuyên em giảm bớt lòng đau,
 Ngày giờ dư đã lo trau Đạo Trời.
 Thấy cơ cuộc của đời thêm chạnh,
 Tựa chim trời chích cánh đêm Đông;
 Lang thang đứng dựa mé đông,
 Nỗi niềm hoàn cảnh lạnh lùng ruột đau.
 Nếu người có chí hòa hiệp cả,
 Vào cảnh nguy vàng đá mới tường;
 Giá nên nữ sĩ phi thường,
 Bởi thuyên nhiều lối đoạn trường đó em.
 Kìa Phật Mẫu đồ đem chiếu rước,
 Chị già từ trở bước non Tiên;
 Chúc em vạn sự trường miên,
 Ở lo công quả cảnh Tiên chị về.

Thăng.

BÁT QUÁI ĐỒ THIÊN,

Dậu thời, ngày 14 tháng 10, Bính Tuất, 1946.

THI:

BẠCH tuyết sương rơi bủa khắp tràng,
 HẠC châu bệ Ngọc chón trần gian;
 ĐỒNG tâm gầy dựng nền Nam Việt,
 TỬ phận không đành nữ ngõ an.

Ta chào chư Thiên Ân cùng liệt vị đàn trung,
 mừng phận sự. Ta giáng giờ nay báo tin và sắp
 nghiêm trang thứ tự đàn thanh tịnh. Ta xuất cơ.

(Tiếp Diễn)

THI:

PHAN chỉ Nhà Nam thấy rõ ràng,
 THANH nhàn hỏi lại khách trần gian;
 GIẢN (G) phân nguồn cội người Nam Việt,
 CỐ rõ lòng đây dạ nát tan!

Phan Thanh Giản, Tổng Trưởng Vô Vi Thanh
 Niên Đoàn Đạo Đức, chào mừng Thiên Mạng cùng
 các vị thanh niên, và mừng phận sự Hiệp Thiên Đài.
 Chính giờ nay Thần để lời khuyên nhủ người Nam
 Việt của giống nòi ta hãy đồng đảng tọa thiên để lắng
 tai thanh tịnh nghe qua vài đoạn của Thần đây.

Nhìn lại non sông phù thổ nước nhà, đồi xanh
 non biếc một màu, dưới sóng bủa lao xao, nhìn xa xa
 nọ bến kia bờ, kia núi nọ non. Chính Thần đây cũng

vì non sông giống dòng của người Nam Việt mà Thần phải vì một chén thuốc kia, đành toi tả lia nhau, đành mấy mươi niên trường xa lạc.

Ôi! Là giống nòi, bao nhiêu muôn triệu đồng bào đành cam ôm khối hận vì lũ tham tàn vô đạo nghĩa.

Hỡi người Việt Nam ôi! hai chữ Việt Nam sờ nêu trước mặt của người, mà sao không mở mắt nhìn lại cho dân chúng ta. Ôi! Thật là mang vào thân hình cốt tủy, đầu đen da vàng, máu đỏ thì rất uống đó người ư! Cũng vì ai mà phải chịu sớm Sờ chiều Tàn thân hình lao nhọc, chịu nằm sương trải tuyết, lướt dậm xông tên, chiến trường phơi thây đành là nắm mồ vô vị lạnh lùng ở bãi tha ma, đành gia đình tan tác sản nghiệp điều hiu, cha xa con vợ lạc chông, kẻ khóc cha người nhớ mẹ, quê hương đành bỏ mà phải chịu gian lao khổ trường kể sao cho nổi xiết, mà người đã mang vào hình hài hai chữ Việt Nam, thật ra rất uống đó ư! Vì mi mà đồng bào dân chúng nòi giống của ta phải chịu vào chỗ gian lao. Người hãy mau mau chợt tỉnh mở bừng đôi mắt ngọc ngà lên đi, hãy tỉnh giấc say, dậy sớm đi, hãy hồi đầu hướng thiện thì một ngày kia có lẽ cũng lập công đền bù cân đo, cộng hưởng tội dày. Chớ người không mau sớm ngộ tỉnh thì e cho đến ngày kia sẽ ra ma. Rất uống cho thân hình lấm người ư! Rất uống cho cha mẹ sanh thành dưỡng dục đến lớn khôn ngoan mà phải thác vô danh dự thì có ích chi đâu. Mong sao bao nhiêu cơm trắng của xứ Việt ta, người sao nỡ quên giống nòi người có biết lại chăng?

Vậy Thần đây là chỉ bằng có lời vàng bút này mà xin khuyên nhủ nhẹ lại cho người nên thức tỉnh và

nghe qua với đoạn của Thần đây. Thần cho Phòng bài thi suy nghiệm.

THI:

*Tuy rằng phương chước phải đề Phòng,
Đề đặt kỷ cương ắt vẹn xong;
Đặt đề kỷ cương là đề nhứt,
Mới rằng mọi việc ắt là xong.*

Hiền suy nghiệm bài thi thì rõ việc. Hôm nay mà hiền có lòng chung cùng chủ nghĩa cả anh em, giờ đây gặp được những lời lẽ của Thần đây, thật là quý cho tấm lòng của hiền.

THI:

*Đáng phận con hiền của Việt Nam,
Dù rằng có thác cũng đành cam;
Miễn dân được hưởng nền thong thả,
Vì phận phải lo với phải làm.*

oOo

*Làm tròn lòng tôi lòng chủ nghĩa,
Rồi sau sẽ gặp tước quan hàm;
Mặc sức hưởng an kỳ toại vọng,
Ngày sau sẽ gặp Đạo Kỳ Tam.*

Thôi, sơ qua vài lược rồi bốn phận ai thì hiểu lấy. Luôn đây Thần ban công cho cả Đạo tâm kỳ lệ Hạ Ngươn này và cầu chúc ước mong cho chư hiền hãy hết tâm hết dạ bao nhiêu tinh thần dũng cảm, chí hy

sinh luôn luôn phải ghi vào óc trí mà lo cho đại cuộc kỳ này, đem lại ảnh hưởng cho dân tộc mình, cả thầy được tự do bình trị âu ca lạc thú, đoàn kết hy sinh, đồng thời nắm bắt lấy tay nhau mà chung hợp đồng lo nâng phò dựng sửa và đem lại được hoàn toàn hai chữ "Độc Lập" nêu trước mắt ta chừng ấy hợp đoàn, gia đình đoàn tụ, mẹ gặp con, chồng gặp vợ, anh hội em, chừng ấy mặc sức chim giỡn lúc reo cười, cá mặc tình qua lại xôn xao làn sóng bữa nhấp nhô.

Thần chào mừng ban công cả thầy đàn trung, rưới đôi giọt hồng ân huệ mát mẻ lương tâm và hăng hái quyết chí phấn đấu đến kỳ cùng. Luôn đây đàn Tý Huệ Thiện thủ cơ.

Thần Kiếu.

BÁT QUÁI ĐỒ THIÊN,

Tý thời, đêm 26 tháng 10, Bính Tuất, 1946.

THI:

*Đêm khuya THANH vắng giọng ve sầu,
VẤN phải đảo điên bởi tại đâu!
ĐỒNG chịu nạn tay kỳ khủng hoảng,
TỬ đàn cam thác cảnh âu sầu.*

Thanh Vân Đồng Tử, ta chào Thiên Ân mạng sắc đàn trung, mừng cả phận sự Hiệp Thiên Đài. Hôm nay là đàn cơ do lòng thành kính của môn đệ, vậy thì cần giải trước nơi đây, rồi tiếp diễn, sau nữa tuần đàn

nghiêm trang thật sự. Ta xuất cơ.

(Tiếp Diễn)

THI:

*Lê dân khủng hoảng chịu tai ương,
VẤN (G) vắng xa đưa chuyện bất thường;
DUYỆT cả bao lần hồi sợ hãi,
GIÁNG đàn mừng cả khỏi tai ương.*

Lê Văn Duyệt, Thần chào các Thiên Mạng đàn trung, mừng thầy thầy Hiệp Thiên Đài đồng đảng thanh tịnh lắng tai tọa thiên. Thần định năm phút đọc lại đàn Thập Tứ đồng cả nghe.

Cười... cười... Chư hiền suy nghiệm nghe qua đã rõ chẳng! Hôm nay kỳ bất ngờ đem lại cho nhơn sanh biết bao là kinh khủng tởm ghê, đó là cái báo nghe chư hiền. Còn bao nhiêu lần long Trời lở đất, còn đường thế sao! Vì trước Thần Phan Tổng Trưởng Vô Vi đã cho một vài đôi câu mà chẳng lòng tin cố tưởng mà lại cho là một trò chơi thì phải gian lao. Hôm nay Thần giáng đây chư hiền cốt cầu xin Thần giáng để mà trừ lại kẻ tham tàn vô đạo nghĩa được sao! (dấu hư). Cả chư hiền Thần bao giờ cũng vì luật định thì cần chi, để đôi ngày qua rồi phải chịu điều tàn, chừng ấy chư hiền đều thấy trước mắt bao nhiêu lực lượng đem ra tàn phá dân hèn nhược tiểu, đó là quá ư không kể gì là đồng bào ta. Ôi! Thần nhìn lại rất đau đớn cho dân tộc Việt Nam phải nhằm hồi cơn điên đảo, đó là cơ tiền định, đã sẵn sàng, thì chư hiền cũng

nên ngâm bót phiến ưu đi, một ngày kia sẽ đem lại vì luật Thiên Địa tuần hườn phải nhằm cơn khảo đợt kẻ Nam thì các nhơn sanh phải chịu mang lấy vào, vì Thần nhìn lại phong trào đương điên đảo tan tát thành ra cơn khảo đợt thì chư hiền cũng nên bót cơn sôi nổi buồn lòng, bởi đến ngày kia rồi kẻ đó cũng còn quá ư tan tành lại cho chư hiền dòm thấy. Vì bọn chúng không tưởng đến được quyền mạnh hiếp yếu thì chúng tưởng cho là tài cao rồi đó sao! Lại sách có câu "Cao nhơn tất hữu cao nhơn trị". Thì hôm nay người Việt Nam phải chịu vào hồi "Cơ dĩ định" để mà sàng sảy lựa lọc lại cho thật là giống tốt rồi sau gieo truyền khắp cả. Hôm nay Thần giáng đây cốt để tỏ thẻ bên tai chư hiền, vì Thần thấy chư hiền đây hết tâm mà phải chịu nạn như thế. Thần nhìn thấy cũng chua xót cho tất gan lòng. Thần khuyên chư hiền hãy cố tâm bình tĩnh, đừng một ly hào nào nao núng nghe chư hiền! Còn phải bao nhiêu lần phải tan tác ở sau ngày đây, thì Thần mách bảo lại chư hiền, mỗi chi cần tâm thần định tĩnh, tưởng lại đạo mầu, vì mình là bậc chơn tu, chi chi cũng tưởng đến cầu khẩn hết dạ hằng ngày, thì có Thần Tiên ủng hộ, chớ đừng có việc khẩn cầu, tai qua rồi lại ngộ hầu làm ngơ. Thần khuyên chư hiền hãy lấy hết tâm thần định tĩnh và đem hết tinh thần cương quyết phấn chí lên, để đem toàn lực bằng tinh thần ra cống hiến cho Quốc Gia. Bao giờ Đạo Đức thì chư hiền cần hiểu rộng nữa.

THI:

Bên tai văng vẳng tiếng ai than,

*Có rõ cùng ai lại hỏi han;
Trên giồng khóc than người bạt mạng,
Dưới đồng thầy cả xốn và xang.
Tiều phu trở mắt nhìn qua lại,
Ngư phủ moi tay thả chiếc thuyền;
Nhìn lại đồng dân đành khóc hận,
Cả lòng quân tử dễ nào an.*

oOo

*Nào an sao được nước nhà tan,
Nhìn thấy chúng sanh chịu khổ nàn;
Gia bại nghiệp tàn do luật định,
Thần khuyên đồng cả vãng và an.
Ngày sau đem lại đồng chung hưởng
Thượng hạ đâu đành để vậ an,
Luật định chư hiền cam phải chịu,
Thì rằng chớ phải thờ và than.*

Thần hôm nay khuyên chư hiền hãy bình tĩnh lại nhìn bao quanh. Kia là ngọn lửa bùng tiêu tan ra bãi tha ma, còn chư hiền chí tu mi thì Thần cũng đó là quí thay cũng đừng than, vì đã định rồi, dầu nước mất mà cả giang san gia đình tốt có còn đâu, dầu còn thì kẻ đó có ích chi đâu, mặc dầu ta ở Nam đình nhà ta thà chịu sương nắng, chịu gian lao cực khổ với nhà ta, tự chủ lấy ta, thì có phải là thú vị chăng! Sớm ra vào thông thả, còn chịu dưới quyền thì sớm cúi chiều lòn, dẫu làm quan hàm tước lớn mà chịu chúng nhận đầu thì có ích chi đâu. Nước còn Đạo hãy còn, gia đình còn, nhân sinh trọn nghĩa hãy còn. Nước mất, dân sinh đạo nghĩa chịu khổ sầu, kẻ tam quan vô loại vui cười, tước nướp đánh mình vào chốn cảnh thú vị nhà

riêng, đó là kẻ quên hẳn vì non sông Tổ Quốc.

Vậy lần chót này Thần khuyên chư hiền, tinh thần bao giờ cũng phấn đấu luôn luôn, mặc dù chúng đồ dành ta gì đi nữa ta đành gạt bỏ ngoài tai mặc dầu tình thế bất buộc thì cũng đẩy đưa qua thời buổi, rồi tinh thần ta, ta hãy giữ lấy ta. Có nhiều lời rồi Thần sơ qua chư hiền hiểu thêm rộng nữa.

Đây Thần nhắc lại về Cơ Bát Quái nơi này toàn cả Ban Cai Quản nam cũng như nữ và cả tay lãnh tụ của Đạo nơi đây, cần sốt sắn thi hành từ mệnh lệnh đã phán ra cần thi hành cho có khuôn mẫu. Sau nữa Thần nhắc lại sơ về Tài Chánh ở đây cần thêm dồi dào cho Đạo được có ảnh hưởng. Nhứt là Cộng Nghệ từ vật gì đáng làm cho phong hóa dân Đạo được mở mang khai hoát trí huệ nhà Nam cần mau làm lấy đặng cho dân tộc ta khỏi dùng đồ của người. Đây là Công Nghệ đã sắp trước và canh cử thì mau lập dồi dào lên đi.

Còn kỳ Sóc Vọng đến đây, luật Đạo đã lâu thì chư hiền cần hiểu. Thôi Thần định Dụ Thời Nhị Thập Cửu nhật lập đàn. Huệ Thiện thủ cơ. Thần ban ơn cả đàn trung.

Thần Kiếu. Thăng.

BÁT QUÁI ĐỒ THIÊN,

Dụ thời, ngày 29 tháng 10, Bính Tuất, 1946.

THI:

*Giòng nước long lanh cuộn chảy trào,
Quốc gia nghiên ngửa phải làm sao;
Thượng lưu tìm hiểu giùm chẳng đó,
Để mãi lòng đây dạ đón đau.*

Tiểu Thánh Bạch Hạc Đồng Tử chào Thiên Ân mạng sắc, mắng cả phận sự Hiệp Thiên Đài. Chính giờ nay lệnh đàn kỳ Sóc Vọng, tức là hôm nay. Vậy nơi đàn, Tồn sắp tuần canh trật tự rồi tiếp lệnh hầu đàn. Có Chí Tôn ngự giá lâm trần. Huệ Thiện yếu thần đổi Minh Chơn phò cơ và sau nữa phân ban thứ tự hầu tiếp giá. Tiểu Thánh xuất cơ.

(Tiếp Diễn)

Thầy các con,

THI:

*NGOC còn đọi trẻ, trẻ nơi đâu,
HOÀNG hỡi các con gỡ mối sầu;
THƯỢNG hạ phân minh gìn mối Đạo,
Để màu học lấy kẻ vài câu.
GIÁO nhìn con khổ càng chua xót,
ĐẠO đức con tầm bời tại đâu!
HOÀN chỉnh lập thành ngôi Nam Việt,
CẦU Thầy giáng chỉ rõ từ câu.*

Thầy mắng con Thiên Mạng, cả thầy con phận sự độ đời. Từ lâu Thầy chẳng giáng bút để lời cùng con, thì hôm nay Thầy nhìn con thấy các con phải lao đao

lận độn tranh dành cấu xé lẫn nhau. Lẽ Thầy giảng đây song Thầy chẳng bắt buộc con phải kính lễ thì mỗi con đồng kính Thầy tam bái, gọi phụ tử chi tình rồi đồng đặng tọa thiên để kê tai Thầy thỏ thẻ vài câu.

Này các con ôi! Thầy chẳng binh con nào, chẳng bỏ con nào, song vì Tòa Tam Giáo định phân, thì Thầy chẳng biết làm sao để Thầy binh vực lại đám con Nam Việt chịu tai sâu. Thầy chỉ có đau lòng xót dạ mỗi con đau đớn khổ sâu bao nhiêu thì tất gan vàng Thầy tợ nát tan chừng nấy.

Thầy biết làm sao giờ con! Một gia đình, con đứa nghịch đầu, đứa đại khờ, đứa lẩn quyền đê ép đứa u ơ, Thầy là Đấng Chúa Tể Càn Khôn chỉ phán ra cùng, còn Luật Tam Giáo đó, Thầy chỉ xin giảm bớt nạn con, mười phần hết tám còn hai.

Hôm nay ngày tháng đã qua tợ đường thoi đưa chớp nháng; trước mắt con không thể đình đãi, chỉ thoảng qua rồi mất; con phải còn chịu vào cảnh khổ sâu, chẳng bao lâu đâu con. Thầy vẫn biết rằng mỗi con trách móc Thầy lần lựa. Thầy bao giờ nhìn đến các con phải dường thế. Thầy chỉ lần lựa cho mỗi con khỏi phải mõi lòng thối bước. Đó là Thầy quá yêu quá mến con không nỡ để cho con nào phải xa cùng Thầy. Nhưng hiện giờ Thầy giảng để phân trần mỗi con là vì Thầy không muốn mỗi con nào trách móc trước mặt Thầy đang hiện tại, mỗi con đang cầu khẩn. Chú Thầy là Thiên Địa vô tư, song ở phương nhưng mỗi con nếu biết kêu than mỗi lần thì động thấu vào quả tim của Thầy, làm cho quả tim của Già đây tan nát, vì đứa ngỗ nghịch cùng Thầy, các con,. Hàm gia đình

mỗi con tự hiểu, nếu đành rằng một đứa con nơi thế gian của mỗi nghịch ngỗ thì con có tin mến nữa chẳng! Chính Thầy đây cũng thế, song còn khác hẳn là còn Tam Giáo Tòa định phân, rồi ngày kia những đứa ngỗ nghịch phải đem vào khuôn khổ thì chừng ấy đành đúng số phận, khỏi chi phiền trách "Thầy sao không cứu con". Thầy cũng lắm lần dạy dỗ con mà cả con đó không nhìn nhận Thầy đây là bậc "Đấng Cha lành".

THI:

*Cú kêu thành thốt giọng sầu bi,
Nhìn đến các con khổ nhọc thì;
Trên đành ve sầu đường áo nã,
Dưới khe nước chảy giọng đồn bi.
Giang san xiêu đổ đành cam chịu,
Sự nghiệp hoàn toàn lại một khi;
Đừng trách móc Thầy Thầy xót dạ,
Để đem con lại tận trường thi.*

oOo

*Nước đổ nhà tan bởi tại đâu!
Bởi vì con trẻ rẽ chia bầu;
Thành ra phải chịu cơ tang tóc,
Ruột nát lòng đây dạ khổ sầu.*

THI BÀI:

*Đêm thanh vắng mây tan sao tỏ,
Thầy giờ đây chỉ rõ con trần;
Bấy lâu Thầy gắng dạy con,*

Giờ nay Thầy được an cần bên con.
 Giờ chỉ biết sông non mờ vắng,
 Nhìn các con cay đắng lán tranh;
 Thầy đâu nỡ ngó an đành,
 Đành cho con phải trách Thầy lựa phân.
 Ở này hồi con trần lao khổ,
 Đến ngày kia chỉ chỗ con nhàn;
 Cảnh Tiên con ở được an,
 Cảnh Tiên, Thế Tục hai đàng chia đôi.
 Thầy lăm nỡ khúc nôi từ đoạn,
 Khuyên con trần hãy ráng tu đi;
 Vái vang Thầy Mẹ một khi,
 Thầy toan độ trẻ vậy thì đỡ nguy.
 Từ đây phải gặp thì giống Tố,
 Con vái Thầy, Thầy bố điển quang;
 Thoàn con được trôi qua giang,
 Qua giang con hưởng thanh nhàn thả thong.
 Con phải ráng làm xong chức phận,
 Vì là con một Đấng Thiên ban;
 Nước nhà chưa được hoàn trang,
 Tất con phải khổ gian nan nhộn nhàng.
 Từ bọn Pháp lán sang Nam Việt,
 Thì các con thử biết nhìn coi;
 Nó còn ngỗ nghịch hiếp hoi,
 Đoàn con Nam Việt chịu đày đọa lao.
 Thầy nhìn đến xót bao tất dạ,
 Chỉ giáng trần tâm ngã con theo;
 Con ôi! ráng vững lái lèo,
 Thoàn con được vững ắt theo cùng Thầy.

Vậy hôm nay Thầy khuyên mỗi con cư trần chó

buồn lòng, không phải Thầy đem con vào hố sâu vực
 thẳm rồi tự nhận con vào cảnh tan tác, đau khổ, Thầy
 đâu phải hại con. Thầy đâu đẩy con rồi nỡ buông lia
 con từng ngã. Thầy khuyên mỗi con nên cố gắng
 bằng tinh thần, hãy cùng chung đồng chia sót, đồng
 hô hào, đồng dìu dẫn cùng chung cả con đang lo về
 bờ cõi móng nền, thì các con cũng lấy bằng tinh thần
 mảnh liệt ra phấn đấu, vì con là đạo đức, lấy chữ đạo
 đức ra phô dựng độ đời.

Còn sau đây mỗi con lãnh tụ nơi này, cứ mệnh
 lệnh hành y, mỗi việc đáng cho phong hóa nhà Nam
 thì cứ hành đi, nào tìm rẫy khoai mẽ cốc để sẵn sàng
 con ta được nhờ. Nào công nghệ, tất các con phải
 hành. Đây là Thầy nhắc chẳng ích chi đem lại cho
 Thầy đâu. Chỉ Thầy bảo sơ cho con tìm hiểu cho
 phong hóa của ta.

Hôm nay Thầy giáng đây chỉ có khuyên con và
 xót đôi gan vàng cho mỗi con còn đang bị khổ hình
 nhưng phải chịu, thì Thầy rất đau lòng, song con cần
 tưởng Thầy thì Thầy hộ con được mãn nguyện, rồi sẽ
 trở lại cùng Thầy, ấy là con phải đành cam chịu,
 nhưng con chớ buồn lòng, con cứ tưởng Thầy bên tim
 con đi.

Và sau đây Thầy nhấn nhẹ lại đám nữ lưu. Hãy
 lo cho Đạo, cố lập công lên đi, rồi bất hạn đàn nào, sẽ
 điểm phong cho, mỗi con chớ buồn lòng.

Nay Thầy đã mãn giờ, thì mỗi con ở lại cư trần an
 lo, từ mạng lệnh ráng lo thành việc.

Già từ con chốn phạm gian,
 Thầy hồi Bạch Ngọc Tây phang trở về.

Thăng.

BÁT QUÁI ĐỒ THIÊN,

Dậu thời, ngày 29 tháng 11, Bính Tuất, 1946.

Lý Thái Bạch.

THI:

*Cái bước phong trần của vị Nhân,
Từ phen thử phận với quần dân;
Nước non rồi cũng tồn non nước,
Trách mãi Tào Công mãi định phần.*

Lão chào chư Thiên Ân, có lẽ đàn nay chư Thiên Ân định cầu Lão dạy việc riêng phần Nhu phải chăng! Vậy Lão định đổi lại biệt danh của hiền đệ, khi Lão chỉ đến để dạy việc là tên Nhân, hãy nghe thi:

THI:

*Nợ nước phận trai đã phải rồi,
Nước nhà như thế dễ đâu ngờ;
Tung mây lướt gió là riêng phận,
Song cũng hỏi qua với thế thời.*

oOo

*Non nước bao phen định đắp bồi,
Hai tay vờ lầy quyết cho rồi;
Song Trời chưa định kỳ Ba khởi,*

Dầu có hiền ngang cũng chẳng rời.

oOo

*Nợ nước, nợ nhà, với nợ trai,
Bên tâm hỏi kỹ Đấng Cao Đài;
Cao Đài sẽ chỉ nhiều cơ cuộc,
Định cuộc làm Cơ cho phải thời.*

Nhân, hiền đệ hãy nghe Lão phân qua, mười mấy năm đuổi cầm chí nguyện của anh hùng quyết thi tài cùng đất nước, thử mạng vận cùng quốc dân, song lòng người mặc dầu toàn như thế mà Thiên Cơ chưa định vậy, cũng như gặp phải lúc nóng lòng, rồi trái chưa phải mùa, hoa chưa phải tiết, nếu lòng người như giá lạnh e không khỏi thối chí ngã lòng. Lão khuyên hiền Nhân nên nghĩ kỹ, hình như Đức Chí Tôn lập Đạo Cao Đài quyết dựng nên Ngũ Chi Lập Thế, trước ta nên làm rời Nhơn Đạo, Thần Đạo, Thánh Đạo rồi đến Tiên Phật Đạo. Thi ra sau ngày kết liễu của Cơ Quan Cao Đài định đoạt thì thế gian này là cõi Phật Tiên chẳng khác. Lão cũng nhận biết tấm lòng của hiền Nhân bao giờ cũng đầy đủ tư tưởng Nhơn Đạo và hiền đức non sông đã bao lần thối chí, song dạ còn nghĩ đến Luật Trời Phật. Vậy Đấng Tào Công không nỡ để cho một đoàn người mạnh bạo mãi dầy xéo một đoàn người còn yếu đuối, mặc dầu mạnh được yếu thua, là lời của người phạm thường nói. Song riêng với Luật Thiên Điều, không phải thế, miễn đến thời kỳ định đoạt giải phóng cho toàn dân tộc Tiểu Bang để lập lại đời sung túc hạnh phúc cho tất cả giống người. Riêng phần người Việt Nam cũng như những giống người khác, thời thế khiến nhơn

tâm con người sanh vào thời kỳ bảo thủ quyền lợi thì bao giờ cũng sẵn giọt máu độc lập trước, giọt máu ấy là giọt máu hy sinh cho đất nước, liêu lĩnh cho Tổ Quốc mình để rạng danh trên thế giới, nhìn như thế là một triệu chứng rõ ràng.

Đời hiện tại là đời tự chủ, đời có thể hiên ngang cùng Đông Tây Nam Bắc. Một vị nhỏ thiếu trí, thiếu tài, cũng có bộ óc hy sinh cho Tổ Quốc, thì đời như thế là đời sắp đem lại sự tự do, mà sự tự do phải sau ngày chiến đấu. Sự tự do ấy mới đủ lực lượng để tự do vĩnh trường. Nếu cái tự do mà nhờ nơi lòng thương tưởng hoặc bắt buộc mà có, thì sự tự do không đáng kể. Nên chi riêng nước Việt Nam đều phải chịu một tai nạn triệt để rồi mới đem lại cái hạnh phúc cho quốc gia. Song khi mà các hiền được đứng trên ngày tháng hạnh phúc ấy, thì là phải là ngày tháng có đạo đức, ngày tháng đủ nhân từ thì sự hạnh phúc mới có thi vị. Cũng như trong gia đình nào mà hưởng cái hạnh phúc là toàn trong gia đình đều biết phải quấy, biết tốt xấu và biết thương yêu, chớ không phải là gia đình nhiều sự bạo ngược, nhiều sự cứng cỏi vô ý mà được những người trong xóm hoặc trong làng gọi đó là hạnh phúc đâu. Nước nhà cũng thế, khi mà chúng ta được hưởng hạnh phúc, thì hoàn toàn là có nhân, có nghĩa, có đạo, có đức và có được tự do, thì hạnh phúc ấy mới kêu bằng hạnh phúc. Nếu chẳng vậy, thì nước nhà phải đem đến chỗ bất hạnh phúc đó.

Thoảng như nước Việt Nam một khi mà kẻ thù rút lui không còn dấu chân trên mặt đất, hoặc giả chúng còn đông đủ mà phải dưới quyền ta, thì ta mãi

lấy sự thù hiềm lấy nhân đền nhân, oán trả oán, thì ta vay vay trả trả mãi. Còn một nước có đạo đức, có tính cách đạo đức, thì sự đắc thất, sự tồn vong đều do nơi Thiên định.

Vả như nước Việt Nam được như ý nguyện của dân nên cầm đạo đức để xử trí với tha bang, vì thời kỳ Mạt Kiếp, đâu rồi những nguyên liệu để làm ra khí giới tối tân, đều bị thủ tiêu do nơi không khí đốt! Chừng ấy chúng ta thấy được lòng nhân đạo thắng được vì ta đã thấy rõ máy Thiên Cơ. Hiền Nhân coi thử có con người nào qua khỏi Luật Trời và thắng được với chân lý đâu, thì Chơn Lý và Luật Trời là Đạo đó.

Lời kết cuộc của Lão chiều theo Thiên Cơ thố lộ ra đôi chút, sự giải phóng nô lệ của tất cả giống dân đều là hiển nhiên, mặc dầu một nước rất yếu hèn, cũng được độc lập và hưởng hạnh phúc của Thiên Cơ. Nếu một nước liệt cường trên vũ trụ chỉ có quyền làm Thầy của nước yếu hèn, dạy khôn chỉ khéo, chớ không được quyền chiếm đoạt quyền lợi và lập bộ máy cai trị dưới quyền mình! Kết cuộc là đạo đức đó. Vì thế, nên Cao Đài Đại Đạo quyết đem nhơn loại đến chỗ đạo đức, rồi đạo đức sẽ lấy lực lượng mà bảo đảm toàn thể dân tộc được tự do.

THI BÀI:

*Nhân, giở rãnh hỏi han Thái Bạch,
Lão không nài chỉ vạch phân ly;
Cho người biết trước mà đi,
Cho người biết thạnh biết suy để ngừa.*

Máy Tào Chương lọc lừa kẻ trí,
 Cao Đài xây Thiên vị đổi đời;
 Cơ quan Đạo sở hành đời,
 Tân Dân sẽ đổi sẽ dời nay mai.
 Có căn vị tài hay muốn lập,
 Trí thức nhiều muốn đắp nền công;
 Vẽ vờ bờ cõi non sông,
 Cao Đài lóng đục dò trong kiếm tìm.
 Nền Đại Đạo hết chìm đến nổi,
 Đạo Cao Đài gốc cội thậm thâm;
 Người vô phước, biết đâu tầm,
 Hữu duyên chẳng sai chẳng lầm bước vô.
 Tìm Tổ Quốc nắm mồ chiến sĩ,
 Kiếm con sông cốt chỉ Cao Đài;
 Đạo không vắn, cũng không dài,
 Không cao không thấp hằng ngày khó trông
 Đạo muốn trong hoài lòng trước đã,
 Kìa chiến tranh giặc giã tung bừa;
 Thắng ở lũy, thua ở rừng,
 Cao Đài vẫn có độ chùng quang minh.
 Lời thường nói không tin không lập,
 Thế thường kêu bất cập thất cơ;
 Cho nên tâm trí như tờ,
 Êm ru để kiếm Thiên Cơ mà hành.
 Đàng non nước cạnh tranh mới thắng,
 Mà cạnh tranh đã hẳn bề ngoài;
 Sự cạnh tranh để lập tài,
 Còn sự phục quốc, Cao Đài bên trong.
 Lão nói thế là không quá đáng.
 Song lời hiền hẳn hiển tường;
 Trần gian biết mấy con đường,

Không Đạo tiêu hủy thế thường đã cho.
 Dầu thời cuộc dẫn đo trôi nổi,
 Chí anh hùng lặn lội lập thêm;
 Cái cơ đức thất phong trần,
 Lão khuyên sáng suốt dò lần bước đi.
 Nếu hiền muốn chung qui chủ nghĩa,
 Của Cao Đài chỉ để dành riêng;
 Chờ khi pHật Thánh Thần Tiên,
 Chỉ đường dẫn lối nền riêng đắp bồi.

Lão thẳng.

BÁT QUÁI ĐỒ THIÊN,
 Tý thời, ngày 1 tháng 12, Bính Tuất, 1946.

THI:

LÝ đầu nắng hạ cũng đơm bông,
 THÁI Địa khô khan hữu thủy hà;
 BẠCH nhật tung Trời rơi vô lộ,
 GIÁNG trần kêu gọi khách Nam ta.

Lão chào chư Thiên Mạng và chư hiền lương
 phái, giờ nay Lão giảng phân giải vấn đề như sau này:
 Vậy các Thiên Mạng và chư hiền thầy thầy khá khâm
 tuân.

Muốn bề trong của Bát Quái Đồ Thiên được
 thanh hành và cho có vẻ lịch xinh cho Đạo, thì sự
 kinh tế cần phải khuếch trương công nghệ vững

vàng! Vậy Ngà, hiền đệ có một phận sự đặc biệt, cần phải kêu cả đoàn em Thanh Niên và Thanh Xuân, những em nào có bộ óc sáng suốt về công nghệ và ham chuộng công nghệ, qui họp vào đường chấn hưng kinh tế, vì kinh tế là nguồn sống của Quốc Gia, nếu trong Quốc Gia hai hồn chánh trị và binh bị khởi hành, nếu không có kinh tế đưa đường thì hai hồn nọ phải khô khan. Việc ấy đã biết sự kinh tế nó đang là một tối cần như thế nào của nước, mà hiện nay nó còn đang là của Đạo. Hiện giờ nền công nghệ canh cử, hiền đệ cũng phải chỉnh đốn cho châu tất mặc dầu nó có khó khăn hoặc mệt nhọc về tài chánh, điều ấy Lão sẽ hiểu riêng cho hiền đệ không nên nghĩ vấn đề nào ngoài ra kinh tế trong Bát Quái. Từ đây về các phương diện khác sẽ có anh và em của hiền đệ.

THI:

*LÊ thứ đang trong sự sống nhờ,
QUANG minh lập nghiệp dựng nên bờ;
NGÀ châu vẫn quý trên trường Đạo,
THI nghĩa thi ân sáng ngọn cờ.*

oOo

*TỔNG mắng lo riêng một cõi lòng,
NGỌC đây hãy lấy để đời xong;
CHÍ đường chánh lý đoàn em học,
THI tập đi lên chốn đảo bông.*

Đến đây Tồn sẽ thọ lãnh một trọng trách mà đòi giao cho, thì hiền đệ hãy chiếu cố và thận trọng lấy phận sự mình và Thiên Chức của hiền đệ là một

Thiên Chức cần phải đem nhơn sanh thống nhứt lại, đặng lấy lực lượng giúp Đạo và Đời, hiền đệ cũng phải dùng cặp mắt quang minh đặng thấy xa hơn một chút nữa. Đến thời buổi này là thời buổi cần phải đem lại cho Đạo một cái gì có thể Đời vịn đó mà theo. Nếu Đạo bị các hiền bản ngã, Chi Phái, hoặc bản ngã chức sắc, làm cho Đạo phải chia manh rẽ múng, thì Thiên Chức ấy không rồi, thì đời chức sắc sẽ tồn tại lại cái không hay, và hiền đệ cần chỉ bảo đoàn em nhiệm vụ ấy.

Hơn nữa nơi Bát Quái Đồ Thiên hiền đệ cũng nên dựng lên một tiêu biểu thật chánh trực và hoàn mỹ để cho các người xa hiểu và học. Lại nữa Tổng Trưởng Vô Vi Phan Thanh Giản muốn lập Tòa Thánh Hậu Giang nơi Bát Quái mà Luật Tam Giáo Tòa hiện giờ mới quyết định rằng: Không thể được, nếu Tòa Thánh Hậu Giang mà đóng bản nơi Bát Quái Đồ Thiên thì Cơ chia rẽ không bao giờ hết mà Luật Tam Giáo Tòa nếu Tòa Thánh Hậu Giang dựng bản nơi Bát Quái thì Bát Quái sẽ chịu một số phần như thế nghe. Vì Cơ Bát Quái là một Cơ Quan rất Đại Đồng, không bao giờ phân Chi rẽ Phái. Đối với Tam Giáo Tòa, hoặc đảng phái nào thì Bát Quái đều lấy chủ nghĩa mình đặng dung hòa đem đến ngày Đại Đồng, Thống Nhứt. Vậy hiền đệ hãy sửa lại Bản Công Nghệ nghe, nên dùng "Trường Công Nghệ Bát Quái Đồ Thiên", chánh nghĩa tốt hơn.

Tố, hiền đệ đã biết hiền đệ là một người như thế nào chưa? Hiền đệ là một người Thiên Mạng mà Ở Trên đã giao phó nhiệm vụ tối cần, bị hiền đệ coi nhiệm vụ ấy rất nhỏ mọn, cho nên ngày nay hiền đệ

nơi thâm tâm hình như khó chịu. Lão thừa hiểu lắm, song con đường nào mà hiền đệ muốn đi chánh thức, thì thời gian nó sẽ đem đến chỗ cùng, hoặc nhiều ngã tư, làm cho rối óc. Hiện giờ Lão muốn kêu tất cả viên chức Cao Đài hãy quay chơn trở lại một chủ nghĩa chánh thức rồi không bao lâu công chuyện sẽ đến mà cần dùng tài trí của các hiền, còn như thời thế buộc ta đưa chơn cho khỏi trượt, thì đó là một thế cờ đợi nước.

Thông, hiền đệ và Hữu sẽ nghe lệnh Lão vào Tý mai, hiện giờ toàn chư chức sắc và chư chức việc nên thận trọng trong Cơ Bát Quái nghe. Nếu chư Thiên Ân hơ hăng rồi sẽ đến sự hối quá, và nữa không tiếp được đại công sẽ đến. Nhi, hiền đệ cũng liệu định với anh em sửa soạn vật dụng cho Hiệp Thiên Đài như là Huệ Linh. Huệ Thiện, vì sẽ có lệnh gần đây cho hai trò đi hành sự một nơi khác. Thế, Lão nhờ hiền đệ thảo lấy chương trình mục đích của Công Nghệ nơi Bát Quái và chương trình hành sự nơi Nhà Dệt nghe!

THI BÀI:

*Đấng thượng trí nên cần lấy nghĩa,
Đấng anh hùng nên kẻ minh tâm;
Trở trên trên mây huyền thâm,
Rời ngày định đoạt trẻ năm muôn giờ.
Hậu Giang Đạo cầm Cơ Giáo Hóa,
Bước Cao Đài chí cả dây công;
Trau tria bờ cõi non sông,
Quyết đem Đạo mạch dựng tung lên Trời.
Gặp cơ cuộc lỡ thời lỡ thế,
Cao Triều nay thi kế bình tâm;*

*Đợi ngày đến bàn cao thâm,
Sẽ ra cầm nắm mối manh Đại Đồng.
Thương các con nặng lòng nặng trí,
Nỗi thế tình nặng nghĩ nặng suy;
Biết đường nào đã (phải) nên đi,
Biết đường nào phải hồi qui cội nguồn.
Biết em nặng lòng hiền đạo đức,
Dạ Cao Triều lợn dợn sâu tư;
Song vì bị máy sâu tư,
Hậu Giang phải để như tờ lặng êm.
Người không hiểu cái điềm bí nghĩa,
Kẻ không thông bàn Địa bàn Thiên;
Hồi các bạn, chí sĩ hiền,
Nên gò cương lại mối giềng hiểu sau.
Tuy Hậu cảnh nay đau mai khổ,
Chớ kỳ trung Phổ Độ mãn kỳ;
Đến giờ cần phải chỉ huy,
Cao Đài Thống Nhứt đặng đi một đường.
Tiền Trung Hậu ba trường Đại Học,
Phật Thánh Tiên làm lạc Thiên Đình;
Trách ai phải giữ phải gìn,
Nhiệm ai phải cố gắng tình hiểu thêm.
Non nước cũ lòng hiềm không cũ,
Nợ ba sinh kêu rủ bạn đồng;
Trở về lập nghiệp cộng chung,
Trở về đàn phúc trùng phùng tính toán.
Đời như cái màng màng lướt sóng,
Chẳng bao hồi sẽ tổng động tiêu
Trở về cái lối buồn hiu,
Chia gan chí sĩ đứng điêu ngại ngùng.
Đời như một con sông bạc lận,*

Chỉ theo thời theo vận đối nhau;
 Đành rằng ta học sách cao,
 Sách cao mặc sách lòng đau mặc lòng.
 Đời như cái dòng sông đang chảy,
 Trách nhiệm người cần phải đưa theo;
 Đợi chờ đợi thế tùy dèo,
 Đến ngày lái thuận với lèo được suông.
 Ta mới giải nổi buồn heo hắt,
 Ta mới xua sầu Bắc khổ Đông;
 Vì Cơ Thống Nhất Đại Đồng,
 Cao Đài Quốc Đạo non sông thiên trùng.
 Lớn không hiểu để chung cộng tác,
 Nhỏ không cần đường đất đồ theo;
 Non sông gặp lúc hiểm nghèo,
 Ai người biết thế lựa dèo đỡ thân.
 Lớn chẳng hiểu cầm cân Tạo Hóa,
 Nhỏ hiềm vì không dạ tư riêng;
 Cũng như non nước Hậu Miên,
 Kẻ thối kẻ thói, kẻ Tiên người Trung.
 Nhìn cảnh ấy lòng trong như cát,
 Ngó nhìn tình dạ bất khô khan;
 Ở các đệ miền Hậu Giang,
 Bao công nhọc mệt giang san lắm lần.
 Nay gặp lúc phong trần điên đảo,
 Ta chỉ nên lấy Đạo làm nền;
 Đạo cao do một chí bền,
 Do người sáng suốt dựng nền Qui Nguyên.
 Đem chủ nghĩa của Tiên Trung Hậu,
 Làm cột nguồn roi dẫu về sau;
 Việt Nam dân nghiệp đồng bào,
 Cao Đài Giáo Chủ phong trào trường miên.

Lão Thăng.

BÁT QUÁI ĐỒ THIÊN,
 Tý thời, ngày 6 tháng 11, Bính Tuất, 1946.

THI:

PHAN chỉ Nhà Nam cảnh biến đời,
 THANH nhàn hỏi lại chúng sanh ôi;
 GIẢN (G) phân mãi mãi mau tâm hiểu,
 GIÁNG dạy cùng ai được ít lời.

oOo

Lời vàng tiếng ngọc quý dường thay,
 Có rõ thời gian dụng đức tài;
 Suy nghiệm tâm sâu người cội phúc,
 Cơ Trời đã định một không hai.

Thần chào Thiên Ân mạng sắc, mùng phạt sự,
 hôm nay vì lòng chư hiền cầu xin, sau nữa vì tình
 nghĩa chư hiền, song Thần quá nực cười, quá thương
 tiếc cho người mãi lầm u ơ bán loạn trí đường cuộn tơ
 nùi rối! Hiện nay Thần nhìn thấy đáng một tay anh
 tuấn da vàng máu đỏ lại mang vào thân hình hai chữ
 Việt Nam, mà còn ham gây cho dân sinh quần chúng
 ta một cái cảm tình bất diệt, để hành tròn nhiệm vụ
 rằng: Là phận tôi mi của giống dòng Lạc Long đã tám
 mấy niên dư, bị trị đè nén dưới sự tàn ác tởm ghê hiện
 nay, để phụng sự cho ai? Để gây lại cho đời đầy ác
 cảm, không để lại cho giang san bờ cõi, hôm nay lại

cầu xin để Thần mách bảo lại, song còn mãi tâm nhút nhác. Vậy hãy cố hết tâm phụng sự, thì công cán dường như cụm mây làn gió cuộn trôi theo dòng nước, mà trái lại còn gây cho đời một ác cảm.

Thần vẫn biết rằng: Hiền có một lòng đối với Đạo đành thật, song không đáng tin đáng tưởng dường trí lãng xao, song vì hoàn cảnh bắt buộc, nhưng hãy bưng đôi mắt xán lạn nhìn xa coi hiện giờ có được bao nhiêu người Việt Nam chăng? Mặc dù hoàn cảnh bắt buộc, song ta là người Việt Nam, hãy nhớ lại rằng đã tám mấy niên dư chúng ta đành bị trị dưới ngọn cờ của người Langsa, hãy nhớ mình là con dân Việt Nam một phần tử của Quốc Gia! Hôm nay hiền có nhìn kỹ lại chăng? Từ bọn Pháp hồi lại nơi Á Châu của ta đây, biết bao nhiêu là đồng xương trắng, bao nhiêu thịt rã, biết bao nhiêu là dòng máu của người Nam đã nhuộm đầy trên mặt đất, biết bao là chiến sĩ đã quên mình đem thân chôn vùi bầy thước nơi chiến trường, đành là bãi tha ma, nằm mồ cô quạnh. Lạnh lùng ở quảng Trời Nam đất Á. Nay hiền được đứng vững trên một quả địa cầu còn lăn tròn dưới thế sự, thì hãy nhớ bao nhiêu linh hồn của các vị chiến sĩ đã vong thân còn đang mong, đang chờ đợi chúng ta, vậy ta hãy làm sao cho các vong hồn các chiến sĩ nơi suối vàng đặng vui cười rằng: Dân ta đem lại được sự ảnh hưởng cho dân tộc nhờ, ta thà là một con ma tự chủ, còn hơn sống mà bị quyền đè nén khép vào cổ một ách to lớn nặng trĩu sớm cúi chiều lòn, thì có thú vị gì chăng?

Hôm nay xin Thần để chỉ bảo thì Thần khuyên sau nhắn nhẹ lại vài câu ghi vào tai, để lên tim óc

phụng sự cho nhà ta.

THI:

*Hữu, duyên có phước gặp Kỳ Ba,
Mau hiển mình là ở nước nhà;
Khuyên hay lo chung trên vũ trụ,
Phận trai phá vệt ngút mù sa.*

Đây là Thần cho đoạn này cần hiểu lấy bốn phận, còn Thần chỉ sợ vì nơi đây. Tồn, Thần giao phó cho hiền coi sóc tổ chức cho các đạo tâm phải đoạn nơi Bát Quái từ hạ tầng trở ra sắp đặt trang hoàn sạch sẽ, đàn tới chỉ dạy thêm, hiền nên làm lấy cho cần kíp đấy! Vậy Thần nói hiền hiểu chăng?

- Tồn bạch...

Nội dung bắt từ Bát Quái đã rời sắp ra tới Hiệp Thiên Đài, cốt Thần nói đây la sắp dời Thiên Bàn xuống hạ tầng.

Còn Thông, hiền từ nay được lãnh một trách nhiệm thì hãy hết tâm lo lắng mỗi việc nên hiểu rằng: Sự sống chung của Đạo, thì hãy cố gắng bảo thủ hành tròn nhiệm vụ.

THI:

*Thông minh sáng kiến của Trời ban,
Bước trời hành trình khá vững an;
Thần chúc muôn điều may mắn cả,
Đáng trò đạo đức của nhà Nam.*

Thôi sơ đây chừ hiền hiểu lấy và luôn thể cho hay rằng: Phận sự Hiệp Thiên Đài sẽ được đến nơi Long Quang vì môn đạo nơi đó có lòng cầu khẩn.

Vậy đàn đến Thần sắp đặt trang hoàng, sau nữa hiền Tồn, Nhi hãy thương thuyết cùng Ban Cai Quản hãy ủng hộ phận sự từ tinh thần đến vật chất cho các em của chừ hiền.

Thôi Thần ban ơn đàn trung. Thần kiếu. Thăng.

BÁT QUÁI ĐỒ THIÊN,

Tý thời, ngày 29 tháng 6, Bính Tuất, 1946.

THI:

LÝ động tuyệt sa rơi nhụy cành,
THÁI mừng chào hỏi bạn đồng thanh;
BẠCH kỳ chói bóng trường công tạo,
GIÁNG bởi lòng yêu chứa nhiệt thành.

oOo

Hoành xuất sơn lâm xóa thị trường,
Đạo kỳ định phân khả ngôn phương;
Hoạch tri diệu mã song tương kiến,
Hội lạc Hà Giang hữu nhị trường.
Bích ngọc cảm lòng bồi khước từu,
Sơn đầu xuất tướng thị sài vương;
Thu lai hoành địa chiêu câu trận,
Ngũ bá minh phân hiệp nhứt trường.

THI BÀI:

Trên càn gió động phát phơ,
Dưới người quân tử hỏi chờ đợi ai?
Giọng đế kêu như gay như gắt,
Tiếng ve sầu héo hắt từng cơn;
Suối trong tiếng nước reo đờn,
Nhành dương khua lá rửa hồn thảm oan.
Này này ôi! Trên đàng Quốc Việt,
Sắp bàn cờ chiến quyết ngâm nga;
Mời người yêu nước dòm qua,
Đôi bên đở trắng xông pha mới tường.
Xe xuất chiếu mới tường nước ngựa,
Ngựa cản đường nhày bữa ăn xa;
Thời kỳ khỏi nước ngăn qua,
Chốt lên ngăn sĩ đưng xa nước ngoài.
Ngựa trở lại khí tài như cũ,
Thượng song xa ủ rử bên đàng;
Tiệc vì con pháo làm ngang,
Gặp chơn chốt đuổi lỗ làng ven biên.
Tượng tất phải qui điền chỗ cũ,
Chưa đúng kỳ, thời cứ lộn vờ;
Được lo thủ tướng là xe,
Chẳng nên rời khỏi tư bề xong pha.
Trời đêm tối nhớ mà con chốt,
Đừng tự rằng chốt chẳng nên chi;
Đó là Hiệp Nhứt Đạo Qui,
Việt Nam nhờ chốt đừng khi phải lâm.
Nga bỏ lại cái mâm Cộng Sản,
Là quốc dân hùng Đảng gồm ghê;
Cùng Anh xu hướng một bề,
Có ngày nó phải chán chê bất bình.
Nói chi đến tình hình Mỹ tận,

Giữa thời kỳ Đức tấn ủa qua;
 Một đàn phụ nữ tinh ba,
 Ý toan sáng sốt, thì Nga giựt mình.
 Trường quốc đạo thành linh rộng mở,
 Để cho dân tâm sờ làm căng;
 Đèn chong sẽ có tay cầm,
 Đuốc lò lại gặp tri âm bạn hiền.
 Nền Đại Đạo Nam Thiên Việt Quốc,
 Nó nức truyền lẽ thật hoàn cầu;
 Biết rồi vết máu ăn sâu,
 Quả tim anh dũng chực châu ghi công..
 Chiêng điểm ba, hội đồng tự thánh,
 Trống ba hồi chấn chỉnh vang oai;
 Chư hiền, chư hiền Cao Đài,
 Cầm đuôi Lão đồ đọc bài âu ca.
 Cờ phát phối dòm qua chói mắt,
 Đờng hững hờ mà mắc mưu gian;
 Hỡi bên đường Đạo chạt đường,
 Mà người tâm phúc cơ hàn khó tin.
 Huống chi kẻ nghịch mình nghịch nó,
 Huống chi người sẵn có quốc thù;
 Ai ai bảo phải làm nhu?
 Làm nhu chúng để khớp tù lệ nô.
 Lão lược đây môn đồ toan liệu,
 Lão phân cờ bàn diệp sắp ra;
 Chư hiền bàn tính cho xa,
 Bài thi Lão định ai mà chiết phân.

Thăng.

Đàn Tý Thời,

Đêm 23 rạng 24, Kỷ Sửu, 1947.

Phò loan: Minh Trí, Độc giả: Huệ Linh, Điển Ký:
 Chơn Tâm

Đông Phương Chương Quán Hiệp Thiên Đài, tại
 gia Phó Chương Quán.

LỊNH SẮC: Đồng Loan lập thệ.

Tôi là Đồng Tử Minh Trí quì trước Thiên Bàn thề
 rằng: "Nếu tôi không không trọn vẹn mà tiếp cho trọn
 điển Thiêng Liêng thì tôi phải bị Ngũ Lôi đả tử trước
 ngày Long Hoa Đại Hội".

Đồng Tử Huệ Linh và Chơn Minh cùng đồng y
 thệ.

THI:

THANH thanh Trời nước vẫn chung bầu,
 VÂN đến đàn Tiên để ít câu;
 ĐỒNG đảng nghiêm trang, thành kính lễ,
 TỬ quân, quân tử chớ phai màu.

Tiểu Thánh mừng phận sự và mừng nhị hiền đồ.
 Giờ nay Tiểu Thánh vâng lệnh Phụ Hoàng báo tin.
 Vậy chư phận sự tịnh tâm nghiêm chỉnh để tiếp giá
 Phụ Hoàng. Tiểu Thánh xuất cơ.

(Tiếp Điển)

THI:

NGỌC sáng rõ ràng tự trẻ lo,
 HOÀNG ân mới dựng phận danh trò;
 THƯỢNG lưu hạ trí còn sơ sót,
 ĐỂ chỉ rành phân trẻ cố lo.
 Thầy linh hồn mừng các con.

THI:

*Này trẻ có tường Cơ hiện nay?
 Hậu Trung Tiên lắm có chông gai;
 Khó bề Thống Nhất nơi đây được.
 Nên phải chia ra một với hai.*

Giờ nay Thầy giảng đàn để cho các con được tường đôi chút. Các con có biết rằng Thầy lập Hiệp Thiên Học Vụ nơi đây để qui tụ các con từ đồng Tam Giang Hiệp Nhất mà ngày giờ nay đây Thầy nhìn kỹ lại, thấy sức các con không thể đảm đương với ngày Tam Giang Qui Tụ đủ đây. Thế nên hôm nay Thầy cho các con được biết, Thầy sẽ cho chư Tiên giảng các nơi để tổ chức Tiểu Hiệp Thiên Học Vụ, vì Thầy nhớ lại khi mà qui tụ đủ sẽ khó mà yên được. Vậy với ngày xa thăm mà Huệ Minh vâng lệnh trước hết để tổ chức vấn đề Tiểu Hiệp Thiên Học Vụ Trung Giang và Tiên Giang, đến khi được hoàn toàn sau trước sẽ đắc lệnh lai đáo nơi đây. Vậy các con cứ yên lòng mà lo tròn nhiệm vụ với lịnh Trên phân. Này các con ôi! Đời tàn non nước khó còn, để các con vững được đầu. Nhưng trước cảnh tình nguy hiểm trước bao hồi điên báỉ lòng con, Thầy khuyên các con nên giữ vững lòng tin tưởng điều chơn chánh, dứt dục

vọng đến nấc thang quá cao rồi Thầy e cho các con phải lỡ bước làm đàng, chừng ấy khó bề cùng Thầy hội họp nghe con! Trước giờ phút này Thầy chi tiết vui lòng mà Thấy đoàn con tận tâm, tận lực giúp vùa cho Cơ Quan Học Vụ phát triển đường này. Với lòng hiếu thảo của con hiền với nhiệm vụ tối cao mà Ôn Trên từ phó thác đến nay con cố lo tròn khỏi phải bê trễ từ việc nhỏ của Lịnh Trên.

THI:

*Nhìn thấy đoàn con hết tâm lo,
 Thân đây vui đẹp lắm nghe trò;
 Trên đường thiên lý muôn xa dặm.
 Con ráng bước mau kịp bách đồ.*

Cho phép tọa thiền định tâm nghe Thầy dạy.

Giờ nay Thầy vạch rõ nỗi nguồn căn của Đường Chánh Giáo cho các con trẻ được tường. Bước Đạo ngày giờ nay không còn phải ở trong phạm vi tối mờ như khi trước mãi quyến rũ theo nỗi mê tín dị đoan, thì nay các con phải lấy hết trí sáng suốt để vượt qua bao nhiêu điều mờ ám mà làm cho các con phải lu lờ hèn nhác từ chí đến nay. Trước khi các con muốn thấy những huyền diệu tối cao của Thiêng Liêng thì các con nên nhận định cao sâu hàng muôn kinh vạn sử lưu truyền thì mới mong đoạt được diệu lý cao xa của Thầy truyền xuống.

Thạnh, ngày giờ nay không phải như ngày giờ trước, thân con đã già, sức con đã kiệt, nhưng Thầy nhìn thấy lòng hiếu đạo đối với Thầy mà con còn

được vững tâm bước trên con đường Đạo đến ngày nay, Thầy cũng khá khen con đấy. Vậy từ nay trẻ cố hết lòng dìu dẫn đoàn em từ việc chi chi mất thấy trái thì nên chỉ dẫn. Vậy mới gọi là anh lớn của đoàn hậu tấn nghe con.

Điền, Ngày giờ Thầy nhìn thấy con hết tâm để vùa giúp nên chơn ý của Thầy được rõ ràng trong muôn một. Thầy hết sức toại nguyện. Nhưng con ôi! Bước Đạo có đặng cay thì mới tường lòng trẻ thảo ngay, có hồi thất điên bát đảo để vượt kẻ trí tài. Nếu con nào còn được, ấy mới gọi là xứng đáng với con Thầy. Giờ phút này, Thầy đã nhận kỹ lòng con nên Thầy mới giao phận sự lớn lao con hai vai gánh nặng, nhưng trẻ cứ vững bước tiến hành, chớ buồn lòng vì Cơ Thầy sắp qui tựu Trung Tiên lại một nơi nên Thầy mới mượn tay trẻ đứng ra hướng Đạo dẫn dắt đoàn em khỏi xiêu ngã về đường lục đục. Vậy mới đáng con của Thầy trong thời kỳ cuối tận.

Tố, này con! Bước Đạo ngày nay con cũng nên chuyên cần hầu giúp việc với anh em của con để khỏi phải trễ kỳ thi của Thầy sắp đến, ngày giờ không đợi trẻ, mong sao trẻ cố lo trên đường sàu não ấy là luật tuần hườn đã định, không riêng về một ai. Con cứ vững tâm sưu tâm chánh lý đoạt thấu diệu huyền của Thầy ban xuống mà hợp đồng chung lo phận sự từ nay.

THI:

*Muôn trùng trên bể khổ chẳng con,
Quyết chí siêng lo để mót bòn;*

*Công quả kỳ này con chớ trễ,
Tháng ngày con khỏi sự thon von.*

THI BÀI:

*Vàng mây bạc long lanh cuốn gió,
Hồi đoàn con, con có nhiệt thành?
Giúp vùa từ mối từ manh,
Nhiệm mâu nơi trẻ đua tranh đến cùng.
Ồ này con, Tiên Trung Hậu hiệp,
Ồ này con liên tiếp cùng nhau;
Nhưng chưa đến ngày Thầy trao,
Huyền cơ diệu bút trước sau bấy chầy.
Vì sức trẻ nơi đây chưa đủ,
Thầy phải đành chia đủ mọi nơi;
Tiểu học Thầy sắp đã rồi,
Nơi đây là gốc của Trời định ban.
Chùng Thống Nhứt mọi Giang tê tựu,
Con hiểu rành để cứu nhơn sanh;
Hoát khai từ mối từ manh,
Dẫn đường dẫn ngõ em anh chung đoàn.
Trên muôn dặm quan san Thầy bố,
Chút hồng ân để độ chủng loài;
Hoát khai Cơ Đạo Cao Đái,
Ngày thành khỏi phải trễ sai phút giờ.
Ngày nay con ráng thờ chánh giáo,
Được gần Thầy, Thầy bảo con nghe;
Khỏi phải lạc lăm nhiều phe,
Lao tâm khổ trí để che thói đời,
Dù muôn dặm luân vơi thành tích,
Con yên lòng chớ nghịch lẫn nhau;*

Quyết nương giữ lấy một màu,
 Thành công tại bởi trẻ mau tiến hành.
 Thanh, con trẻ đã đành già yếu,
 Nhưng tâm hồn ráng níu già đây;
 Thấy con lao nhọc bấy chầy,
 Cùng Thầy trọn vẹn sum vầy đệ huynh.
 Điền, con cố giữ gìn Thiên Hiệp,
 Dạy trẻ khờ liên tiếp mở mang;
 Lấy trí sáng, dẫn bước đàng,
 Hoát khai giếng mới trang hoàng nghe con.
 Vì Thầy thấy lòng con nhiệt huyết,
 Để giúp Thầy liên tiếp đó đây;
 Chi tiết vui dạ của Thầy,
 Mong con cố gắng bắt tay hợp đoàn.
 Tố, trẻ ráng trên đàng phận sự,
 Sớm chiều lo gìn giữ quả công;
 Liên hoan nhiệm vụ đạo đồng,
 Con ra thi thố giống dòng chớ nao.
 Các con ráng bươn mau giúp Đạo,
 Các con mau hoài bão trí tài;
 Giúp vào trọn vẹn cả hai,
 Thầy đây mới đẹp mới khuây nơi lòng.
 Các con khá nhớ khá hồng,
 Lời Thầy chỉ vẽ ước mong được tròn.

THI:

Cơ cuộc hoát khai trẻ cố gìn,
 Sớm chiều nhiệt quyết trọn toàn kinh;
 Trau dồi đức tánh cùng nhau hưởng,
 Phước lộc thiên thu ở Thiên Đình.

Những lời Thầy dạy mong các con tầm chánh lý
 để tiến hành cho kịp ngày giờ Thầy chuyển biến.
 Ngày nay Cơ Quan đã đành phải ở trong phạm vi u
 ẩn, nhưng các con phải tổ chức cho được rõ ràng. Vậy
 mới xứng đáng và rạng danh nền chơn lý.

Nghỉ hai chục phút tái cầu đàn nữ phái.

THI:

Đôi lời để lại cho con trần,
 Sớm tối siêng lo khỏi khổ thân;
 Bước Đạo đặng cay con cố giữ,
 Nơi lòng trung hiếu trọn trọn muôn phần.

Thầy ban ơn lành toàn các con, Thầy Thăng.

(TÁI CẦU)

Pháp Đàn: Phó Chương Quán Hiệp Thiên Đài,
 Phò Loan: Minh Trí, Độc Giả: Chơn Minh, Điển Ký:
 Chơn Tâm.

THI:

BÍCH thủy sơn khê chốn Ngọc Đài.
 LIÊN đoàn kết chặt ở này ai!
 TIÊN ban đức huệ trần gian hưởng,
 NỮ đạo này đây ráng trở tài.

Hiền tỷ mừng đoàn em nam nữ. Giờ nay chị
 giảng báo tin tiếp lệnh Đức Đại Nam Thánh Mẫu. Vậy

các em thành tam nghiêm chỉnh để tiếp giá. Chị xin kiếu.

(Tiếp Điển)

THI:

*ĐẠI đức này cao ráng giữ gìn,
NAM thanh nữ giới khá cần in;
THÁNH Tiên lao lý vì đời khổ,
MẪU tử này con khá chặt gìn.*

Hiền Mẫu mừng đoàn con nam nữ, giờ nay Hiền Mẫu giáng đàn có đôi lời tâm huyết để tỏ cùng đoàn con của Mẹ. Cười... cười...

Vậy các con an tọa định thiền để lắng nghe đôi lời của Mẹ sau đây. Với thời gian dĩ vãng, với bước Đạo xa ngàn mà nhìn lại đoàn con của Mẹ còn một tinh thần cứng rắn để bước dõ theo Già thì lòng này có chi vui hơn đó các con. Nhưng đầu sao các con cũng yên tưởng đến lòng Mẹ Già để tiến hành bao nhiệm vụ của Thiêng Liêng giao phó, để trở tài nữ kiệt của Nhà Nam thì Mẹ đây đâu có hổ mặt cùng ai đó các con.

Nếu các con muốn đoạt thành nguyện vọng của Thiêng Liêng, với thời giờ hiện tại thì các con ráng cố bước để kịp chuyến đò hầu sang qua miền vui tươi rực rỡ đón đợi đoàn con. Nhưng các con nên tạo một tinh thần cương quyết dũng cảm để giữ vững nền tảng của Trời Cha. Tuy phận quần thoa yếm mang, nhưng các con nào kém tài nam tử của Mẹ thì các con

hãy tận lực để lo tròn.

THI:

*Lòng vui chi xiết ở này con,
Lòng trẻ đỉnh ninh quyết xử tròn;
Bổn phận Thiêng Liêng đà phú thác,
Nơi con nữ giới chạm lòng son.
Trên đường Đại Đạo xa dặm đày,
Hồi nữ quần thoa chớ mỗi mòn;
Bước thẳng lên đường về chốn cũ,
Mẹ chờ trông đợi dạ thon von.*

oOo

*Thon von Mẹ đợi chốn ngôi xưa,
Con khá lo xong mối thượng thừa;
Để vượt bể trần ngày kế cận,
Mẹ giờ trông đợi sớm chiều trưa.
Này con ái nữ bên tâm tính,
Ráng bước thẳng xông để ngăn ngừa;
Cõi tạm này con mau hiểu rõ,
Lời vàng Mẹ để nhớ chiều trưa.*

Vậy các con ái nữ của Mẹ nên nhớ những lời hứa hẹn cùng già khi xưa để hành tròn với nhiệm vụ. Cơ Đạo hiện nay nằm trong vòng khốn khổ của trường đời, nhưng các con nên kiên tâm đốc chí để bước đường xa vội đó nghe. Với thời giờ hiện tại thì Mẹ rất toại chí mà thấy đoàn con nữ quần thoa đã vượt đến một cõi thế giới tinh thần khác hẳn với thời xưa thì lòng già biết bao nhiêu toại vọng. Nhưng ước mong sao các con ái nữ của Mẹ đừng thối chí trước những

sự lao lý của trường đời sứt sè trước những sự khổ của lê dân thì biết bao nhiêu sự kết quả của lòng già. Vậy các con lắng nghe bài.

THI BÀI:

Đêm thanh tịnh Mẹ già giảng dạy,
 Ở này con cần phải thảo trùg;
 Dầu cho cảnh tục lao lung,
 Con ra tận sức thư hùng lo xong.
 Ngày kế cận Hoa Long rồi trẻ,
 Kiếp trần hoàn con trẻ sâu tênh;
 Vì sóng gió phải bập bênh,
 Trên lần phút toà đưa lên khỏi bờ.
 Con Hồng Lạc đừng hờ chớ hững,
 Ráng lo tròn bốn phận thiêng liêng;
 Ngày đoạt được cả Hậu miền,
 Thì con vui thú cảnh Tiên hầu kê.
 Hỡi này con ráng về cho gấp,
 Mẹ trông chờ quá gấp đôi mươi;
 Mà còn lại mãi vui cười,
 Mến chi cỡi tạm với người hỡi con?
 Lòng đau khổ héo von của Mẹ,
 Con hiếu trung ráng lẹ tỏ lòng;
 Là ngày con đặng tròn xong,
 Độ dân dẫn chúng con Hồng Việt Nam.
 Trời đã tạo đã làm ra đây,
 Thì con nên trau lấy sửa mình;
 Tâm thần con nhớ đĩnh ninh,
 Rằng ngày kết quả sẽ in trí nguyên.
 Định, này con cần chuyên hiểu rộng,

Cơ Thiên Tào đã ngóng từ lâu;
 Này con ái nữ Nam hầu,
 Lo tròn bốn phận sẽ châu Mâu nghe.
 Trang, này con khá suy xét cạn,
 Lời Mẹ đây sẽ cạn cùng con;
 Thiên ngôi Mẹ đã xử tròn,
 Dạy khuyên con trẻ lo tròn quả công..
 Kính, này con Lạc Hồng ráng bước,
 Đường dầu cho tha thướt lòng con;
 Nhớ đến Mẹ khỏi thon von,
 Trần duyên con trẻ ngòi son rở ràng.
 Ngưu, con rõ bước đường phận sự,
 Hăng hái lên để dạ trung thành,
 Cùng Già giảng bút đêm thanh,
 Tận lòng với Mẹ ngàn xanh sử đề.
 Chử, này con ráng đề tên tạc,
 Ngôi lành kia con tạc ghi lòng;
 Con ôi! Cuộc thế long đong,
 Con mau hiệp sức giúp trong lẫn ngoài.
 Đời khổ nào vì ai đó trẻ?
 Cũng vì đời bắt bẻ đó con;
 Ráng tập sức, lo vẹn tròn,
 Thì ngày kết liễu ngòi son rạn đề.
 Trường Thiên Lý tư bề xa tít,
 Ráng tâm sừ hiểu ít nơi lòng;
 Ngày kết quả sẽ tròn xong,
 Vui tươi lòng dạ con Hồng ráng lo.
 Diệu Vân con bách đồ Mẹ đợi,
 Ráng bươn mau phấn khởi tinh thần;
 Ngày kết liễu sắp gân chơn,
 Thì con mau khá bước chân tận lòng.

Tiến lên đàng non sông kêu gọi,
 Bước thẳng đường tiếng gọi Già đây;
 Non sông đau khổ thế này,
 Thì con cố gắng thẳng ngay xuống đò.
 Tròn thời vụ Thầy trò sẽ gặp,
 Nơi ngôi xưa muôn kiếp vui cười;
 Nay con ái nữ mấy mươi,
 Mẹ chờ trông đợi con thời ráng lo.

Đây Mẹ có đôi lời cùng Diệu Vân con trước bốn phận Thiêng Liêng, trước cảnh đời khổ não của nhơn loài thì con cố hăng hái lên để giúp Già kỳ chót và cần nhất là con phải cần ngôn để làm tròn sứ mạng của Thiêng Liêng. Nhưng cần phải có một tinh thần sáng suốt để tìm hiểu rõ chơn lý của Ông Trên thì con sẽ đoạt được nhiều kết quả sau này.

Với thời giờ hiện tại con lại có bốn phận cùng Già thì con nên hăng hái để phấn khởi đây.

Mẹ có đôi lời cùng Tuyết Minh nhờ con trao lại. Với thời giờ hiện tại thì con nên ráng sức của phận nữ quần thoa để bước lên đường Thiên Lý hầu giúp Già kỳ chót đó nghe con! Dầu gặp cảnh thế nào, dầu gặp hội diên bá của thế gian thì con cũng gắng sức để lo tròn bốn phận lớn lao của Mẹ Già sẽ giao phó sau ít lâu con sẽ hành tròn trách nhiệm với Thiêng Liêng. Vậy các con cả đàn trung nên đọc bài của Mẹ dạy để tìm hiểu ý nghĩa bên trong.

THI:

Sóng tạt gió đưa hơi cõi trần,

Lao xao khổ não cả quần dân;
 Nay con nam nữ tua ráng sức,
 Dẫn dắt chúng sanh thoát cõi trần.
 Ước vọng Thiêng Liêng mong đoạt tới,
 Ngày thành con sẽ được muôn phần;
 Vui tươi chốn cũ cùng Già đây,
 Hỡi trẻ này con ráng trọn phần.

oOo

Trọn phần ban thường của Già đây,
 Nữ liệt quần thoa ráng hiệp vây;
 Phấn khởi tinh thần lo trọn vẹn,
 Ngày thành sẽ được trở về Tây,
 Vui tươi muôn thuở này con trẻ,
 Ráng sức bồi tô mới Đạo Thầy.

Vậy các con nên lo tròn trách nhiệm với Thiêng Liêng. Mẹ ban ơn lành các con, giờ sau tái cầu, Mẹ hồi Diêu Cung.

(TÁI CẦU)

Pháp Đàn: Phó Chương Quán Hiệp Thiên Đài,
 Phò Loan: Minh Trí, Độc Giả: Chơn Minh, Điển Ký:
 Chơn Tâm.

THI:

ĐÔNG Nam gắm lại một nguồn đây,
 PHƯƠNG pháp gầy nên đức hạnh này;
 CHƯỜNG sự phải lo tròn nhiệm vụ,
 QUẢN bao thân khổ với Trời Tây.

Bần Đạo chào phận sự. Giờ nay Bần Đạo lai đàn có đôi lời cho chư phận sự rõ. Vì chương trình học Hiệp Thiên Đài thì Bần Đạo giao phó cho hiền đệ Chơn Tâm huấn luyện đoàn em, nhưng cần nhứt phải biểu dương những tinh thần mới không vì lẽ gì mà lại thối chí ngã lòng với trường hợp bất nhã vì những trường hợp ấy phải là một nhưng cũng phải có sự đi đôi của tâm lý hiền hiểu chăng? Dầu trước những sự rắc rối thế nào hiền đệ cũng nên lấy một tinh thần sẵn sàng để dàn xếp ổn thỏa vì Lão tin cậy nơi hiền.

Cho phép tọa thiền.

THI:

*Cảnh đời lao lý bởi vì đâu?
Kiếp số trần sanh vẫn một bầu;
Nguyên vọng ước sao lo trọn vẹn,
Ngày thành kết quả tự nơi đâu!*

Về Bát Tú Thanh Xuân thì Lão nhờ Phó Chương Quán bày vẽ sự huấn luyện tùy nơi trình độ của mỗi vị và hiền đệ nên sắp đặt bài vở cho hiền muội Diệu Vân huấn luyện đoàn em nghe.

- Phó Chương Quán bạch: Xin Ôn Trên cho biết chương trình có Pháp Văn chăng?

Hiền đệ cứ tùy theo trình độ của mỗi vị để huấn luyện và chương trình Bát Tú Thanh Xuân chưa được. Về Bát Tú Thanh Xuân thì nên dạy theo như những ngày mà hiền đệ đã huấn luyện, nhưng cũng tùy trình độ để huấn luyện Pháp Văn. Nhưng về sự huấn luyện chưa căn cứ được vì trình độ còn thấp cao rồi

ngày gần đây Ôn Trên sẽ dạy. Hiện giờ nên huấn luyện tinh thần đạo đức.

- Phó Chương Quán bạch: Xin Ngài cho biết một tuần lễ dạy một lần như trước hay sao? Nếu nhiều quá đệ tử sợ không đủ thì giờ.

Thì Lão đã nói vừa qua là nhờ đệ ra chương trình để Diệu Vân huấn luyện, nhưng sự học buổi sớm mai thì Hiệp Thiên Đài học, còn buổi chiều thì Bát Tú Thanh Xuân học.

- Phó Chương Quán bạch: Thế thì mỗi buổi chiều phải học trừ chúa nhứt?

Vậy mỗi buổi chiều phải học trừ thứ Năm và Chúa Nhứt.

- Phó Chương Quán bạch: Về phần Ngọc Tuyết sẽ học thế nào?

Ngọc Tuyết thì học chung với Hiệp Thiên Đài vì Ôn Trên sẽ cần dùng sau này, nhưng buổi chiều cũng phải cần học nữa.

THI:

*Đồng loan yếu điển bởi vì đâu?
Chư đệ ráng lo bước tận cầu;
Để vượt sông trần nơi bể khổ,
Đồng loan không tịnh phải lo âu.
Muôn điều gay cấn trên đường Đạo,
Ráng trí lo xong trọn một bầu;
Ở kẻ trần gian lo bốn phận,
Để mà trở bước phải âu sầu.*

Với thời gian hiện tại, với trình độ của Thanh

Xuân và thanh niên đã vượt qua khỏi mức mê hoặc của trường đời thì chư phạm sự hiện giờ không còn chỗ gì để lo ngại. Với bước Đạo hiện tại thì ước mong sao chư phạm sự nên tạo một tinh thần mới mẻ để giúp Lão tiến dẫn đoàn hậu sinh bước khỏi nấc thang xa vời, nấc thang ấy rất cao nhưng trí của kẻ trần đã vượt qua phân nửa thì trình độ ấy rất dễ dàng tiến dẫn để sang khỏi mức. Giờ nay Lão còn nhiều bốn phạm để dạy nhưng vì Đồng Loan không tuân theo luật lệ nên có sự gay trở ngày nay. Nếu từ đây trở đi còn phạm e bị tội với Thiêng Liêng.

- Phó Chưởng Quản bạch: Xin Ông Trên cho ngày khởi sự học.

Kể từ ngày nhị thập lục.

- Chơn Tâm bạch: Xin Ngài cho biết chương trình dạy Hiệp Thiên Đài và có những trò nào?

Hiện giờ về triết lý sẽ định lại trong một thời gian ngắn ngủi. Hiện giờ cần phải dạy sự mà Ông Trên đã dạy bên Ngọc Tiên Đài, mỗi tuần lễ mỗi vị đồng loan phải ra những đầu đề để tập sự làm văn.

- Chơn Tâm bạch: Xin Ông Trên cho biết cần làm văn nào?

Bằng Quốc Văn, vì đồng loan yếu điển Bàn Đạo cho chư phạm sự hay từ đây trở đi khi đắc lĩnh sẽ có đàn, Bàn Đạo mừng chư phạm sự. Kiếu.

CHƠN MINH KHAI KHẨU,

Dậu thời, ngày 26 rạng 27 tháng 3, Kỷ Sửu, 1949,
tại gia THẠNH.

THI:

*LÔI Âm đã đổ tiếng rền tai,
CÔNG đức bồi tô được hiệp vây;
THẦN Thánh vì đời cam khổ nhọc,
GIÁNG lai mừng cả sĩ anh tài.*

Giờ nay Bốn Thần đến đàn trung với sứ mạng để cho chư phạm sự Hiệp Thiên Đài hay Tý Thời mai, nhị thập thất có đàn cơ mà đàn cơ ấy lập tại gia Ngà. Những vị hầu đàn sẽ kể tên sau đây: Diệu Vân, Tuyết Minh, Ngọc Anh, Ngọc Tuyết, Bạch Liên cùng bộ phạm Hiệp Thiên Đài. Ngoại trừ không vị nào được hầu vào đàn ấy, cần phải nghiêm trang và có phần tịnh khiếu. Phò loan: Chơn Minh, Độc giả: Huệ Linh. Vậy Bốn Thần có đôi lời cùng hiền hữu Kha.

THI:

*Tâm định lo xa bước Đạo Trời,
Khuyên hiền ráng sức sớm chiều mời;
Bốn Thần đây đã tâm sôi nổi,
Nhưng bởi Luật Trời đó đệ ơi!*

Vậy hiền hữu hãy tận sức nhưng không để qua lòng của đệ đấy, hiểu chưa? Dầu việc chi chi hiền cũng nên lấy công lý để hành nhiệm vụ, không có vì riêng một ai cả, nhưng phải lấy một tinh thần sáng suốt, đừng dụng nơi chỗ mê tín ngàn xưa. Ông Trên đã từ lâu khuyên hiền, nhưng hiền đâu rõ. Hiện giờ Bốn Thần nói trắng ra để hiền hiểu vậy.

Vì Bốn Thần còn nhiều bốn phận. Xin Kiếu.

Đàn Tý thời,

Đêm 27 rạng 28 tháng 3, Kỷ Sửu, 1949, tại gia
NGÀ.

Pháp Đàn: Phó Chương Quán Hiệp Thiên Đài,
Phò Loan: Huệ Minh, Độc Giả: Huệ Linh, Điển Ký:
Chơn Tâm.

THI:

MẠC kiếp thử nay khá sửa đoan,
CÔNG lao gắng sức liệu chu toàn;
THẦN kỳ giáng hạ phân đôi chút,
GIÁNG báo tin trông khá sửa đoan.

Mạc Công Thần, Thần mừng phạt sự Hiệp Thiên
Đài, mừng chư hiền muội. Giờ nay Thần vâng lệnh
báo đàn sẽ có Đức Vô Vi chương Quán Hiệp Thiên
Đài giá ngự.

Vậy chư phạt sự nghiêm chỉnh để khỏi thất lễ
cùng Ngài.

THI:

Phạt sự ráng lo khỏi trễ kỳ,
Trên đường diệu viễn cố công đi;
Sưu tâm chánh lý ngày sau hưởng,
Khỏi phải lâm nguy nổi khổ kỳ.

Chư phạt sự tịnh tâm tiếp điển. Bốn Thần xin
kiếu.

(Tiếp Điển)

THI:

ĐÔNG giáng điển Thiên Tào,
PHƯƠNG tường lễ trước sau;
CHƯỜNG tâm toan tiến bước,
QUÁN sắp chớ phai màu.

Đông Phương Chương Quán, Bàn Đạo chào tất cả
đàn trung phạt sự. Với thời kỳ nghiêm trọng, với
Luật Tam Giáo Tòa sắp phê ngày nay thì chư phạt sự
sẽ đón rước một kỳ công quý hóa những lệnh của Tam
Giáo Tòa sắc phê.

Hôm nay Bàn Đạo giáng trước để sắp đặt những
phạt sự mà Bàn Đạo đã nhìn thấy chư hiền hằng đêm
cầu khẩn, vì lẽ ấy nên Bàn Đạo mới dâng khải cùng
Tam Giáo Tòa hầu sắp đặt theo cho vừa ý nguyện của
chư hiền. Hơn hết Bàn Đạo đã nhìn thấy tấm lòng của
hiền muội Diệu Vân càng tràn ngập sự ước mơ thì
đây Bàn Đạo sẽ trả lời cho hiền muội được tròn ý
nguyện hầu giữ vững tinh thần cứng rắn bước lên
đường thẳng Đạo Trời.

Vậy những phạt sự mà Bàn Đạo sắp giao phó
cho hiền muội thì hiền muội nên vui vẻ tuân hành và
nên để hết tâm chuyên lo từ mối manh được toàn vẹn.

Bắt đầu từ nay hiền muội khởi sự chuyên tập làm
một vị Pháp Đàn cho thuần thực, và với sự tập luyện

Bần Đạo nhờ hiền đệ Phó Chương Quán chỉ bày mỗi mỗi nên tuân hành theo đây, chớ có sụt sè với những điều không đáng sợ, với những sự thiêng liêng mà ngày giờ nay hiền muội được cầm nắm như thế này. Bần Đạo cũng ước mong sao hiền muội sẽ hành tròn nhiệm vụ nghe.

Về phần hiền muội Tuyết Minh thì những ngày giờ mà hiện nay còn đang tập luyện tinh thần của trẻ đồng, hiền muội nên hết tâm chỉ vẽ và Bần Đạo giao phó trò Bạch Liên cho hiền muội săn sóc và chỉ điều hư lễ thiết cho được vẹn toàn và ngày đắc lĩnh thì hiền muội sẽ là một tay lớn lao trong bộ phận Hiệp Thiên Đài Nữ Phái. Vậy Bần Đạo có bao nhiêu lời, mong rằng từ nay hiền muội sẽ vui vẻ và hết tâm lo tròn nhiệm vụ.

Ngọc Tuyết, từ đây đã là đứng trong về Đại Đạo, đã hấp thụ bao nhiêu điển quang, bao nhiêu tinh thần cứng rắn của Phụ Mẫu Tiên Phong thì trò cũng nên vui vẻ cương quyết để giúp vùa trong Cơ Quan của Bần Đạo đôi phần. Vậy từ nay Bần Đạo sắc phê cho trò bốn phận Điển Văn thì trong ngày giờ thọ sắc của Bần Đạo, ước mong sao trò vẫn tiến bước để hành tròn nhiệm vụ nghe.

Ngọc Anh, bước Đạo đến ngày mà trò phải ra giúp việc, ngày nay ta đã là nhận những điều sáng suốt của Ông Trên bố hóa thì trò nên lấy hết tâm trí hầu có tiếp điển Thiêng Liêng mà tiến hành trên phận sự khỏi phải trễ nải một ly nào. Thì từ nay Bần Đạo khuyên tròn bước ra để vào Cơ Quan Hiệp Thiên Đài để chia những sự nặng nề với chị em.

Bần Đạo giao phó cho trò bốn phận là Thơ Ký

Hiệp Thiên Đài Nữ Phái, mong trò vui vẻ hành theo lời dạy, rồi ngày gần đây trò phải còn nhiều phận sự để giúp Bần Đạo nghe.

THI:

*Những điều Bần Đạo đã phân qua,
Mong các trò tua gắng sức mà;
Đoạt được huyền cơ khi bố điển,
Bần đây khỏi hổ chức hăng gia.*

THI BÀI:

*Lịnh đã sắp mong hàng anh dũng.
Khỏi trễ ngày để đứng lời Trên;
Truyền ban sắc lịnh những tên,
Trên đường phận sự khá bền khá lo.
Vì cơ cuộc dẫn đo lăm nổi,
Nên ngày nay phải đổi nhiều màn;
Để giúp Đạo cho trang hoàng,
Khỏi hồi chênh lệch cơ quan của Bần.
Đến nước này khá cần lo liệu,
Chư hiền toan tầm hiểu lý cao;
Đoạt được những lời Bần trao,
Vui lên nhận lấy một màu sắc ban.
Chớ thói thoát rồi dang dở đó,
Phải hết lòng mới có tiến mau;
Giúp Học Vụ được dồi dào,
Công kia chứng rõ Công Tào bằng nêu.
Lịnh đã ban đủ đều sau trước,
Điều Văn cần mực thước đoan trang;*

Lãn lệnh ta là Pháp đàn,
 Thì ta phải ráng trang hoàng mới hay.
 Để giúp Đạo giúp Thầy sau trước,
 Khỏi lọt phai những bước hành trình;
 Vẹn xong mong muội đỉnh ninh,
 Ghi lòng tạc dạ cố gìn từ nay.
 Tuyết Minh ráng trở tài tuần kiệt,
 Giúp tròn xong nhiệt liệt với Bàn;
 Dầu cho nhiều nỗi khổ thân,
 Hiền nên vui vẻ bước chân đến cùng.
 Ngày nay đã thung dung bước Đạo,
 Hiền cũng nên hoài bão trí tài;
 Vui vẻ để giúp chớ nài,
 Anh thư nữ kiệt nào ai sánh bằng.
 Ngọc Tuyết cố giúp lẫn quang điển,
 Của Bàn đây đã chuyển tận tường;
 Điển Văn là phận khá lường,
 Cơ đồ nặng trĩu trò bươn mới mâu.
 Vui vẻ để trọn câu Bàn Đạo,
 Vui vẻ là lẽ phải đó nghe!
 Dù cho nhiều nỗi khắc khe,
 Trò nên cương quyết để nghe lời Bàn.
 Ngọc Anh cùng bước chân chung trí,
 Trở tài ra trọn thủ với Bàn;
 Vui cười chớ ngại chớ ngần,
 Ngày sau sẽ được lần lần tiến lên.
 Những lời dạy Bàn, nên ghi dạ,
 Lo tròn xong bươn bả tiến hành;
 Đoạt diệu lý của Cao Xanh,
 Ngày sau chung đứng hừng anh nữ tài.
 Bạch Liên trò từ nay khá vẹn,

Những tánh trần khá ép bỏ đi;
 Để lo chung bước trường thi,
 Cùng nhau thọ sắc gắng ghi nơi lòng..
 Để được có tròn xong lời dạy,
 Để tròn câu lẽ phải của Bàn;
 Trò mới được xử tròn nhân,
 Cùng nhau chung bước lần lần mới hay.

THI:

Bàn Đạo đôi lời để lại cho,
 Mong sao phận sự bước lên đò;
 Khỏi hời bê trễ con thi thố,
 Mới rạng danh kia đáng phận trò.

Những lời Bàn Đạo sắc chỉ vừa qua thì kể từ nay
 hiền đệ Phó Chương Quán nên dạy những cử chỉ
 Pháp Đàn cho hiền muội Diệu Văn tập sự và hiền
 muội Tuyết Minh nên huấn luyện tập Bạch Liên lần
 lần để ngày đắc lệnh Bàn Đạo sẽ tập nghe.

Sau đây Bàn Đạo sắp đặt chương trình Hiệp
 Thiên Đài với thời giờ học Hiệp Thiên Đài buổi sớm
 mai thì Ngọc Tuyết, Tuyết Minh, Bạch Liên đồng
 chung. Buổi chiều Hiệp Thiên Đài nghỉ. Còn các trò
 nữ phái của Hiệp Thiên Đài đồng học tập chung với
 Bát Tú Thanh Xuân thì hiền đệ Chơn Tâm cũng tùy
 theo trình độ mỗi trò mà dạy đôi phần Pháp Văn.
 Trong những giờ dạy Pháp Văn Bàn Đạo sẽ chia ra
 một buổi học triết lý Đạo 2 giờ, học Pháp Văn nửa giờ
 để tập huấn luyện tinh thần của trò cho mau tấn hóa
 vì Bàn Đạo nhận thấy còn lắm điều sai siêng.

Vậy Bàn Đạo có bao nhiêu lời, Điền, hiền đệ còn nhớ Bàn Đạo chỉ vẽ điều chi chẳng?

- Điền bạch: Chương trình về Diệu Vân xin Ôn Trên chỉ giáo.

Thì bàn Đạo đã nói rằng tùy theo trình độ của mỗi trò mà huấn luyện.

THI:

*Ngày giờ đã phải cận kề bên,
Khuyến các đồng loan cố sức bền;
Tiến bước được mau hầu giúp Đạo,
Vui lòng Thân Thánh bằng đề tên.*

Hiền đệ Chơn Tâm cần phải dạy đạo đức cho nhiều. Bàn Đạo đã định rằng một buổi học dạy Pháp Văn... (bị rách tài liệu gốc, không ráp được trùng chỗ).

(tiếp theo)

Đó là đoàn nữ phái hoàn toàn đoàn kết. Sự đoàn kết đã gây ra một thiện cảm thâm tâm. Do sự thiện cảm ấy phát nguyên ra bao nhiêu lần tuyển có thể soi sát, soi đồng, có thể đời non lấp biển.

Nữ Phái ai ôi! Cơ Đạo ngày nay không phải như ngày xưa nữa. Tinh thần nữ phái gắng theo dõi cho kịp trào lưu quần chúng mới mong đoạt bằng đề danh ngày Long Hoa Hội, sự thành công trong mọi việc không phải là sự nói bên ngoài. Muốn đoạt đến chí nguyện cao siêu, muốn đảm nhận tròn Thiên Chức thì đức tính đầu tiên là phải đoàn kết liên minh

(tạo thế Nhơn Hòa, Cộng Hòa).

Chư phận sự Nữ Phái nghe rõ! Đoàn kết là một sự rất dễ bên ngoài, nhưng trái lại rất khó bên trong. Bên ngoài dù dễ nhưng cái dễ ấy thử hỏi làm được những gì? Bên trong dù khó nhưng cố gắng đi, khi đoạt được huyền vi đoàn kết, muôn sự chi chi, dù sao đi nữa phải cảnh báo bùng giông tố thế nào cũng lướt qua dễ tự trở tay. Nếu biết sự đoàn kết có ích lợi thế ấy tại sao đoàn Nữ Phái lại không cố gắng thực hiện để khỏi sót tên trong QUYỂN SỔ VÀNG kia? Quyển Sổ Vàng! Quyển Sổ Vàng là một vinh diệu đầu tiên, cũng là một vinh diệu cuối cùng từ xưa đến nay mới có. Có Quyển Sổ Vàng tất nhiên đều đường thời sự đến hồi thắc mắc. Người được ghi tên vào quyển sổ ấy là một người phải thế nào!

Chư phận sự Nữ Phái ôi! Người ấy phải đủ đức tính xông pha rừng bụi vượt hòn sơn đánh, lội khỏi bể ái tha vị kỷ mới mong đem tên được vào Quyển Sổ Vàng. Đối với đời, sự ấy là một việc khó mà hành như trong cửa Đạo sống với cảnh tinh thần bao nỗi vật chất Bàn Đạo xem nào khó chi đâu.

Đoàn Nữ Phái nghe rõ lời Bàn Đạo và suy nghiệm thật kỹ mới mong tầm được cái quý bên trong. Hiệp Thiên Học Vụ Đoàn Nữ Phái có bốn phận tương đương với Nam Phái đấy, mà từ xưa đến nay lại không đắc lệnh gì chẳng qua là thiếu nền tảng đoàn kết và đại đoàn kết. Hai nghĩa ấy khác nghe. Giữa lúc Hiệp Thiên Đài đang trên đường gió bụi, chông gai để mưu cầu sự hay đem về cho Hiệp Thiên Học Vụ nơi địa phương lưu trú, đoàn Nữ Phái cố gắng đi nghe! Cố giữ để hành tròn những phận sự vĩ đại vinh

diệu ngày sau. Nếu không tròn sẽ có người phương xa thay thế. Ôi! Chùng ấy đầu muốn ngàn năm khó gặp, lòng hối hận chỉ ôm đến hơi thở cuối cùng rất đáng thương tâm.

Những lời Bàn Đạo thốt ra là những lời Bàn Đạo đã moi trong trí não, đã xói quả tim của Bàn Đạo hầu phóng ra những lời tha thiết công bình Đoàn Nữ Phái khá tán tinh nghiệm rõ.

THI:

*Mọi nơi trí não mọi nơi tim,
Đem sự thành công cố gắng tim;
Khởi phụ lòng Cha đang trông đợi,
Ngày sau chung hưởng cảnh Đài Liêm.*

oOo

*Hưởng cảnh Đài Liêm tẩy toại lòng,
Khuyên đoàn Nữ Phái đẹp bên trong;
Thương yêu đoàn kết bao phen nhắc,
Mà chí ngày nay vẫn lòng thông.*

oOo

*Lòng thông ân hận lấm chư hiền,
Cố gắng buổi cùng đạo lý tiên,
Bước Đạo muôn trùng còn sóng bủa,
Tinh thần đạo đức khá thung dung.*

oOo

*Thung dung lắng lặng tự Thanh Xuân,
Bát Tú xem qua chí rất hùng;
Rất tiếc giờ nay không đều đủ,
Là đàn kỳ niệm tất toàn chung.*

Thanh Xuân, Thanh Xuân! Hai tiếng ấy là hai bờ đê kiên cố giữ vững sơn hà, hai tiếng ấy là một dòng suối từ trên cao chảy đến có một sức mạnh vô biên xoi những hòn đá to, lấp những khúc eo trũng, bổn phận Thanh Xuân của đời ngày nay tự trào lưu cải cách, đoàn Thanh Xuân đời trước đã đem tinh thần đến cõi xa xăm, nhưng rất tiếc rằng với những khối tinh thần oanh liệt xưa nay hiện thiếu đi nguồn đạo đức mà phải chịu sự đau đớn dờ dang dồn dập.

Trái lại Bát Tú Thanh Xuân của nền tảng Bát Quái Đồ Thiên là một đoàn Nữ Nhi có khối tinh thần sáng suốt, có một lực lượng vĩ đại, nhưng thiếu sự kiến thức mở mang. Cười... Các trò Thanh Xuân nghe Bàn Đạo lượt đây: Sống với sự chỉ định của Cơ Quan chặt chấn các trò đã có sẵn một khối tinh thần sáng suốt, với khối tinh thần sáng kiến ấy các trò không lợi dụng chung vai đạu sức đoàn kết hầu tầm những lý lẽ diệu thâm giúp vùa nền học vụ? Bàn Đạo nói đây không phải là trách mà là để nhắc nhở các trò Bát Tú Thanh Xuân là một bộ phận trong Hiệp Thiên Học Vụ lúc nào các trò cũng tìm kiếm những món ăn của tinh thần bổ dưỡng những món ăn ngày thêm cao kiến. Thì sự học các trò lại có sự đoàn kết chị em thân thiết bên ngoài, nhưng bên trong xem kỹ chưa phải gọi là đủ. Hiệp Thiên Đài phải xa vì bổn phận, vì thời cuộc, lưu lại cảnh Hà Giang các trò nên dùng những phương pháp ngoài sự học để thực hiện một sự đoàn kết có thể tạm gọi là gương mẫu chung.

Bổn phận đoàn anh của Đoàn Thanh Xuân, chư hiền nên tìm những phương pháp hay để giúp sức Đoàn Thanh Xuân và để hỗ trợ trong mọi việc. Các

trẻ Thanh Xuân ôi! Nhắc đến thời cuộc, Thanh Xuân đạo đức cũng như đời phải chịu thắc mắc gần đây. Nếu không đủ đầy đạo đức để chống chọi với phong trào điên bái, với món lợi khí mãnh liệt để thoát ra mọi sự cám dỗ, ngoài đạo đức ra không còn gì đỡ đạng.

Muốn có đức, lòng người phải định, định rồi mới tiếp những sáng kiến cao siêu hầu thực hành trọn đức.

Nghỉ nửa giờ tái cầu, Huệ Linh thủ bút. Chư phận sự nếu mệt cứ ngồi nghỉ, bằng khoẻ và có tinh thần lưu luyện với Bản Đạo cứ đến để dự thánh đàn sau. Kiếu.

(TÁI CẦU)

THI:

LÝ THÔNG tiếp diễn lần thứ ba,
Dạy rõ hơn sanh đoạt chí HOÀ;
Long Hội rộng mây đà kết cảnh,
Ngày sau hưởng ứng hội cùng ta.

Miễn lễ an tọa.

TRƯỜNG THIÊN.

Đời càng nói, nói hoài hồng hết,
Đạo càng ngâm, ngâm vết hồn tâm;
Tiếng chuông khải ngộ tay cầm,
Run lên những tiếng nã nằng thê lương.

Hồn Đại Đạo phân sương trải tuyết,
Vẫn suy đồi sức kiệt khả tan,
Giống dòng oanh liệt Nam Bang,
Nhớ rằng tổ phụ ngàn than trăm hồn.
Đời phong vũ dập dồn trước gió,
Đạo gắng mò tâm ngộ vực sâu;
Hiểu người phải rõ đuôi đầu,
Biết người phải thấu nhiệm màu bên trong.
Đừng nay cảnh tình đông tuyết giá,
Chớ mai sầu buồn bã thê lương;
Tràng Sơn một dãy hận trường,
Mối thù tua tỏa phong sương đầy loạn.
Ôi! Non nước cơ hàn thế mấy,
Lòng người đà phải quấy liệu lo;
Bước chân chung một chiếc đò,
Bách thuyền Đạo Đạo gắng dò đáy sông.
Cơ cuộc thế nằm lòng suy nghĩ,
Đạo thời nay cũ kỹ bỏ xa;
Người tích đức được gần Cha,
Kẻ nào tích ác phải sa đọa đày.
Cuộc trần thế nay mai thay đổi,
Chớ làm phiền lăm rối lòng hơn;
Nước còn Đạo tựa vẽ sơn,
Bằng khi nước mất tranh sơn phai màu.
Ai là kẻ anh tài đâu nhỉ?
Ai là người huy phé hơn sanh?
Cho tròn Đạo nước trọn lành,
Đạo đời phải vẹn mây xanh rõ ràng.
Luận thời thế đôi hàng lệ nhỏ,
Đời ôi đời! Nào rõ huyền vi;
Cũng lúc thanh, cũng lúc suy,

Thanh suy hai lẽ gắng ghi tâm phạm.
 Dù có thấy tước hàm nên lánh,
 Quyền quý chỉ rời chạnh lòng son!
 Đa mang công quả lo tròn,
 Là đường đưa khách đầu non phân hồi.
 Dầu có phải thuyền vơi xa bãi,
 Gặp gió giông xô xuể thuyền nhào;
 Đã là mặc áo chiến bào,
 Giữ thuyền lèo lái trước sau vẹn gìn.
 Thời thế tựa sóng ghềnh gấp đầy,
 Thuyền tựa như lừng lẫy Đạo Cao;
 Trước cũng vẹn sau một màu,
 Đệ huynh chung trí lo trau tinh thần.
 Muốn nâng đỡ thượng tầng nghĩa vụ,
 Muốn khuyến đời trí đủ đóm đường;
 Vạch rõ ánh sáng mọi phương,
 Cho đời dòm thấy nú nường Đạo Thầy.
 Bản Đạo giáng điển đây trao lệnh,
 Tam Giáo Tòa từng thánh y phê;
 Ai người đắc lệnh vẹn thề?
 Hành xong chủ nghĩa mọi bề liệu lo.
 Huệ Minh trò quanh co khúc chiết,
 Bạn xa vơi mài miệt chờ trông;
 Đợi trò đạo đức tròn xong,
 Hầu về chung hiệp cõi rồng phi vân.
 Do Thiên lệnh ân cần chấp chưởng,
 Gắng hành xong tùy hưởng tùy cơ;
 Dù cho phải nước ngập bờ,
 Lòng điềm tĩnh lại hững hờ liệu xa.
 Trò đắc lệnh Trời Cha hành kíp,
 Mau tiến lên cho kịp trào lưu;

Đồng hoang trước cảnh xa mù,
 Phụng thừa thỉnh ý toàn chu với Thầy.
 Huệ Linh trò tròn đây tròn đó,
 Lời Lão khuyên trò có vui chẳng?
 Dù cho gặp lúc nào nâng,
 Con đường phụng sự phải cần liệu lo.
 Nay đắc lệnh chuyển đồ sắp tới,
 Khởi hành đi đến mối Cơ Quan;
 Xích Long Minh Đức Hiệp đoàn,
 Cùng chung Thiên lệnh trên đàng viễn vọng.
 Tuyết Minh chí thông dong với lệnh,
 Cùng Bạch Liên từng thánh lời Trên;
 Ngọc Tiên trò trở bước đàng,
 Phụng thừa Thánh chỉ ngàn phang liệu lường.
 Đời dù phải tuyết sương dầm lệt,
 Nét hùng thư nào xuể tâm can;
 Hai trò đắc lệnh lên đàng,
 Ngọc Tiên phân bốn lập đàn y nghe.
 Ngọc Tuyết trò e dè phận sự,
 Bát Tú nền trung ngữ hiệp vầy;
 Ngày sau sẽ đắc lệnh thầy,
 Trên đường thiên lý vui vầy sớm trưa.
 Chơn Tâm đờng đờng đưa bốn phận,
 Gắng viết xong những phẩm lệnh trên;
 Khi rời đắc lệnh từng bên,
 Hiệp cùng đồng tử lên trên đoạn đường.
 Đoạn đường ấy ngàn phương lao trí,
 Nhưng dù cho phụng phí tinh thần;
 Hiền xem thế sự nào nâng,
 Cơ đồ Nam Việt suy dân phải chẳng?
 Lời Bản Đạo phân trần Thánh lệnh,

*Khá liệu lường từng thính gấp nghe;
Đường vì nhiều nỗi sứt sè,
Sóng to nơi bể, lòng dè dặt đi.*

Với những Thánh lệnh ấy, những phạm sự đặc lệnh khá y hành. Muốn giải rành rẽ, Bàn Đạo dụng lối văn xuôi hầu phân công phạm sự:

1. Nhứt lệnh: Huệ Minh trực chỉ Đồng Hoang Trước Cảnh và đồng thời trò hầy biên thơ cho các bạn nơi Tây Thiên, Chiếu Minh, Châu Minh, Nam Thành, hiểu nghe vì các bạn đang đợi tin trò.

2. Nhị lệnh: Huệ Linh đặc lệnh trực chỉ Xích Long, Minh Đức đến đây họp đồng cùng các bạn theo Thiên lệnh.

3. Tam lệnh: Tuyết Minh, Bạch Liên trực chỉ Ngọc Tiên Đàn thủ đàn và đài lệnh trên.

4. Tứ lệnh: Chơn Tâm gấp rút hành tròn những phạm sự đang lỡ dở. Khi xong sẽ họp cùng Chơn Minh, Minh Trí khởi hành trên đường Thiên lệnh nghe.

Các trò không nên phiền phức trong sự từng lệnh kẻ đây người đó. Mặc dù xa nhưng có nhiều cơ hội họp thường lệ để trao đổi và hiểu biết sự hành. Nhắc lại lần chót. Giữa lúc Hiệp Thiên Đài vắng mặt trong thời gian vô định, toàn chư phạm sự nam nữ Thanh Xuân hầy xem kỹ những lời Bàn Đạo dạy vừa qua để yên trí trên đường đạo đức và thỉnh thoảng khi cần Ở Trên sẽ cho đồng tử tạm ghé nơi đây thời hạn ngắn để dạy việc và cũng tiếp tục sự di động đó đây đem lại những kết quả vẻ vang mặc dù buồn cảnh chia ly vậy.

Hiền muội Ngọc Định Hương, do theo lời Đức Diêu Trì Kim Mẫu đã xin phép hồi hương phải chăng?

- Định bạch:...

Bàn Đạo không cho phép hồi hương. Cười... Nhưng Bàn Đạo cho phép ủng hộ Hiệp Thiên Đài nữ phái đến Ngọc Tiên Đàn trong chuyến tàu tới đây. Cười...

Chư phạm sự Hiệp Thiên Đài yên tâm khởi hành. Trước bước hành trình ấy Đức Diệu Tiên Diệc Tâm Phong có bốn phạm ủng hộ, đó là trách nhiệm trên.

- Ngà bạch:...

Hiền Chánh Hội Trưởng sẽ được phép sau khi khởi hành cùng Hiệp Thiên Đài.

Những lời vừa qua làm cho xác thịt mỗi một chư phạm sự cố gắng tầm hiểu những lý lẽ bên trong hứa hẹn ngày trung phùng, Bàn Đạo sẵn sàng cấp tốc đến địa phương này khi có lệnh.

THI:

*Cảm tình chan chứa cảnh người xưa,
Kẻ chốn Vô Vi người hạ thừa;
Cách biệt ngày nay ngày sau gặp,
Mặc dù phải cảnh sớm chiều thua.*

Thăng.

HUỲNH LIÊN PHỦ TỰ,

Ngọ thời, ngày 15 tháng 9, Kỷ Sửu, 1949.

THI:

KHƯỜNG thừa sắc chỉ Đấng Cao Hoàng,
THÁI thâm ban truyền xuống thế gian;
CÔNG đức sớm chiều ai biết tạo,
GIÁNG đàn phân can nổi Cơ Quan.

Khương Thái Công, Lão chào chư hiền nam nữ và ban ân phạt sự Hiệp Thiên Đài. Giờ nay Lão vâng linh Đức Ngọc Đế lâm đàn để dạy bày nổi thiết hơn cho chư hiền nam nữ rõ tường để khỏi lâm vào nơi tứ khổ. Vậy chư hiền nam nữ an tọa thành tâm để tiếp rước lời Lão sắc ban:

Ngày giờ mà chư hiền nam nữ được kê bên lần điển Vô Vi chỉ bảo thì Lão không một khắc nào lo sợ cho chư hiền phải chịu bao nỗi dẫn đo, nhưng rồi đây Cơ Quan sẽ không còn lưu trú nơi địa phương này. Vì lẽ ấy nên Lão mới lâm đàn cho chư hiền được rõ để giữ gìn nền tảng của Bát Quái được vững vàng trên đoạn thời gian vắng tiếng Thần Tiên dạy bảo.

Chư hiền nam nữ có biết rằng tại sao Cơ Quan Bát Quái Đồ Thiên từ thuở đến nay phải chịu thiệt thòi trước làn sóng bạo tàn của tuồng đời quyết lấn áp ta chăng? Vì lý chánh không bao giờ phục tùng dưới tà quyền toan xâm chiếm thì lý ấy phải chịu bao lần nghiêng ngửa, nhưng dù phải đến đâu mà lý tà vẫn đi thẳng con đường không bao giờ xiêu đi, vì lẽ không xiêu đổ ấy mà ngày giờ nay còn phải chịu bao nỗi áp bức của đảng phái, đồng đạo, đồng chủ nghĩa

Cao Đài Ngọc Đế, nên trước mắt của chư hiền lại chuốc lấy sự êm dịu ngon ngọt, vì sự êm đềm ấy mà chư hiền lại quên rằng lý tà sẽ bị người dành dặt.

Rất buồn cười thay, nhưng chư hiền nam nữ ôi!

Vì bốn tiếng Bát Quái Đồ Thiên đã vang dội khắp tam miền thì ngày giờ nay thử hỏi bốn tiếng ấy có thể tiêu đi trước ngày thành Đạo được chăng? Nếu Bát Quái Đồ Thiên của Thầy hẳn chịu tiêu tàn trước ngày thành Đạo thì Thầy phải cảnh hồ nhục với các Đấng Thánh Tiên và hơn hết là phải chịu đau lòng nhìn đoàn con đang hy sinh vì lẽ phải. Chư hiền từ nay nên nhớ rằng ta bao giờ cũng là tay hưởng đạo từ trong thâm tâm ý trong Bát Quái nảy nở từ bấy đến giờ thì ta cố giữ cho tròn lời nguyện khi nhập môn theo Thầy, theo Đạo nung nấu khối tinh thần cứng rắn hầu gần đây ra đờm đương mỗi Đạo, hoát khai chủ nghĩa chủng loài vì người Đạo nếu thiếu tay nâng đỡ, Lão e rằng phải chậm trễ Cơ Quan. Những lời tâm huyết Lão đây chư hiền nam nữ nên tầm suy để hiểu lấy phận mình, để theo dõi nền Đạo chớ đừng cung kính trước giờ đánh lễ, sau rồi lại coi như trò chơi thì tội ấy trả vay nhân tiền trước mắt. Đến ngày lâm vào nơi khổ cảnh chớ than rằng Thần Tiên không bảo trợ. Vì Thần Tiên bảo trợ những ai sẵn có một chí hướng Đại Đồng quên ta để giúp ích cho người khi ta làm tròn với bốn phận ta đấy là tròn lời hứa với Thiêng Liêng. Chư hiền nam nữ vẫn biết rằng mối Đạo Cao Đài đã sáng lập ngoại trừ các Đạo các Chi cũng mượn danh Cao Đài là thế "LỢI DỤNG" chủ nghĩa tối cao mà hại lẫn đồng bào. Rất thương tâm cho những người quá tin tưởng, quá mê say mà phải chịu nổi

đau buồn ôi thôi! Biết sao nói cho cùng lẽ. Nhưng chánh lý Cao Đài đâu có thể, vì Cao Đài Đại Đạo lập ra để độ chúng loài thoát ra nơi trầm luân khổ hải. Mối Đạo là thế, còn người lãnh đạo sao không chịu noi dấu nghĩa nhơn, lại đoan tâm dùng quyền ép người lương thiện? Rồi đây Thiên Tào sẽ phân đoán phân minh trước Tam Giáo Công Đồng. Nếu kẻ nào vì quyền tước cao sang hiếp người lương thiện, đến ngày giờ ấy phải chịu quả nhồi khó mong khẩn cầu được giảm.

Giờ nay Lão giảng đàn khuyên chư hiền nam nữ luôn luôn nhiệm vụ tối cao mà Ôn Trên hằng nhắc nhở để hoát khai Cơ Đạo cho rạng rỡ bước hậu kỳ khỏi lu lờ theo thời gian trôi chảy.

THI:

*Ngàn tứ muôn chung thấy não nề,
Thương đời thêm chán lại càng chê;
Đường ngay đạo đức ta nên nhớ,
Lắm lúc dạy khuyên với tiếng thề.*

oOo

*Tiếng thề Đại Đạo đã từ lâu,
Dẫn khách qua cơn nạn dãi dầu;
Yên phận khoẻ nhàn trên cõi tục,
Cố tâm bền chí giúp tròn câu.*

oOo

*Tròn câu đã thệ trước Thiên Bàn,
Cố nhớ nơi lòng liệu tính toan;
Dun rủi thân phạm bao thế lộ,
Thử sanh chi sá chốn sơn lâm.*

THI BÀI:

*Cảnh đạo đời nước non lao khổ,
Chư hiền ôi! Lụy đổ tuôn tràn;
Vì đời cứ mãi bạo tàn,
Không tuân lời dạy trên đàng Đạo Cha.
Thấy cuộc thế đậm đà giọt lệ,
Thấy nhơn tình đâu dễ người lòng;
Cùng là giữ Đạo Quốc Công,
Cùng chung chủ nghĩa giống dòng Nam đây.
Cùng chung hưởng trên đàng thế tục,
Sao lại toan khuấy đục cơ đồ?
Muru vì tâm ác xâm vô,
Quyết đem Cơ Đạo để hồ dẹp tiêu!
Thử hỏi lại Trời Nghiêu vạn vật,
Có bao người thất lật Cơ Quan?
Sao nay trên mối Đạo vàng,
Viết Nam Hồng Lạc lại toan lẩn dè!
Ôi! Nghĩ đến không dè thế được,
Càng nghiệm suy mưu tước tà quyền,
Muốn xô đẩy Đạo chinh nghiêng,
Để đâu phá được chánh quyền Trời ban.
Chớ tưởng rằng vinh vang bốn cõi,
Chớ tưởng rằng theo dõi lý cao;
Trời không dung thứ kẻ nào,
Tâm phạm muốn hại Đạo Cao của Thầy.
Thạnh, cố nhớ từ nay gánh Đạo,
Bao quyền kia chỉ giáo dẫn đường;
Nhờ nơi hiền đệ phò trương,
Rõ ràng mối Đạo thanh bường an bang.
Chớ tưởng rằng trên đường phận sự,*

Mãn thời kỳ bao thuở đến nay;
 Mới Đạo đầu có ép nài,
 Biết đường chánh lý ta rày điếm tô.
 Ngà, hiền đệ Hôn Hồ tách dậm,
 Về quê hương thử gắm buồn chăng?
 Bấy khi theo dõi Đạo hằng,
 Giờ nay vì linh kim bằng phải tuân.
 Nhưng cố giữ theo chùng nghĩa cũ,
 Để dẫn người cốt trụ Thiên Ban;
 Trờ lên giúp Đạo được toàn,
 Công hiền đáng với Đạo vàng Thầy khai.
 Điền, phận sự từ nay nặng gánh,
 Cố nhớ lòng bên cạnh lân bang;
 Tà quyền muốn phá ly tan,
 Đi theo đường chánh nào màng nơi tâm.
 Cố hiểu rõ huyền thâm phước báu,
 Bát Quái Đồ tần tảo lắm cơn;
 Hiền gắng chí chớ có sờn,
 Công đầy đức trọn, được hườn vị cao.
 Tố, khá nhớ chiều trua lo lắng,
 Cũng là người bằng dạng Đồ Thiên;
 Ngày nay khá giúp được yên,
 Cơ Đồ Bát Quái truân chuyên lắm hồi.
 Nơi lòng thành lo rồi mới đứng,
 Để dẫn người cung phụng lý cao;
 Nghiêng vai chia gánh Đạo Cao,
 Cùng anh em đệ một màu liệu lo.
 Tuổi, lòng đệ quanh co chi nữa,
 Cố tâm thành hằng bữa giúp nhau;
 Đại Đạo muốn được danh cao,
 Rõ ràng phận sự một màu chánh chơn.

Đệ cố ráng nghe đồn Thánh Phật,
 Núp ẩn nhàn lập chất kỳ này;
 Để đi khỏi bến trần ai,
 Trần ai tứ khổ miệt mài mà chi?
 Trung, thành thật tâm trì theo Đạo,
 Thì hiền nên bỏ báo công dầy;
 Tâm sư lý lẽ Cao Đài,
 Sám truyền tụng đọc hàng ngày nơi tâm.
 Để đoạt lý cao thâm của Đạo,
 Để hiểu rành lời bảo Thánh Tiên;
 Sửa trau vẹn vẽ tâm hiền,
 Rõ ràng đáng phận trò Tiên con Thầy.
 Lượng, dầu phải thân này lao nhọc,
 Sự tu hành chí dốc mới nên;
 Dù cho gia đình buồn tênh,
 Cố tâm giữ trọn lời Trên ban truyền.
 Để giữ lấy căn duyên Đạo ngời,
 Để tu hành tiến tới thành mau;
 Khá lo hằng bữa giới trau,
 Khỏi lo danh nghĩa nương vào đường ngay.
 Chà, hiền cố miệt mài lý chánh,
 Bớt những hồi nơi tánh thốt ra;
 Cố nên nhớ lấy lời ta,
 Truyền ban cho đệ âu ca vui vầy.
 Vì Đại Đạo Cao Đài diệu lý,
 Ta cố tâm cho kỹ lời Trên;
 Khỏi phải thất lật đôi bên,
 Yên toàn sau trước mới nên danh người.
 Nam phái đã đủ rồi sau trước,
 Đến nữ lưu lần lượt điếm vào;
 Tròn xong từ trước đến sau,

Vui lòng nam nữ tiếp nhau một đường.
 Trang, hiền muội trên trường giáo lý,
 Phận liễu bồ tự nghĩ tự suy;
 Biết Đạo giữa hồi quang huy,
 Thành tâm trọn vẹn chung đi đến cùng.
 Được chỉ bảo trùng phùng em chị,
 Cố hết lòng kiên chí nữ bang;
 Giúp cho em chị rõ ràng,
 Công hiền muội được sổ vàng Ngọc Kinh.
 Chỉ, hiền ôi! Bao tình tha thiết,
 Cùng chị em mài miệt nơi đây;
 Đến nay vì lệnh cao đây,
 Hiền đành phân bổn hết ngày nào lai (Qui Vị).
 Bao cảm tình ai hoài chẳng tá!
 Nỗi niềm kia hiền khá chẳng đau!
 Đau tim khô héo gan xào,
 Nhớ người đồng đạo thương nhau cảm hoài.
 Ngươi, nhớ lấy từ rày lo liệu,
 Cùng chị em nương náu sớm chiều;
 Dầu cho cảnh đời hắt hiu,
 Rẽ người đồng đạo tâm chiều quận đau.
 Song luật định biết sao nói được,
 Hiền cố tâm mực thước liệu xong;
 Giúp Cơ Đạo đáng kỳ công,
 Đáng trang nữ liệt quần hồng kỳ nay.
 Để khỏi nỗi chông gai buồn tẻ,
 Để khỏi hồi sang xẻ tâm tu;
 Thẳng đi đến cửa Thiên Thu,
 Về nơi cữ vị võng dù sớm hôm.
 Huân, chí thành bao cơn gió bụi,
 Cố tiến lên dong ruổi bước đàng;

Dặm trường mới rõ lòng vàng,
 Mới tường liệt nữ trên đàng Đạo Cao.
 Cố giữ vẹn trước sau như nhứt,
 Cùng chị em nỗ lực tranh giành;
 Hiểu chữ Đạo, cố lo hành,
 Hành xong sẽ được Cao Xanh chứng lòng.
 Trọng, tâm thành bao công sớm tối,
 Chẳng buồn lòng hã hối kỳ nay;
 Cố đi khỏi bề trần ai,
 Về nơi Cực Lạc tháng ngày yên vui.
 Dầu phải nỗi ngậm ngùi đi nữa,
 Hiền muội nên lân lựa tiến hành,
 Về nơi bước Đạo Trời dành,
 Chung tâm hiệp lực lo hành quả công.

THI:

Quả công nữ phái nhớ nơi lòng,
 Sớm tối trau dồi hạnh quả công;
 Để giúp độ người qua cõi tục,
 Thoát nơi trần thế đến non bông.

Chư hiền nam nữ từ nay cố hết tâm theo dõi bước
 Đạo Thầy để được giữ tròn căn nguyên Đại Đạo và từ
 nay nên nhớ lấy bổn phận của mình chớ hành điều
 chi quá lời dạy của Thiêng Liêng nghe.

THI:

Bát Tú Thanh Xuân vẫn kính thành,
 Dầu cho lao nhọc tuổi mà xanh;

*Cũng theo đáng chánh hầu trau sửa,
Đáng phận nữ lưu đạo đức dành.*

oOo

*Chúc cho toàn vị được vui lòng,
Trên bước trường đời khoẻ sức trong;
Cửa Đạo từ bi toan thức tỉnh,
Trau tĩa nhiệm vụ giống Tiên Rồng.*

Vậy các hiền muội Bát Tú chớ nên buồn lòng vì thần đồng quá mỗi một. Từ nay các hiền siêng năng bổn phận hầu theo dõi bước Đạo để dìu dẫn bao chị em còn chìm đắm nơi bãi trầm luân nào biết đường tà nẻo chánh.

THI:

*Thần đồng đã mệt điển gần tàn,
Chúc cả chư hiền được vững an;
Trên bước Đạo Trời khi vắng tiếng,
Cố tâm sửa vững mối Thiên đàng.*

Lão ban ơn toàn cả lưỡng ban nam nữ. Lão hồi thượng giới. Thăng.

HUỲNH LIÊN PHÚ TỰ,

Tý thời, ngày 10 rạng 11 tháng 4, Kỷ Sửu, 1949.

Pháp Đàn: Phó Chương Quán Hiệp Thiên Đài,
Phò Loan: Minh Trí, Độc Giả: Huệ Minh, Điển Ký:
Chơn Tâm.

THI:

*ĐÔNG phong chuộng lý ở Cao Đài,
PHƯƠNG pháp truyền ban chẳng một ai;
CHƯỜNG đức bồi công ngày cuối tận,
QUẢN chi nơi chốn bụi trần gai.*

Đông Phương Chương Quản, Bàn Đạo mừng tất cả đàn trung. Bàn Đạo giờ nay giáng vì linh sắp đặt Trung Tiên đã yên ổn, phận sự lai đạo nơi đây, Bàn Đạo chi tiết vui lòng. Hôm nay Bàn Đạo cũng rất đáng khen cho hiền đệ Huệ Minh đã trì chí trên muôn ngàn khó nhọc, nào nguy hiểm nhưng chẳng thối chí trước những sự trở ngại, ấy mới gọi là một tay lãnh tụ xứng đáng để gìn giữ Cơ Quan Hiệp Thiên Đài trong thời kỳ nay. Đã là phận sự thì không bao giờ thối bước, không bao giờ sợ những nỗi trở lực góm ghê quyết hại ta trước những điều chơn lý vì ta là đứng nam nhi thì bao giờ ta cũng coi những điều ấy là sự thường của thế vậy. Nhưng đến giờ nay mà hiền đệ được hành tròn với Thiên lệnh, Bàn Đạo rất đáng khen. Vậy kể từ nay hiền đệ nên lấy gương anh tuấn noi theo những điều kiện của phụ mẫu ta mà tiến bước thẳng xông đến ngày thành Đạo giúp vùa chánh giáo cho được kết quả vẻ vang. Hôm nay Bàn Đạo giáng trước để mừng hiền đệ hành xong phận sự đầy thôi.

THI:

Chẳng quản nhọc lao để giúp Thầy,

Trên đường phận sự đó và đây;
 Công trình vĩ đại muôn ngàn thuở,
 Ghi tạc bằng son ở tận Đài.

oOo

Đài son ghi tạc nổi công hiền,
 Nguy khổ bao hồi cũng được yên;
 Cố gắng tiến lên tròn nhiệm vụ,
 Ngày thành sẽ hưởng toại ân nguyên.

oOo

Ân nguyên với phước của Trời ban,
 Dẫn dắt đoàn em thẳng bước đàng;
 Khởi phải trở gay điều trắc ẩn,
 Trên đàng khổ nhọc khá siêng cần.

THI BÀI:

Muôn dặm bước quan san diêu vợi,
 Hiệp Thiên Đài phấn khởi nơi tâm;
 Giữ gìn lý trí sưu tầm,
 Giúp vùa Học Vụ lần lần tiến mau.
 Khá khen đệ giới trau tâm tánh,
 Hăng hái lòng để gánh Cơ Quan;
 Chẳng nài khó nhọc trên đàng,
 Quyết ra bảo thủ vững vàng trước sau.
 Bần cũng rất quặn đau nơi dạ,
 Bước hành trình nhiều ngã hiểm nguy;
 Nhưng ta cứ bước cứ đi,
 Nơi lòng dạn lẩy gắng ghi được thành.
 Khá khen đệ giữ danh nguyên bản,
 Hiệp Thiên Đài là vốn Cơ Quan;
 Hoát khai dẫn dắt bước đàng,

Sanh linh chung hưởng vững vàng nhờ ai?
 Đó là phận trai tài buổi chót,
 Giúp vùa xong chớ lợt mảy hào;
 Dầu cho cảnh đời gặt gao,
 Ta nên vui vẻ chớ nao nơi lòng.
 Anh tuấn đã tròn xong nhiệm vụ,
 Lại hồi nơi qui cũ hiệp vầy;
 Bàn mừng chi xiết đó đây,
 Trên đường nhiệm vụ khá gây thêm ra.
 Để giúp đời âu ca lạc nghiệp,
 Để giúp đời liên tiếp đó đây;
 Khởi hồi trẻ nãi bầy chày,
 Cơ Quan Hiệp Vụ quyết gây cho xong.
 Đường diêu viễn nơi lòng chớ ngã,
 Bươn bả lên hối hả chung đàng;
 Đỡ nưng những điều khó toan,
 Nơi lòng chóng quyết chớ màng chớ lo.
 Trên muôn sự dẫn đò nơi dạ,
 Tâm gìn tròn chớ ngã chớ than;
 Đạo Trời muôn nỗi quan san,
 Ngàn năm ừng thí một phang bầy giờ.
 Cơ cuộc đã đợi chờ nơi dạ,
 Ráng vẽ vời đuốc tuệ quang minh;
 Lấy trí sáng cố giữ gìn,
 Hiệp Thiên Học Vụ đình ninh nơi hiền.

THI:

Tay hiền cầm nắm mối Cơ Quan,
 Dẫn dắt dìu nhau đến bước đàng;
 Khởi phải lợt phai cơ Đạo vầy,

Tròn xong phận sự khỏi sầu than.

oOo

*Chúc hiền Đạo trở bước hồi lai,
Muôn chuyện đều an chẳng có sai;
Thắng lối giúp Thầy may có gặp,
Cơ Quan cao kẻ đáng anh tài.*

Bàn Đạo có bao nhiêu lời và Bàn Đạo nhận thấy trước bước hành trình của hiền đệ, thân chẳng quản điều nguy hiểm để đem lại cho nền Đạo được vẻ vang sau trước.

Với công trình vĩ đại ấy mà hiền hôm nay đã lập xong chứng rõ nơi Tam Giáo Tòa thì ngày hôm nay cũng nên cố gắng giúp vùa mọi phương diện Hiệp Thiên cho được hoàn toàn là tay lãnh tụ của Thiêng Liêng giao phó.

Ấy mới gọi là xong với nhiệm vụ tối cao mà ngày đêm Ở Trên hằng mong ước. Mong hiền đệ vui lòng tiến lên nghe. Nghỉ 15 phút tái cầu Chơn Minh chấp bút, Huệ Minh đọc giả.

Bàn Đạo ban ơn lành chư phận sự đàn trung. Bàn Đạo kiếu. Thăng.

(TÁI CẦU)

THI:

*LÝ Đạo truyền ban cứu chủng loài,
ĐẠI thừa âm đức cố tâm noi;
TIÊN phạm tà chánh nào phân biệt,
TRƯỜNG già khá tua hợp tác tài.*

Lý Đại Tiên Trưởng, Lão chào chư thiện nam tín nữ và ban ơn phận sự Hiệp Thiên Đài.

THI:

*Cho phép tọa thiền lắng lặng nghe,
Đời xem ong bướm khá đặt dè;
Quốc hồn Đại Đạo chờ anh tuấn,
Hợp sức Đại Đồng để kết phe.
Cất cánh tung mây hồn đất nước,
Hoài tâm bảo thủ lắng tai nghe;
Hồn nương tử hạc còn đâu tá,
Xuất khẩu thành văn khá đặt dè.*

Chư phận sự nam nữ lắng lặng nghe lời Lão giáo dạy sau đây. Đứng trước tình thế nguy vong của đời mặt kiếp, may mắn thay cho chư phận sự lại gặp Cơ Quan Đại Đạo dìu dẫn từ xưa tới nay.

Trong khoảng đường đăng đẳng ấy chư phận sự nam nữ đã đôi phen hưởng ứng bao lần thất bại đốn đau, đã hưởng ứng bao lần thành công, nhưng sự thành công ấy cũng vì thời gian làm cho sụp đổ, có phải chăng vì người quá mơ vọng hưởng ứng những mộng ảo phù vân miệt mài theo tiếng gọi lương tâm sa chơn vào vòng thắc mắc, giữa lúc chư phận sự đang bối rối tâm thần đạo đức trước thời cuộc ngửa nghiêng. Tam Giáo Tòa phê chuẩn thành lập Hiệp Thiên Học Vụ nơi địa phương này. Đó là một giọt nước nhàn dương mát mẻ nơi lòng những kẻ đang khô khan nắng hạn.

THI:

*Bao người đứng trước ánh hồng Thiên,
Cát tiếng kêu vang Trời đã chiều;
Giọt nước Ma Ha rày thức tỉnh,
Dem hồn nhơn loại đến tiêu diêu.*

oOo

*Tiêu diêu hồn thể cảnh đài son,
Nhớ kỹ bao năm bút đã mòn;
Dạy bảo ngày qua năm tháng lụn,
Lòng người phai nhạt tựa nét son.*

oOo

*Nét son huyền bút tỏa từ lâu,
Hiệp sức chung tay đo những đầu;
Hầu có đỡ nâng nên tảng Đạo,
Trong vòng chạy lạt chốn sông nâu.*

oOo

*Sông nâu ngày tháng tạm tương đưa,
Gìn được tâm kia giữ thượng thừa;
Ngày Hội Long Hoa ta ứng thí,
Chớ đừng mỗi một giữa Trời trưa.*

oOo

*Trời trưa nắng gắt lắm hiền ôi!
Đạo đức noi theo thoát khổ rồi;
Phong hóa suy vi nền Văn Hiến,
Lạc loài bao thuở chúa cùng tôi.*

Thế thì từ nay chư phạm sự đã phăng mối giềng,
đã níu được mối thì cần phải ra tay ngày đêm lo liệu
đoàn kết từ tinh thần đến vật chất để nâng đỡ Cơ
Quan Đạo đến ngày thành tựu hầu khỏi phụ lòng

Thầy cùng các Đấng Thiêng Liêng đã dày công lao
tâm tiêu tứ và cũng đã vệt bức màn mờ tối đã che phủ
chư phạm sự từ lâu.

Đàn cơ hôm nay Lão vâng lệnh Tam Giáo Tòa
truyền ban những huấn lệnh sau đây, chư phạm sự
Ban Hành Sự Hiệp Thiên Học Vụ khá hành y không
nên sai siêng một mảy may gì.

1. Lệnh thứ nhất: Tý thời thập nhị lập đàn cơ Ban
hành Sự Hiệp Thiên Học Vụ hầu lệnh.

2. Lệnh thứ hai: Tý thời thập tam nhựt lập đàn cơ
nữ phái hầu lệnh.

3. Lệnh thứ ba: Tý thời thập tứ nhựt lập đàn cơ
Thanh Xuân hầu lệnh.

4. Lệnh thứ tư: Chơn Tâm thừa nhận Chơn
Thanh, Huệ Từ để huấn luyện kỹ luật Hiệp Thiên
Học Vụ. Những đàn cơ kể trên địa điểm như sau đây:
Tại gia Phó Chương Quán Hiệp Thiên Đài. Đồng tử
luân phiên phò cơ, Huệ Minh độc giả. Điền hiền đệ
hiểu chăng?

- Điền bạch: Hiểu.

- Phó Chương Quán xin Đức Đại Tiên cho biết
đồng tử không có phạm sự trong đàn nên có mặt
chăng?

Hiền đệ xét kỹ đoạn qua, Lão trả lời trước khi đệ
bạch. Ngoài phạm sự được phép tịnh dưỡng để học
hỏi, đúng theo lệnh Lão vừa dạy qua nghe hiền, an
tọa.

TRƯỜNG THIÊN

Bầu vũ trụ Càn Khôn tế ngất,

Đám mây mù che lấp cung trăng;
 Sương sa lát đất não nằng
 Hồn người nương tử muôn phần khổ đau.
 Khổ vì đời nhiều mưu đen bạc,
 Buồn cho đời tan nát suy đồi;
 Vết thương trường hận khó nguôi,
 Nơi lòng tuấn kiệt ngủi ngủi sâu than.
 Ai là kẻ an bang tế quốc?
 Ai là người bền chặt lòng son?
 Để tay nâng đỡ ngọn đèn,
 Cải đời thế đã đầu son kẻ phàm.
 Dầu gặp cảnh muôn ngàn lao lý,
 Lòng dạ lòng chung thủy đừng quên;
 Sá chi cao ngông cao nèn,
 Lớn dù võng lộng mà quên dân hèn.
 Lòng hy sinh đòi phen giúp Đạo,
 Rải cùng nơi khuyến bảo đệ huynh;
 Nắm tay đoàn kết thanh tình,
 Đưa hồn Quốc Đạo tử sanh như nguyện.
 Người hiền thể tiền duyên định sẵn,
 Thì thử xem đôi cặp mơn chảnh?
 Thời gian đâu được trang bằng,
 Mà mong tự toại nèn nhân sách đèn.
 Chư hiền xem Trời đen mưa đổ,
 Nung nấu lên chấp chuông thời cơ;
 Chớ lâm rắng núi vẫn vơ,
 E khi đất sập núi ngơ ngẩn lòng.
 Giọt nước suốt long đong biết mấy,
 Nước vẫn còn trôi chảy nguồn sông;
 Quân tử tựa thể thủy Đông.
 Khi lên cao lớn khi rờn cạn khô..

Dầu cơ Đạo Hôn Hồ đi nữa,
 Phận chư hiền mọi bữa liệu lo;
 Mới nên đáng phận danh trò,
 Ngày Long Hoa Hội so đo với người.
 Chư hiền biết cơ Trời định sẵn,
 Luật Công Tào dùng thẳng đòi phen;
 Mà sao mãi mê đua chen?
 Mà sao quên cả lòng ghen là tà?
 Ta phải đẹp, ái tha vị kỷ,
 Ta phải quên, đố kỵ là hèn;
 Nữ lưu nghe rõ giọng kèn,
 Giáo Tông nhún phím đòi phen kêu gào.
 Nam nhơn đạo, anh tài tuấn kiệt,
 Đỡ Đạo Thầy hiểu biết thời cơ;
 Chư hiền phải nhớ hằng giờ,
 Từ Bi, Bác Ái là bờ cứu dân.
 Trên mọi sự ân cần sáng suốt,
 Chánh với tà trau chuốt, in nhau;
 Người hữu đức, gặp anh hào,
 Còn ai vô phước phải đau đớn lòng.
 Chư hiền ôi! Tình đồng tuyết giá,
 Thử hỏi coi đời giả còn chảnh?
 Muốn cho an phận phàm nhơn,
 Thời lo Đại Đạo vững phần tiến lên.
 Lời vàng Lão thốt kêu lên,
 Ai người thông suốt hiểu bên trong lời.

THI:

Lời này Lão thốt tận lòng trung,
 Nam nữ hiểu thông đoạt sức hùng;

*Đường có dài xa thăm thăm mấy,
Tinh thần đạo đức vẹn tròn xong.*

Trước khi gác bút, Lão có đôi lời trao lại ban Nữ Phái. Đàn cơ sắp tới Đức Diêu Trì Kim Mẫu sẽ đem tất cả lý tưởng cá nhân để phô bày hầu để chọn sự chọn lý mà hoát khai cụ thể.

Vậy chư hiền muội khá hiểu tận.

Lão có đôi lời khen chư vị nữ Thanh Xuân đã tấn hiểu trên nấc thang cao cấp. Ước mong sao thời giờ kéo dài tinh thần đạo đức, cố gắng trau chuốt tài liệu để chập chùng cho bằng chuỗi thời gian. Cười... Luôn tiện Lão nhân danh Giáo Tông Tam Kỳ Phổ Độ dọn bài của Đức Lý Thông Minh Tiên. Chư phận sự nhớ kỹ người hành Đạo nếu không thuộc bài ấy tất nhiên chí hướng không có trụ cốt.

Huệ Minh, hiền đệ trả bài.

- Huệ Minh bạch: Không thuộc.

*Thập nhị hương này Lão tặng cho,
Cơ Quan Đạo Đức phải lần dò;
Là tay lãnh tụ thì nên nhớ,
Thập nhị hương này phải liệu lo.*

Chon Tâm, trả bài... Hiền đệ nên học thuộc lâu bài nghe. Huệ Linh, trả bài.

- Huệ Linh bạch: Không thuộc.

*Cũng đồng tội ấy tựa vùa qua,
Thập nhị hương xem chẳng phải xa;
Cố học thuộc lâu là căn bản,*

Mười hai hương ấy gói gàn ta.

Huệ Từ, trả bài.

- Huệ Từ bạch: Không thuộc.

*Bốn hơn ba tính thử nào xem,
Chó có ngại nghi dạ chó hèm;
Y lệnh phạt đồng cùng huynh đệ,
Kỳ sau không thuộc sẽ tăng thêm.*

Minh Trí trả bài. Y lệnh cấp tốc.

*Ba hơn với bốn số mấy đây?
Minh Trí Lão xem chẳng thuộc vầy;
Y phạt đồng chung cùng huynh đệ,
Bàn ra mới biết lẽ nào hay.*

Diệu Vân y hành trả bài.

*Nhắc gì cũng phải thập nhị hương,
An tọa tịnh tâm giữ cột rường;
Nếu thuộc sao đàng sau vẫn nhắc?
Tội đồng y lệnh phải quì hương.*

Bạch Liên trả bài.

*Mười hương Lão bớt được hai hương,
Trẻ ấu ráng lo được tỏ tường;
Cơ Đạo ngày nay huyền bí lắm,
Học bài mới hiểu lẽ khuếch trương.*

Vì đồng tử hiện nay đang thủ bút nhận thấy bài cũng vẫn chưa thuộc.

Vậy Lão cũng bào cho một bài thi sau đây:

*Tưởng rằng thủ bút khỏi quì hương,
Nếu chẳng thuộc thông lý tận tường;
Lão bố điển quang thì hiểu rõ,
Mau lo liệu gói thập nhì hương.*

Chư phận sự toàn cả đàn trung nam nữ nghe dạy. Trong một thời gian ngắn chư phận sự nên học lâu bài của Đức Lý Thông Minh Tiên. Đó là một hườn thuốc linh đơn độ rồi tinh thần đạo đức.

Diệu Vân, đến phía tay mặt nơi Huệ Từ trả bài. Lão chào hiền muội, hiền muội cứ trả bài. Lão khen hiền muội đã dày công học hỏi, nhưng lệnh phạt đã ra thập nhị hương hiền muội nghe sau đây để thừa hành.

*Những ai vừa nhắc phía sau lưng,
Phải chịu lãnh đây chớ vội mừng;
Thập nhị hương này đã tuyên bố,
Thì bao giờ dứt chí trùng hưng.*

Chư vị nữ phái nhớ kỹ, nhưn danh Giáo Tông Tam Kỳ Phổ Độ, chư vị Thanh Xuân chớ để đuôi. Trước khi điểm tên Lão muốn hiểu tinh thần can đảm của chư vị nữ phái nào vừa nhắc.

Diệu Vân tự xưng tên và tự phạt này.
- Tuyết Minh bạch: Vừa nhắc.

*Mười hai hương Lão phạt vừa qua,
Nay thường Tuyết Minh chí quyết xa;
Hằng như tục đời thường hay nói:
Làm ơn ắt phải gặp kẻ tà.*

Ban điển lãnh toàn phận sự nam nữ, bao nhiêu lời Lão dạy khá hành y.

THI:

*Giáo dạy nữ nam nghiệm xét suy,
Lời Tiên phán rõ tối diệu kỳ;
Ban hồng ân bố toàn chư đệ,
Người ở nơi trần kẻ thượng ghi.*

Thăng.

HUỲNH LIÊN PHỦ TỰ,

Tý thời, ngày 15 rạng 15 tháng 4, Kỷ Sửu, 1949.

Chứng Đàn: Ngà, Đồng Tử: Huệ Linh, Độc Giả:
Chơn Thanh, Điển Ký: Ngọc Tuyết.

THI:

*Ngày nay NHỨT luật đã y phê,
Vậy kẻ PHẮM cao khá chỉnh tề,
Mở cửa BÁT môn hầu độ thế,
Thánh Thần TIÊN Phạt độ dân mê.*

Nhứt Phẩm Bát Tiên, Lão chư hiền đệ hữu chí,
chư muội nữ chung tâm.

THI:

*Được phép tọa thiền lắng lắng nghe,
Những lời giảng dạy khá giảng dè;
Hầu ra tài đức yên thiên hạ,
Vậy mới khỏi làm những đàng phe.*

Nay Lão giảng đàn để chỉ rõ một đôi lời cho chư hiền nam nữ hiểu thông "NỀN CHÁNH GIÁO QUY NGUYỄN"! Nay chư hiền ôi! Nay đã đến thời kỳ "QUY CỐ HIỆP NHỨT" mà chư hiền là tay lãnh tụ. Vậy chư hiền phải liệu làm sao cho ra mặt đạo đức hầu thâm phục nhơn tâm của môn đồ chớ chư hiền mãi mãi còn trong vòng thấp thỏi thì làm sao thâm phục người tài ba cho đặng.

Vậy kể từ đây sắp sau mỗi khi lập đàn thì chư hiền phải nghiêm trang và bao giờ cũng phải đàng hoàng cho ra vẻ người đạo hạnh. Vậy chư hiền nam nữ cút cung triều nghinh Thánh Giá.

THI:

*Bao nhiêu lời dạy khá cần toan,
Bước Đạo lo mau kéo trở thoàn;
Từ giã nữ nam đàn Phủ Tự,
Cung Tiên Lão chúc thế bình an.*

(Tiếp Điển)

THI:

*NGỌC HOÀNG mở Đạo độ toàn linh,
THƯỢNG ĐẾ hoát khai mối Đạo Huỳnh.
CHUYỂN ĐẠO cứu con kỳ tận thế,
QUY NGUYỄN các giới mới an bình.*

Thầy linh hồn mỗi trẻ. Thầy cho phép các con tọa thiền lắng lắng nghe lời Thầy giáo dạy.

THI:

*Cuộc thế nhảm xem khó nổi bàn,
Vòng Trời trái đất khó bình an;
Rơi châu đổ lụy bầy con dại,
Giáng bút khuyên răn Khá giữ toàn.*

oOo

*Giữ toàn lời dạy đó nghe con,
Bước Đạo ngày nay gắng chí tròn;
Thì mới mong xem ngày hội hiệp,
Rõ ràng tiếng để với sông non.*

oOo

*Kìa con đang tính lại lại càng suy,
Thấy vậy Thầy đây lắm khổ thì;
Con hồi này con! tua gắng sức,
Chớ đừng than thở chớ buồn chi.*

oOo

*Buồn chi cho phí cả tinh thần,
Trẻ gắng giữ gìn những tiếng phân;
Thì mới mong xem ngày Thống Nhứt,
Hội quy các Đạo với Thiên Thần.*

Ngày hôm nay Thầy lâm đàn để chỉ tường mọi lẽ cho các con noi theo lời huấn dạy mà trở nên một tay lãnh tụ đạo đức của Đạo nhà.

Này các con nam nữ ôi! Mỗi Đạo đã trải qua 24 niên dài dằng dẳng mà Thầy nào trông thấy một đứa con nào hết tâm vì Đạo, hết sức cùng Thầy mà ra gánh gồng Chủ Nghĩa, hầu cứu vớt ba dân trở về con đường chí thiện chí mỹ như xưa đã không được thế mà còn lăm kẻ mượn danh Đạo mà tạo ra đời nên khiến cho Thầy lăm phen rơi lụy, lăm lần khổ hải với bầy con. Nay nhằm thời kỳ loạn ly mà nơi đây Thầy thấy các con chung tâm hiệp sức mà hoát khai Cơ Quan Hiệp Thiên Học Vụ và tinh thần đạo đức hầu đi đến tận chỗ QUY NGUYÊN thì Thầy rất lấy làm vui lòng trong giờ phút cuối cùng mà thấy một đoàn con hết tâm hết dạ để phụng sự cho Cơ Đạo Thầy ngày nay đây. Các con phải cần có tinh thần đoàn kết thiêng liêng thì các nguyện vọng mà hiện giờ các con đang dần bước thì ngày kia các con mới đắc thành.

Thầy tử dụ, hiện giờ trong vũ trụ biết bao nhiêu tay anh hùng oanh liệt, biết bao nhiêu người tài ba trí đức, biết bao nhiêu người đạo đức hơn con mà ngày hôm nay con muốn kêu gọi đi theo tiếng gọi của thiêng liêng hầu thấu phục những anh tài các Chi Phái trên mặt quả địa cầu này, thì cũng như các con ra khơi để thả lưới bắt những con cá thật to, cái lưới ấy là tinh thần đoàn kết Vô Vi đó các con. Nếu các con muốn gom các anh tài về một nơi thì tinh thần đoàn kết phải cho chặt chẽ mới mong thấu phục được người. Ngà, con hiểu được chăng?

THI:

*Bước Đạo ngày nay trẻ rắng tâm,
Thật là diệu pháp lý cao thâm;
Hồn dân phát phối trong hoàn vũ,
Nợ nước tung bay lúc tối tăm.
Võ trụ một bầu ai gánh vác?
Giang sơn gấm vóc ấy lo thâm;
Đất Trời nhơn loại đồng chung lý,
Hiệp sức cùng nhau khá luận đàm.*

oOo

*Luận đàm triết lý có tường chăng?
Rắng giữ tâm không chớ tiếng rắng;
Một thuở lo xong nền chánh giáo,
Đôi khi cũng tránh được tinh chăng.
Với lòng tầm học thời lao khổ,
Quyết chí kiếm ngà phải ngổn ngang;
Ấy vậy mặc dầu là nhọc khổ,
Cũng đừng thối thoát trước sầu than.*

oOo

*Than thờ cùng con đổ lụy châu,
Khuyên con gạt thâm chớ ưu sầu;
Vàng đao sông lệ, tầm thời khổ,
Ngọc ẩn non Côn, kiếm phải râu.
Tiêu tử muôn chung ngàn khóc hận,
Quan hà vạn trạng chón bờ dâu;
Dặn lòng chờ đợi đôi thu nữa,
Mới thầy rằng đây tiếng để đầu.*

oOo

*Để đầu lịch sử tiếng hùng anh,
Vây trẻ gắng tua với thực hành;*

*Tiêu tứ côn lao đầu khó nhọc,
Mới là còn để tiếng nêu danh.*

TRƯỜNG THIÊN

Hắc hiu gió thổi lập lò,
Thầy lâm điển ngọc dạy mà các con.
Gắng sức cùng sông non một thuở,
Hiệp chung hòa gỡ nợ tiền khiên;
Phận nào con nấy cần siêng,
Châu lo nền Đạo Thầy truyền điển linh.
Nền xã hội gấp chìm đó trẻ,
Mối Đạo Trời lẻ tẻ đôi nơi;
Thấy vậy Thầy cũng lụy rơi,
Nên bày chỉ rõ con thời nghe theo.
Nền Quốc Đạo lựa dè lựa thế,
Nẻo lý chơn có thể an toàn;
Sửa sang bờ cõi Nam Bang,
Phục bình chủ nghĩa Đạo tràng Năm Châu.
Thấy cuộc thế đau sàu nhiều nỗi,
Thấy đời tàn lặn lợi đón đau;
Cũng vì nhơn loại chia màu,
Phanh phui huynh đệ lòng sao nở đành.
Tiếng Thầy khuyên con lạnh lẽ trí,
Tiếng Thầy truyền suy nghĩ nghe con;
Kìa là nước, nợ là non,
Tôi bởi rối loạn sao con im lìm?
Thầy chỉ rõ con thêm sáng tỏ,
Mà trẻ đành bỏ ngõ sao đành;
Cũng vì mối Đạo chia phanh,
Nên con xao lãng cái danh Cao Đài.

Cất bút ngọc còn bài tài lập,
Vạy khuyên con thu thập lời ni;
Hầu ra sửa dựng hậu kỳ,
Cho thành một mối huyền vi đó mà.

THI:

*Ngòi bút Thầy phê trẻ gắng gìn,
Bao nhiêu tiêu tứ cửa sân trình;
Trời Nam gấm vóc non sông nhuộm,
Đất Việt sơn hà một góc chính.
Lời Ngọc khuyên con cùng hợp sức,
Tiếng vàng trẻ giữ gắng chung tình;
Hầu ra tài trí an Cơ Đạo,
Vạy mới mau xem thế phục bình.*

oOo

*Phục bình Quốc Đạo cứu toàn linh,
Xáo thịt nôi da nổi lấm lân;
Giác thế là nhờ nơi đạo đức,
Tinh đời gầy dựng mối nền nhân.
Trời Nghiêu tác lộc con thiên hạ,
Đất Thuấn gầy nên thấy đã gần;
Vạy cả nữ nam con gắng sức,
Giúp Thầy phút chót một vài phân.*

Vạy đàn nay sau Thầy sẽ tiếp cho. Ngà con an tọa. Nay Thầy dạy riêng con Chơn Thanh trong giờ phút nghiêm trọng con phải đem hết tâm con ra giúp đỡ mối Đạo Thầy mới phải là một con dân đất Việt.

Nay Thầy nhận thấy gia quyến của con đang hồi rối loạn. Vạy Thầy cho con hồi gia mà lo tròn nhiệm

làm con của tiểu gia đình. Vậy từ nay trong thời kỳ gián đoạn của sự học hành con cần phải nung nấu một tinh thần sáng suốt hơn hầu tránh những nỗi bi ai sẽ đưa tới sau, Thầy cho con hồi gia vì tình phụ tử chia ly Thầy cũng lấy làm đau lòng cho con trong khoảng này không được gặp mặt cùng nhau. Vậy con lo sắm sửa hành lý, tiện việc là con về Ngọc Tiên Đàn rồi Thầy sẽ chuyển thêm.

THI BÀI:

*Trường thế Đạo từ nay vắng dạng,
Bóng Chơn Thanh thấp thoáng phương xa;
Thầy đây đau đớn lắm mà,
Nhưng vì con trẻ nơi Cha Mẹ trò.
Đường diêu viễn lần dò từ bước,
Nẻo quan san khó được toàn yên;
Vậy con đức tin cho bền,
Mới mong tránh khỏi nhiều phen lụy mình.*

Vậy xả đàn 5 phút tái cầu. Chơn Thanh chấp bút.
Huệ Linh độc giả.

THI:

*Diễn đồng đã mãn đó con ôi!
Gắng sức cùng nhau khá đắp bồi;
Chánh lý một nền tua giữ dạ,
Trọn tâm tin tưởng có Cha Trời.
oOo
Từ giã các con ở chốn trần,*

*Tiên phạm nay đã cách chia phân;
Thầy đau đớn lắm con nào rõ,
Vậy cả mỗi con khá bước lên.*

Thầy ban điểm mỗi con Thầy hồi Bạch Ngọc.
Thăng.

(TÁI CẦU)

THI:

*NGỌC tái hồi lai giáng xuống trần,
HOÀNG đô con trẻ cố chuyên cần;
THƯỢNG ban Thánh Chỉ gìn nơi dạ,
PHỤ tử vậy vui được mấy phần!*

Thầy mừng các con nam nữ, này các con nam nữ, các con có biết Cơ Đạo muốn thăng nhưng phải làm sao chăng?

Trước hết các con phải đào tạo một tinh thần đoàn kết thật chặt chẽ, thật vững mạnh từ tinh thần lẫn xác thịt không một mảy may nào sai siêng đối với nhau trong một giờ phút. Các con từ nay sắp tới nên nhận lấy lời Thầy đoàn kết hy sinh. Nếu các con hành tròn được những lời dạy thì Thầy mới có thể giao phó.

THI:

*Muốn đặng Quy Nguyên Hiệp Nhất Đoàn,
Thì cần nam nữ ráng lo toan;*

*Cơ đồ non nước ngày nay đã,
Phải chịu lầm than lắm khổ nàn.*

Thầy nhận thấy các con phải gánh nặng Cơ Đồ với Thầy kể từ nay, nhưng các con trước nhất phải dụng sự liên đoàn với nhau. Chừng hoàn toàn Thầy mới có thể giao nhiệm vụ tối cao cho các con cầm nắm, chớ như các con cứ mãi chia rẽ, từ con nào cũng giữ lòng ích kỷ riêng, tự ái riêng không hết tâm cùng lời Thầy đã dạy, hỏi vậy làm sao Thầy giao cho các con một Cơ Quan ra độ vớt nhơn loài!

THI:

*Con muốn hết tâm để giúp Thầy,
Dẹp trừ tánh tục bỏ từ đây;
Chuyên lo đạo đức Thầy gieo rải,
Độ rỗi chúng loài hiệp kết đây.*

THI BÀI:

*Cơ Thống Nhứt Tiên Trung Thầy sắp,
Nhưng con cần ngăn nắp cùng nhau;
Giữ gìn cẩn thận trước sau,
Hết tâm nâng đỡ phong trào Đạo Cha.
Dẹp bỏ những tánh tà chia rẽ,
Bớt những lòng tách tẻ cùng nhau;
Chung đi hiệp sức đôi dào,
Ngày thành Đại Đạo con sao Thầy tường.
Chừng ấy sẽ khuếch trương mầm móng,
Giúp Đại Đồng gieo giống từ nhơn;*

*Chung tâm nghe lấy tiếng đồn,
Giúp vùa chúng loại keo sơn nơi lòng.
Thạnh, con ôi khá hồng yên dạ,
Giúp vùa Thầy đôi ngã nghe con!
Dù già trẻ ráng mót bòn,
Quả công tô điểm ngòi sơn Thầy chờ.
Đã biết rằng bao giờ cũng vậy,
Vẫn hết tâm nâng lấy Đạo Thầy;
Nhưng nay kỳ cùng nơi đây,
Khuyên con vui dạ bắt tay hiệp đoàn..
Ngà, phận sự đờm đang trọng trách,
Giúp vùa Thầy, Thầy vạch đường chơn;
Thấy con hết dạ không sờn,
Lòng tâm đạo ấy keo sơn chặt gìn.
Nơi Bạch Ngọc sổ in rành sẵn.
Tâm Đại Đồng cố gắng nghe con;
Dù sao con cố lo tròn,
Hoát khai nhiệm vụ ngòi sơn rạch đê.
Tố, chung bước đê huê huynh đê,
Hiệp tam đồng chớ trễ bước nghe;
Thấy con hết dạ chớ che,
Chung lo cơ cuộc dặt dè từng con.
Thầy khuyên trẻ chớ sờn nơi dạ,
Giúp Đạo Thầy bươn bã từ nay;
Công con ghi lại non đài,
Sổ vàng Thầy chấm chớ sai phút nào.
Lượng, đã từ lâu nay chung bước,
Gìn giữ tròn mực thước Đạo Cha;
Dù cho nhiều cảnh khổ già,
Nhưng lòng cũng giữ Đạo Cha một màu.
Công ấy là ráng trau sau trước,*

Kể từ nay lần lượt chung tâm;
 Nâng đỡ giữ lấy móng mầm,
 Đại Đồng Thống Nhất nơi tâm chặt gìn.
 Tuổi, Thiêng Liêng khá in sẵn để,
 Giúp cho Thầy chớ trễ bước nghe;
 Dù cho con chẳng được nghe,
 Lời vàng Thầy đã an bề tâm tu.
 Sớm chiều lo cần cù đạo lý,
 Siêng sẵn lòng lý trí chánh chơn;
 Chung nhau nghe lấy tiếng' đờn,
 Cao Đài buổi chót chớ sờn nơi tâm.
 Chà, lắm phen sai lầm bước Đạo,
 Đến ngày nay con thảo phân hồi;
 Nâng đỡ tròn phận của tôi,
 Thầy đây vui đẹp bao hồi đó con.
 Khuyên con cố lo bòn công đức,
 Sớm chiều trưa nỗ lực chớ nài;
 Tùy sức tùy thời chớ sai,
 Con ôi! Chớ ngại đắng cay nơi lòng.
 Định, này trẻ nơi lòng toan liệu,
 Nhớ lời thề am hiểu nghe con;
 Thầy đây còn phải chịu mòn,
 Đoàn con nhỏ dại nặng đờn lắm chi.
 Sớm chiều khá đẹp đi tánh cũ,
 Vì thời kỳ cổ hủ đã qua;
 Đại Đồng bước đến phận ta,
 Thì mau đẹp hết tánh tà nơi tâm.
 Chỉ, con trẻ chuyên cần Đạo lý,
 Tâm sẵn gìn sẵn nghĩ đến hay;
 Khen con sáng suốt bấy chầy,
 Dựa nơi Hà cảnh nói đây Đạo lành.

Vậy con khá siêng dành cội phước,
 Để ngày ngày hưởng được thanh cao;
 Tâm tu trẻ chớ phai màu,
 Giữ gìn chung trí một màu nghe con.
 Kính, lòng trẻ héo von chi bấy!
 Vui vẻ lên lành lấy lời vàng;
 Dù khó bước trẻ đường than,
 Sớm chiều tươi đẹp vẻ vang mới màu.
 Để giúp Đạo bắt cầu độ chúng,
 Dù dốt nhau ừng dụng khoa trường,
 Lẽ đời dù có vấn vương,
 Con nên đẹp bớt náo nùng Đạo Trời.
 Ngưu, trẻ cố đua bơi tâm đức,
 Hiệp tâm đồng nỗ lực tiến lên;
 Hoát khai mầm móng dựng nên,
 Đạo Thầy chánh giáo con nên ghi lòng.
 Dù cơ cuộc long đong thời thế,
 Con yên lòng chớ trễ nghe con;
 Giúp vùa em chị được tròn,
 Sở vàng ghi tạc công con rạch đê.
 Trọng, thấy con mọi bề đạo đức,
 Sớm chiều lo giành giữ quả công;
 Chung nhau quyết giữ nơi lòng,
 Kỳ cùng trẻ cố yên lòng liệu lo.
 Trang, gánh nặng bách đồ Thầy sắp,
 Luật công bình tập nạp riêng cho;
 Quả công nâng đỡ bách đồ,
 Giúp Thầy trọn vẹn để lo tháng ngày.
 Thấy con sẵn lòng rày giúp Đạo,
 Nên Thầy đây chỉ rõ tận tường;
 Công thành ghi tạc Thiên Đường,

Ngày sau con sẽ hồi hương vị nhàn.
 Quận, này trẻ trên đường đạo đức,
 Rán công phu nỗ lực cùng nhau;
 Tháng ngày muôn sự chớ nao,
 Lòng con dặn lấy một màu nghe con.
 Xuyên đã lâu cũng còn chung bước,
 Liên kết đoàn sau trước từ nay;
 Giúp nhau chớ ngại vẫn dài,
 Thành công do bởi miệt mài lý chơn.

Vậy những lời Thầy đã dạy mong sao mỗi trẻ khá y hành đẹp lòng ích kỷ bớt tánh tự ái ngày xưa, sẽ đoàn kết chung đường tiến bước. Thầy cho các con hay vì sắp chuyển Đạo các nơi tề tựu mà dòm lại đoàn con mãi tách tẻ không hết tâm cùng nhau. Thế rồi một khi mà Thầy đã qui tựu hỏi vậy Thầy có hỗ cùng người chằng các con? Vì các con là người lãnh tụ nơi căn bản?

THI:

Kể từ nay trẻ cố siêng lo,
 Đẹp bỏ tâm riêng Hiệp Một Đò;
 Tiến bước chung đoàn sau với trước,
 Tháng ngày Thầy khỏi nặng lòng lo.

THI BÀI:

Con trẻ muốn nên nghe lời Thầy,
 Lời vàng lắm thuở giải bày đây;
 Sao con không tỉnh hồi tâm thiện?

Giúp Đạo tròn xong ở chốn này.
 oOo
 Này con nam nữ gắng nơi lòng,
 Nặng sức nhưng mà mãi cố công;
 Giúp đỡ Đạo Thầy sau với trước,
 Ngày thành con đến Hội Hoa Long.
 oOo

Hoa Long muốn đến phải chung đoàn,
 Siết chặt tâm đồng khởi đỡ dang;
 Trẻ cố giữ tròn lời đã dạy,
 Tháng ngày mới được chữ an nhàn.

Thầy ra linh Tý thời thập nhị nhựt có đàn cơ, đàn tại Mật Lý Tiên Đàn, các con Ban Hành Sự Nam Phái cần phải đủ mặt và Trang, Chỉ, Định, Kính ứng hầu, ngoài ra không ai được đến đàn ấy. Chơn Minh chấp bút. Huệ Linh Độc giả, Chơn Tâm Điển ký.

Vậy các con khá nhớ sau đây Thầy cho con Ngà được rõ về vấn đề của Chơn Thanh khởi hành thì con nên chu đáo cho em mọi phương diện nghe con để làm tròn phận sự người anh lớn đối với em trên bước Đạo.

THI:

Hai con Điển Ký đã đầy công,
 Mỏi mệt nhưng lo chớ ngại lòng;
 Công ấy Thầy đây ban xuống trẻ,
 Hồng ân bố rải mát nơi lòng.

Vậy Thầy có bao nhiêu lời mong các con lưu ý.

Ban ơn lành toàn cả các con. Thầy Thăng.